

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 31 oktober 2022
(OR. en)

13773/22

Interinstitutioneel dossier:
2021/0341 (COD)

EF 308
ECOFIN 1055
CCG 42
CODEC 1560

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	Uitvoering van Bazel III - Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU wat betreft toezichtsbevoegdheden, sancties, bijkantoren uit derde landen en ecologische, sociale en governancerisico's, en tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU - Algemene oriëntatie

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU wat betreft toezichtsbevoegdheden, sancties,
bijkantoren uit derde landen en ecologische, sociale en governancerisico's, en tot wijziging
van Richtlijn 2014/59/EU
(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 53, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

¹ PB C ... van ..., blz. ...

² PB C ... van ..., blz. ...

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De bevoegde autoriteiten, hun personeel en de leden van hun bestuursorganen moeten onafhankelijk zijn van politieke en economische beïnvloeding. Het risico van belangenconflicten ondermijnt de integriteit van het financiële stelsel van de Unie en schaadt het doel van een geïntegreerde bankenunie en kapitaalmarktenunie. Richtlijn 2013/36/EU moet voorzien in meer gedetailleerde bepalingen voor de lidstaten om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van hun personeel en leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit, onafhankelijk en objectief handelen. In dit verband moeten minimumvereisten worden vastgesteld om belangenconflicten te voorkomen, zoals afkoelingsperioden en een verbod op handelsinstrumenten die zijn uitgegeven door een onder toezicht staande entiteit, die van toepassing zijn op personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op een instelling en op leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteiten. Voorts moeten de lidstaten, wanneer zij dit nodig achten, strengere voorschriften kunnen vaststellen of handhaven om belangenconflicten te voorkomen.

(1 a) De lidstaten moeten in passende compensatiemechanismen kunnen voorzien ten behoeve van personeelsleden en leden van bestuursorganen die een afkoelingsperiode moeten naleven. Die mechanismen moeten erop gericht zijn de lasten te compenseren die deze personen door de afkoelingsperiode ondervinden, met name het feit dat zij gedurende een bepaalde periode niet in dienst kunnen treden bij entiteiten die onder de werkingssfeer van deze beperkingen vallen. De compensatie moet in verhouding staan tot de duur van de betreffende afkoelingsperiode.

(1 b) Toezichthouders moeten zich bij de uitoefening van hun toezichtfunctie uiterst integer gedragen. Omwille van meer transparantie en hoge ethische normen is het aangewezen dat de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit jaarlijks een verklaring inzake belangenconflicten afleggen. Die verklaring moet informatie bevatten over de deelnemingen in financiële instrumenten van het lid zodat de risico's die voortvloeien uit belangenconflicten als gevolg van die deelnemingen kunnen worden beperkt en de bevoegde autoriteiten deze risico's op passende wijze kunnen beheren. De verklaring inzake belangenconflicten mag geen afbreuk doen aan een eventuele verplichting om een vermogensaangifte in te dienen op grond van de toepasselijke nationale voorschriften.

(2) De bevoegde autoriteiten moeten over de bevoegdheid beschikken om de aan een kredietinstelling verleende vergunning in te trekken wanneer die kredietinstelling wordt beschouwd als een instelling die faalt of waarschijnlijk gaat falen, er redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat het falen van een dergelijke instelling door middel van alternatieve maatregelen in de particuliere sector of toezichtmaatregelen binnen een redelijke termijn kan worden voorkomen, en een afwikkelingsmaatregel niet in het algemeen belang is. In een dergelijke situatie moet een kredietinstelling worden geliquideerd overeenkomstig de toepasselijke nationale insolventieprocedures of andere soorten procedures die in het nationale recht voor die instellingen zijn vastgesteld, waardoor wordt gewaarborgd dat de instelling op ordelijke wijze de markt verlaat, en moet zij dus de activiteiten waarvoor de vergunning was verleend, stopzetten. Wanneer wordt vastgesteld dat een instelling faalt of waarschijnlijk gaat falen, mag een vergunning echter niet automatisch worden ingetrokken, zoals wordt gedaan in andere gevallen waarin de bevoegde autoriteit een vergunning kan intrekken. De bevoegde autoriteiten moeten hun bevoegdheden op proportionele wijze uitoefenen en daarbij rekening houden met de toepasselijke nationale insolventieprocedures, met inbegrip van bestaande gerechtelijke procedures, en zij mogen de bevoegdheid om de vergunning in te trekken niet gebruiken om te voorkomen dat insolventieprocedures, zoals de toepassing van een moratorium of andere maatregelen die afhankelijk zijn van een actieve vergunning, worden geopend of om die te beëindigen.

(4) Toezichthouders van kredietinstellingen moeten over alle nodige bevoegdheden beschikken om hun taken te kunnen uitvoeren; die bevoegdheden moeten ook de verschillende transacties van de onder toezicht staande entiteiten bestrijken. Daartoe, en om het gelijke speelveld te vergroten, moeten toezichthouders beschikken over alle toezichtsbevoegdheden die nodig zijn om alle transacties van materieel belang te bestrijken die door de onder toezicht staande entiteiten kunnen worden uitgevoerd. De bevoegde autoriteiten moeten daarom in kennis worden gesteld wanneer een door een onder toezicht staande entiteit uitgevoerde materiële transactie, met inbegrip van verwervingen door onder toezicht staande entiteiten van deelnemingen van materieel belang in entiteiten uit de financiële sector, materiële overdrachten van activa en passiva van of naar onder toezicht staande entiteiten, en fusies en splitsingen waarbij onder toezicht staande entiteiten betrokken zijn, aanleiding geeft tot bezorgdheid over haar prudentiële profiel of over mogelijke activiteiten op het gebied van witwassen en terrorismefinanciering. Voorts moeten de bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om op te treden bij de verwerving van een deelneming van materieel belang en bij fusies en splitsingen.

(5) Met betrekking tot fusies en splitsingen stelt Richtlijn (EU) 2017/1132 geharmoniseerde regels en procedures vast, met name voor grensoverschrijdende fusies en splitsingen van kapitaalvennootschappen. Daarom moet de in deze richtlijn vastgestelde beoordelingsprocedure door de bevoegde autoriteiten een aanvulling vormen op Richtlijn (EU) 2017/1132 en mag zij niet in strijd zijn met de bepalingen ervan. In het geval van grensoverschrijdende fusies en splitsingen die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn (EU) 2017/1132 vallen, moet het gemotiveerde advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit een onderdeel zijn van de beoordeling van de naleving van alle relevante voorwaarden en de correcte vervulling van alle procedures en formaliteiten die vereist zijn voor het aan de fusie of de splitsing voorafgaande attest. Het gemotiveerde advies moet daarom worden bezorgd aan de aangewezen nationale autoriteit die verantwoordelijk is voor de afgifte van het aan de fusie of de splitsing voorafgaand attest uit hoofde van Richtlijn (EU) 2017/1132.

(6) Om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten kunnen ingrijpen voordat een van deze transacties van materieel belang wordt uitgevoerd, moeten zij vooraf in kennis worden gesteld. Die kennisgeving moet vergezeld gaan van de informatie die de bevoegde autoriteiten nodig hebben om de voorgenomen transactie te kunnen beoordelen vanuit prudentieel oogpunt en vanuit het oogpunt van de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering. Die beoordeling door de bevoegde autoriteiten moet beginnen op het moment van ontvangst van de kennisgeving met daarin alle gevraagde informatie en, in het geval van de verwerving van een deelneming van materieel belang in een entiteit uit de financiële sector, in de tijd beperkt zijn.

(7) In het geval van de verwerving van een deelneming van materieel belang in een entiteit uit de financiële sector kan de conclusie van de beoordeling ertoe leiden dat de bevoegde autoriteit besluit zich tegen de transactie te verzetten. Indien de bevoegde autoriteit binnen een bepaalde termijn geen bezwaar maakt, moet de transactie geacht worden te zijn goedgekeurd.

(8) Om evenredigheid te waarborgen en onnodige administratieve lasten te vermijden, moeten die aanvullende bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten alleen van toepassing zijn op transacties die als van materieel belang worden beschouwd. Alleen transacties die uit fusies of splitsingen bestaan, moeten automatisch als transacties van materieel belang worden behandeld, aangezien kan worden verwacht dat de nieuw opgerichte entiteit een wezenlijk ander prudentieel profiel heeft dan de entiteiten die aanvankelijk, vóór de fusie of splitsing, bestonden. Ook mogen fusies of splitsingen niet door entiteiten worden gesloten voordat een voorafgaand positief advies van de bevoegde autoriteiten is ontvangen. Verwervingen van deelnemingen in een entiteit uit de financiële sector moeten, wanneer deze van materieel belang worden geacht, door de bevoegde autoriteit worden beoordeeld op basis van een stilzwijgende goedkeuringsprocedure.

(9) In sommige situaties (bijvoorbeeld wanneer er entiteiten bij betrokken zijn die in verschillende lidstaten gevestigd zijn) kunnen voor transacties meerdere kennisgevingen en beoordelingen van verschillende bevoegde autoriteiten nodig zijn, hetgeen een efficiënte samenwerking tussen die autoriteiten vereist. Daarom moeten de samenwerkingsverplichtingen worden gepreciseerd, met name vroegtijdige grensoverschrijdende kennisgevingen, een vlotte uitwisseling van informatie en coördinatie bij de beoordeling.

(11) De EBA moet de opdracht krijgen technische reguleringsnormen, technische uitvoeringsnormen en richtsnoeren te ontwikkelen om te zorgen voor een passend kader voor het gebruik van die aanvullende toezichtsbevoegdheden. Die technische reguleringsnormen en technische uitvoeringsnormen moeten met name de informatie specificeren die de bevoegde autoriteiten moeten ontvangen, alsook de te beoordelen elementen en de bepalingen inzake samenwerking wanneer er meer dan één bevoegde autoriteit bij betrokken is. Deze verschillende elementen zijn van cruciaal belang om ervoor te zorgen dat met een voldoende geharmoniseerde toezichtmethode bepalingen inzake de aanvullende bevoegdheden efficiënt kunnen worden uitgevoerd, met zo min mogelijk extra administratieve lasten.

(12) Het is van cruciaal belang dat kredietinstellingen, financiële holdings en gemengde financiële holdings voldoen aan de prudentiële vereisten om hun veiligheid en soliditeit te waarborgen en de stabiliteit van het financiële stelsel te vrijwaren, zowel op het niveau van de Unie in haar geheel als in elke lidstaat. Daarom moeten de ECB en de nationale bevoegde autoriteiten de bevoegdheid hebben om tijdig afdoende maatregelen te nemen wanneer die kredietinstellingen, financiële holdings en gemengde financiële holdings en hun beheerders de prudentiële vereisten of toezichtbesluiten niet naleven.

(13) Om een gelijk speelveld op het gebied van sanctiebevoegdheden te waarborgen, zou van de lidstaten moeten worden vereist dat zij voorzien in doeltreffende, evenredige en ontradende administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen in verband met inbreuken op nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 2013/36/EU, op Verordening (EU) nr. 575/2013 of op besluiten van een bevoegde autoriteit die op die rechtshandelingen zijn gebaseerd. De lidstaten moeten met name administratieve sancties kunnen opleggen wanneer de desbetreffende inbreuk ook onder het nationale strafrecht valt. Die administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen moeten voldoen aan bepaalde minimumvereisten, waaronder de minimumbevoegdheden die de bevoegde autoriteiten moeten krijgen om deze op te leggen, de criteria waarmee de bevoegde autoriteiten rekening moeten houden bij de toepassing ervan, openbaarmakingsvereisten of de niveaus van administratieve sancties en dwangsommen. De lidstaten moeten specifieke regels en doeltreffende mechanismen vaststellen voor de toepassing van dwangsommen.

(14) Administratieve geldboeten moeten een afschrikkend effect hebben om te voorkomen dat de natuurlijke persoon of rechtspersoon die inbreuk maakt op de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 2013/36/EU of op Verordening (EU) nr. 575/2013, in de toekomst op dezelfde of soortgelijke wijze handelt. De lidstaten moeten worden verplicht te voorzien in doeltreffende, evenredige en ontradende administratieve sancties. Voorts moeten de bevoegde autoriteiten bij het bepalen van het soort administratieve sancties of andere administratieve maatregelen en de hoogte van administratieve geldboeten rekening houden met eerdere strafrechtelijke sancties die zijn opgelegd aan dezelfde natuurlijke persoon of rechtspersoon die voor dezelfde inbreuk verantwoordelijk is. Dit moet ervoor zorgen dat alle sancties en andere administratieve maatregelen die met het oog op bestraffing worden opgelegd in geval van cumulatie van administratieve en strafrechtelijke procedures, niet strenger zijn dan gezien de ernst van de betrokken inbreuk noodzakelijk is.

(16) Administratieve geldboeten voor rechtspersonen moeten consequent worden opgelegd, met name wat betreft de bepaling van het maximumbedrag van de administratieve sancties, waarbij rekening moet worden gehouden met de totale nettojaaronzet van de betrokken onderneming. Om een consistente berekening in de hele Unie te waarborgen, moet de totale nettojaaronzet worden bepaald aan de hand van specifieke categorieën uit de FINREP-templates in de bijlagen III, IV en V bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie.

(17) Naast administratieve sancties moeten de bevoegde autoriteiten ook de bevoegdheid krijgen dwangsommen op te leggen aan kredietinstellingen, financiële holdings, gemengde financiële holdings en de leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie die zijn aangemerkt als personen die op grond van het nationale recht inbreuk hebben gepleegd op de verplichting de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 2013/36/EU, hun verplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 575/2013 of een krachtens die rechtshandelingen genomen besluit van een bevoegde autoriteit na te leven. Deze handhavingsmaatregelen moeten worden opgelegd wanneer een inbreuk voortduurt. Onverminderd het recht op een eerlijke procesgang van de betrokken personen op grond van het nationale recht, met inbegrip van hun recht om te worden gehoord, moeten de bevoegde autoriteiten die handhavingsmaatregelen kunnen opleggen zonder een voorafgaand verzoek of bevel, of een voorafgaande waarschuwing te hoeven richten tot de partij in overtreding waarin deze wordt verplicht opnieuw aan haar verplichtingen te voldoen. Aangezien het doel van de dwangsommen erin bestaat natuurlijke personen of rechtspersonen te dwingen een voortdurende inbreuk te beëindigen, mag de toepassing van dwangsommen de bevoegde autoriteiten er niet van weerhouden verdere administratieve sancties voor dezelfde inbreuk op te leggen. Dwangsommen kunnen op een bepaalde datum worden opgelegd en pas op een latere datum van toepassing worden.

(18) Het is noodzakelijk administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen vast te stellen om ervoor te zorgen dat er na een inbreuk zoveel mogelijk maatregelen kunnen worden genomen, ook om verdere inbreuken te helpen voorkomen, ongeacht of deze in het nationale recht als administratieve sanctie of andere administratieve maatregel zijn aangemerkt. Daarom moeten de lidstaten kunnen voorzien in aanvullende sancties en hogere administratieve geldboeten en dwangsommen. Tenzij de lidstaten anders bepalen, moeten dwangsommen in een bedrag per dag worden berekend.

(19) De bevoegde autoriteiten moeten dwangsommen opleggen die evenredig en doeltreffend zijn. Zij moeten dus rekening houden met de mogelijke gevolgen van de dwangsom voor de financiële situatie van de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de inbreuk pleegt, en trachten te voorkomen dat de sanctie die de natuurlijke persoon of rechtspersoon insolvent zou maken, in ernstige financiële moeilijkheden zou brengen of een onevenredig percentage van zijn totale nettojaaromzet zou vertegenwoordigen.

(20) Als het rechtsstelsel van de lidstaat niet toestaat dat de in deze richtlijn vastgestelde administratieve sancties worden opgelegd, moet het mogelijk zijn de regels inzake administratieve sancties zodanig toe te passen dat de sanctie door de bevoegde autoriteit wordt geïnitieerd en door rechterlijke instanties wordt opgelegd. Daarom moeten deze lidstaten ervoor zorgen dat de toepassing van de regels en sancties hetzelfde effect heeft als de administratieve sancties die door de bevoegde autoriteiten worden opgelegd. Bij het opleggen van dergelijke sancties moeten de rechterlijke instanties rekening houden met de aanbeveling van de bevoegde autoriteit die de sanctie initieert. De opgelegde sancties moeten doeltreffend, evenredig en ontradend zijn.

(21) Om te voorzien in passende sancties voor inbreuken op nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013, moet de lijst van inbreuken waarvoor administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen gelden, worden aangevuld. Daarom moet de lijst van inbreuken op grond van artikel 67 van Richtlijn 2013/36/EU worden gewijzigd.

(22) De reglementering van bijkantoren die door ondernemingen uit een derde land zijn opgericht om in een lidstaat bankdiensten te verrichten, is onderworpen aan het nationale recht en slechts in zeer beperkte mate geharmoniseerd door Richtlijn 2013/36/EU. Hoewel de aanwezigheid van bijkantoren uit derde landen op de bancaire markten van de Unie aanzienlijk is, zijn zij momenteel alleen onderworpen aan informatievereisten op zeer hoog niveau, maar niet aan prudentiële normen op Unieniveau of samenwerkingsregelingen op het gebied van toezicht. Het totale gebrek aan een gemeenschappelijk prudentieel kader leidt ertoe dat bijkantoren uit derde landen worden onderworpen aan uiteenlopende nationale vereisten met een wisselend niveau van voorzichtigheid en een variërende reikwijdte. Voorts ontbreekt het de bevoegde autoriteiten aan uitgebreide informatie en aan de nodige toezichtinstrumenten om naar behoren de specifieke risico's te monitoren die ontstaan door groepen uit derde landen die zowel via bijkantoren als dochterondernemingen in een of meer lidstaten actief zijn. Er zijn momenteel geen geïntegreerde toezichtregelingen met betrekking tot deze groepen en de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op elk bijkantoor van een groep uit een derde land, is niet verplicht informatie uit te wisselen met de bevoegde autoriteiten die toezicht houden op andere bijkantoren en dochterondernemingen van dezelfde groep. Een dergelijk gefragmenteerd regelgevingslandschap houdt risico's in voor de financiële stabiliteit en de marktintegriteit van de Unie, die naar behoren moeten worden aangepakt met een geharmoniseerd kader voor bijkantoren uit derde landen. Een dergelijk kader moet gemeenschappelijke minimumvereisten omvatten inzake vergunningverlening, prudentiële normen, interne governance, toezicht en rapportage. Deze reeks vereisten moet voortbouwen op de vereisten die de lidstaten reeds toepassen op bijkantoren uit derde landen op hun grondgebied, en moet rekening houden met soortgelijke of gelijkwaardige vereisten die derde landen op buitenlandse bijkantoren toepassen, teneinde de samenhang tussen de lidstaten te waarborgen en het Uniekader voor bijkantoren uit derde landen af te stemmen op de gangbare internationale praktijken op dit gebied.

(23) Om redenen van evenredigheid moeten de aan bijkantoren uit derde landen opgelegde minimumvereisten in verhouding staan tot het risico dat zij vormen voor de financiële stabiliteit en de marktintegriteit van de Unie en de lidstaten. Bijkantoren uit derde landen moeten daarom worden ingedeeld als klasse 1 indien zij als risicovoller worden beschouwd, of als klasse 2 indien zij klein en niet-complex zijn en geen significant risico voor de financiële stabiliteit vormen (overeenkomstig de definitie van "kleine en niet-complexe instelling" in Verordening (EU) nr. 575/2013). Bijkantoren uit derde landen met in de lidstaat geboekte activa voor een bedrag van 5 000 000 000 EUR of meer moeten dus worden beschouwd als risicovoller vanwege hun grotere omvang en complexiteit, omdat het falen ervan kan leiden tot een aanzienlijke verstoring van de markt voor bankdiensten of het bankwezen van de lidstaat. Bijkantoren uit derde landen die retaildeposito's mogen aanvaarden, moeten ook als risicovoller worden beschouwd ongeacht hun omvang, indien het bedrag van die retaildeposito's een bepaald drempelbedrag overschrijdt, voor zover het falen ervan zeer kwetsbare deposanten zou treffen en ertoe zou kunnen leiden dat het vertrouwen in de veiligheid en soliditeit van het bankstelsel van de lidstaat ter bescherming van het spaargeld van de burgers, wordt aangetast. Beide soorten bijkantoren uit derde landen moeten daarom worden ingedeeld als klasse 1.

(24) Bijkantoren uit derde landen moeten ook worden ingedeeld als klasse 1 indien de onderneming in het derde land die het hoofdkantoor is (de "hoofdonterneming"), onderworpen is aan regulering, toezicht en uitvoering van dergelijke regelgeving die niet ten minste gelijkwaardig is bevonden aan Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013, of indien het betrokken derde land is aangemerkt als een derde land met een hoog risico dat strategische tekortkomingen vertoont in zijn regeling inzake de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849³. Die bijkantoren uit derde landen vormen een aanzienlijk risico voor de financiële stabiliteit van de Unie en van de lidstaat van vestiging omdat de bancaire regelgevings- of antiwitwaskaders die op hun hoofdonterneming van toepassing zijn, de specifieke risico's die voortvloeien uit de activiteiten van het bijkantoor in de lidstaat, of de risico's voor tegenpartijen in de lidstaat die door de groep uit het derde land worden gecreëerd, niet adequaat opvangen of kunnen monitoren. Om te bepalen of de bancaire prudentiële en toezichtnormen van het derde land gelijkwaardig zijn aan de normen van de Unie, moet de Commissie de EBA kunnen gelasten een beoordeling uit te voeren overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. De EBA moet ervoor zorgen dat de beoordeling op rigoureuze en transparante wijze en volgens een deugdelijke methode wordt uitgevoerd. Voorts moet de EBA ook overleg plegen en nauw samenwerken met de toezichthoudende autoriteiten en overheidsdiensten van derde landen die belast zijn met de regulering van het bankwezen en, in voorkomend geval, met partijen uit de particuliere sector, teneinde deze partijen billijk te behandelen en hen in de gelegenheid te stellen binnen een redelijke termijn documentatie in te dienen en opmerkingen te maken. De EBA moet er ook voor zorgen dat het overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 uitgebrachte verslag naar behoren wordt gemotiveerd, een gedetailleerde beschrijving van de beoordeelde aangelegenheden bevat en binnen een redelijke termijn wordt verstrekt.

³ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

(25) De bevoegde autoriteit van een lidstaat moet de uitdrukkelijke bevoegdheid hebben om te eisen dat bijkantoren uit derde landen die in die lidstaat gevestigd zijn een vergunning als dochterinstelling aanvragen overeenkomstig titel III, hoofdstuk 1, van Richtlijn 2013/36/EU, indien zij oordeelt dat bijkantoren uit derde landen systeemrelevant zijn voor de lidstaat. Bovendien moeten de bevoegde autoriteiten andere vereisten kunnen opleggen, zoals een verplichting om de activa of activiteiten van bijkantoren uit derde landen te herstructureren, of een vereiste om te voldoen aan aanvullende kapitaal-, liquiditeits-, rapportage- of openbaarmakingsvereisten, indien dat toereikend zou zijn om de risico's voor de financiële stabiliteit aan te pakken.

De EBA moet de opdracht krijgen een verslag in te dienen over het voordeel van de uitvoering van beoordelingen op geaggregeerd niveau van de systeemrelevantie voor de Unie van groepen uit derde landen die via bijkantoren uit derde landen actief zijn, en over het voordeel van de uitvoering van een mechanisme ter bevordering van informatie-uitwisseling en van het koppelen van de uitoefening van toezichtsbevoegdheden tussen de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op die groepen en de bijkantoren die in hun respectieve lidstaten zijn gevestigd.

(27) De bevoegde autoriteiten moeten regelmatig toetsen of bijkantoren uit derde landen voldoen aan de relevante vereisten uit hoofde van Richtlijn 2013/36/EU, en toezichtsmaatregelen nemen ten aanzien van die bijkantoren om de naleving van die vereisten te waarborgen of te herstellen. Om samenwerking en informatie-uitwisseling met de toezichthoudende autoriteiten van derde landen mogelijk te maken, moeten de bevoegde autoriteiten ernaar streven gebruik te maken van de door de EBA overeenkomstig artikel 33, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 ontwikkelde modellen van administratieve overeenkomsten. Andere vormen van overeenkomsten, bijvoorbeeld via briefwisseling, moeten echter evenzeer worden aanvaard. Om het effectieve toezicht op de vereisten voor bijkantoren uit derde landen te vergemakkelijken en een volledig overzicht van de activiteiten van groepen uit derde landen binnen de Unie mogelijk te maken, moet gemeenschappelijke toezichts- en financiële rapportage aan de bevoegde autoriteiten beschikbaar worden gesteld in overeenstemming met standaardtemplates. De EBA moet de opdracht krijgen ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot vaststelling van die templates te ontwikkelen en de Commissie moet de bevoegdheid krijgen om die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen vast te stellen. Voorts moeten passende samenwerkingsregelingen tussen bevoegde autoriteiten worden getroffen om ervoor te zorgen dat alle activiteiten van groepen uit derde landen die via bijkantoren uit derde landen in de Unie actief zijn, aan uitgebreid toezicht worden onderworpen, om te voorkomen dat de vereisten die krachtens het Unierecht op die groepen van toepassing zijn, worden omzeild en om de potentiële risico's voor de financiële stabiliteit van de Unie te beperken. Met name moeten klasse 1-bijkantoren uit derde landen worden opgenomen in het werkkterrein van de colleges van toezichthouders van groepen uit derde landen in de Unie. Indien een dergelijk college nog niet bestaat, moeten de bevoegde autoriteiten een ad-hoccollege oprichten voor alle klasse 1-bijkantoren uit derde landen van dezelfde groep wanneer die in meer dan één lidstaat actief is.

(28) Het Uniekader voor bijkantoren uit derde landen moet worden toegepast onverminderd de discretionaire bevoegdheid waarmee de lidstaten momenteel op algemene basis kunnen eisen dat ondernemingen uit derde landen die afkomstig zijn uit bepaalde derde landen, op hun grondgebied uitsluitend bankactiviteiten verrichten via dochterinstellingen waaraan overeenkomstig titel III, hoofdstuk 1, van Richtlijn 2013/36/EU vergunning is verleend. Dat vereiste kan betrekking hebben op derde landen die bancaire prudentiële en toezichtsnormen toepassen die niet gelijkwaardig zijn aan de normen uit hoofde van het nationale recht van de lidstaat, of op derde landen die in hun regelgeving inzake de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering strategische tekortkomingen vertonen.

(28 a) Met het oog op een adequate beoordeling van de voorwaarden voor groepen uit derde landen om een vergunning aan te vragen overeenkomstig titel VI, moet de EBA de opdracht krijgen een verslag bij het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in te dienen.

(28 b) Onverminderd de geldende geheimhoudingsregels moet de informatie-uitwisseling tussen bevoegde autoriteiten en belastingautoriteiten worden verbeterd. Die informatie-uitwisseling moet in overeenstemming zijn met het nationale recht, en informatie die afkomstig is van een andere lidstaat, mag alleen worden bekendgemaakt met de uitdrukkelijke toestemming van de betreffende bevoegde autoriteit die de informatie heeft verstrekt.

(29) Na de invoering van IFRS 9 op 1 januari 2018 heeft de uitkomst van de berekeningen van de te verwachten kredietverliezen, aan de hand van een op modellen gebaseerde benadering, rechtstreeks invloed op het bedrag van het eigen vermogen en op de wettelijk voorgeschreven ratio's van instellingen. Dezelfde op modellen gebaseerde benaderingen vormen ook de basis voor de berekening van verwachte kredietverliezen wanneer instellingen nationale kaders voor financiële verslaggeving toepassen. Daarom is het belangrijk dat de bevoegde autoriteiten en de EBA een duidelijk beeld hebben van het effect dat deze berekeningen hebben op de bandbreedte van waarden voor risicogewogen activa en eigenvermogensvereisten voor vergelijkbare blootstellingen. Daartoe moet de benchmarking ook betrekking hebben op die op modellen gebaseerde benaderingen. Aangezien instellingen die kapitaalvereisten volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico berekenen, ook modellen mogen gebruiken voor de berekening van te verwachten kredietverliezen binnen het kader van IFRS 9, moeten zij ook bij de benchmarking worden betrokken, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

(30) Verordening (EU) 2019/876⁴ werd gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 575/2013 door de invoering van een herzien marktrisicokader dat is ontwikkeld door het Bazels Comité voor banktoezicht. De alternatieve standaardbenadering die deel uitmaakt van dat nieuwe kader, stelt instellingen in staat bepaalde parameters te modelleren die worden gebruikt bij de berekening van risicogewogen activa en eigenvermogensvereisten voor marktrisico. Daarom is het belangrijk dat de bevoegde autoriteiten en de EBA een duidelijk beeld hebben van de bandbreedte van waarden voor risicogewogen activa en eigenvermogensvereisten die voor soortgelijke blootstellingen ontstaan, niet alleen in het kader van de alternatieve internemodelbenadering, maar ook in het kader van de alternatieve standaardbenadering. Als gevolg daarvan moet de benchmarking van marktrisico's betrekking hebben op de herziene gestandaardiseerde en internemodelbenaderingen, rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel.

⁴ Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de netto-stabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 150 van 7.6.2019, blz. 1).

(31) De wereldwijde overgang naar een duurzame economie, die is vastgelegd in de Overeenkomst van Parijs⁵, zoals gesloten door de Unie, en in de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties, zal een ingrijpende sociaal-economische transformatie vergen en zal afhangen van de mobilisering van aanzienlijke financiële middelen uit de publieke en particuliere sector. De Europese Green Deal⁶ verbindt de Unie ertoe tegen 2050 klimaatneutraal te zijn. Het financiële stelsel speelt een belangrijke rol bij de ondersteuning van die transitie, die niet alleen betrekking heeft op het in kaart brengen en ondersteunen van de kansen die zich zullen voordoen, maar ook op het naar behoren beheren van de risico's die zij kan inhouden. Aangezien die risico's gevolgen kunnen hebben voor de stabiliteit van zowel individuele instellingen als het financiële stelsel als geheel, moet er een versterkt, risicogebaseerd prudentieel regelgevingskader komen dat de betreffende risico's beter integreert.

(32) De ongeken­de omvang van de transitie naar een duurzame, klimaatneutrale en circulaire economie zal aanzienlijke gevolgen hebben voor het financiële stelsel. In 2018 erkende het netwerk van centrale banken en toezichthouders voor de vergroening van het financiële stelsel⁷ dat klimaatgerelateerde risico's een bron van financieel risico vormen. De vernieuwde strategie voor duurzame financiering van de Commissie⁸ benadrukt dat ecologische, sociale en governancerisico's ("ESG-risico's") en risico's die voortvloeien uit de fysieke gevolgen van klimaatverandering, biodiversiteitsverlies en de bredere aantasting van ecosystemen in het bijzonder, een ongeken­de uitdaging vormen voor onze economieën en voor de stabiliteit van het financiële stelsel. Deze risico's hebben specifieke kenmerken zoals de toekomstgerichte aard ervan en hun verschillende effecten op de korte, middellange en lange termijn. Het specifieke karakter van klimaatgerelateerde en andere milieurisico's, bijvoorbeeld risico's die voortvloeien uit de aantasting van het milieu en het verlies aan biodiversiteit, zowel wat de transitierisico's als de fysieke risico's betreft, vereist met name dat risico's gedurende een lange periode van minimaal tien jaar worden beheerst.

⁵ Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad van 5 oktober 2016 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (PB L 282 van 19.10.2016, blz. 4).

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Dit is op 12 december 2017 op de One Planet-top van Parijs van start gegaan en is een groep centrale banken en toezichthouders die bereid zijn om op vrijwillige basis beste praktijken uit te wisselen en bij te dragen tot de ontwikkeling van milieu- en klimaatrisicobeheer in de financiële sector en algemene financiering vrij te maken om de overgang naar een duurzame economie te ondersteunen.

⁸ COM(2021) 390 final van 6.7.2021.

(33) De transitie naar een duurzame, klimaatneutrale en circulaire economie zal over langere termijn plaatsvinden en diepgaand zijn, hetgeen aanzienlijke veranderingen in de bedrijfsmodellen van instellingen met zich mee zal brengen. De financiële sector, en met name kredietinstellingen, moet zich op adequate wijze aanpassen om de doelstelling van broeikasgasneutraliteit in de economie van de Unie tegen 2050 te verwezenlijken en tegelijkertijd de inherente risico's onder controle te houden. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten dit proces kunnen beoordelen en kunnen ingrijpen wanneer instellingen klimaatrisico's en risico's als gevolg van de aantasting van het milieu en het verlies aan biodiversiteit beheren op een wijze die de stabiliteit van de afzonderlijke instellingen of de financiële stabiliteit in het algemeen in gevaar brengt. De bevoegde autoriteiten moeten ook monitoren en bevoegd zijn om op te treden wanneer er financiële risico's voortvloeien uit transitietrends naar relevante juridische en regelgevingsdoelstellingen van de lidstaten en van de Unie met betrekking tot ecologische, sociale en governancefactoren ("ESG-factoren"), bijvoorbeeld zoals bepaald in Verordening (EU) 2021/1119 ("Europese klimaatwet"), het "Fit for 55"-pakket en het mondiaal biodiversiteitskader voor de periode na 2020, alsook, in voorkomend geval voor internationaal actieve instellingen, naar juridische en regelgevingsdoelstellingen van derde landen die leiden tot risico's voor hun bedrijfsmodellen en strategieën of voor de financiële stabiliteit. Wanneer doelstellingen van derde landen met betrekking tot ESG-factoren zouden leiden tot transitietrends die minder ambitieus zijn dan die van het Unierecht, moeten de bevoegde autoriteiten worden aangemoedigd om te handelen naar de doelstellingen van de Unie. Klimaatrisico's en meer in het algemeen ecologische risico's moeten samen met sociale en governance- en risico's in één risicocategorie worden beschouwd om een alomvattende en gecoördineerde integratie van deze factoren mogelijk te maken, aangezien zij vaak met elkaar verweven zijn. ESG- en risico's houden nauw verband met het concept duurzaamheid, aangezien ESG-factoren de drie belangrijkste pijlers van duurzaamheid vormen.

(34) Om voldoende bestand te blijven tegen de negatieve effecten van ESG-factoren, moeten in de Unie gevestigde instellingen in staat zijn ESG-risico's systematisch te identificeren, te meten en te beheren, en moeten hun toezichthouders de risico's zowel op het niveau van de individuele instelling als op systeemniveau beoordelen, waarbij prioriteit wordt gegeven aan ecologische factoren en vorderingen worden gemaakt met betrekking tot de andere duurzaamheidsfactoren naarmate de methoden en instrumenten voor de beoordeling evolueren. Instellingen moeten beoordelen of hun portefeuilles in overeenstemming zijn met de ambitie van de Unie om tegen 2050 klimaatneutraal te zijn en aantasting van het milieu en verlies aan biodiversiteit te voorkomen. Zij moeten specifieke plannen opstellen om de financiële risico's aan te pakken die op korte, middellange en lange termijn voortvloeien uit ESG-factoren, met inbegrip van transitietrends naar de relevante juridische en regelgevingsdoelstellingen van de Unie en van de lidstaten, bijvoorbeeld zoals bepaald in de Overeenkomst van Parijs, Verordening (EU) 2021/1119, het "Fit for 55"-pakket⁹ en het mondiaal biodiversiteitskader voor de periode na 2020, alsook, in voorkomend geval voor internationaal actieve instellingen, naar de juridische en regelgevingsdoelstellingen van derde landen. Wanneer doelstellingen van derde landen met betrekking tot ESG-factoren zouden leiden tot transitietrends die minder ambitieus zijn dan die van het Unierecht, moeten de instellingen de financiële risico's beoordelen op basis van hetzelfde ambitieniveau als dat van het Unierecht. Van instellingen moet worden vereist dat zij beschikken over solide governanceregelingen en interne processen voor het beheer van ESG-risico's en over strategieën die door hun leidinggevende organen worden goedgekeurd, waarbij niet alleen rekening wordt gehouden met de huidige maar ook met de toekomstige gevolgen van ESG-factoren.

⁹ Mededeling van de Commissie COM(2021) 568 final van 14.7.2021, die de volgende voorstellen van de Commissie omvat: COM(2021) 562 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 564 final, COM(2021) 563 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 558 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final, COM(2021) 552 final.

Ook de collectieve kennis en het besef van ESG-factoren waarover het leidinggevend orgaan en instellingen bij de allocatie van intern kapitaal moeten beschikken om ESG-risico's aan te pakken, zullen van cruciaal belang zijn om veerkracht op te bouwen tegen de negatieve effecten van die factoren. De specifieke kenmerken van ESG-risico's en het feit dat zij vrij nieuw zijn, maken dat afspraken, metingen en beheerspraktijken tussen instellingen aanzienlijk kunnen verschillen. Om convergentie in de hele Unie en een uniforme interpretatie van ESG-risico's te waarborgen, moeten in de prudentiële regelgeving passende definities en minimumnormen voor de beoordeling van die risico's worden opgenomen. Om dit doel te bereiken, zijn definities vastgesteld in Verordening (EU) nr. 575/2013 en is de EBA bevoegd om een minimumreeks referentiemethoden vast te stellen voor de beoordeling van het effect van ESG-risico's op de financiële stabiliteit van instellingen, waarbij prioriteit wordt gegeven aan het effect van ecologische factoren. Aangezien ESG-risico's gevolgen hebben voor de toekomst, zijn scenarioanalyse en stresstests, samen met plannen om die risico's aan te pakken, bijzonder informatieve beoordelingsinstrumenten; de EBA moet dan ook de bevoegdheid krijgen om uniforme criteria te ontwikkelen voor de inhoud van de plannen om die risico's aan te pakken, voor het opstellen van scenario's en voor de toepassing van stresstestmethoden. Milieu-gerelateerde risico's, met inbegrip van klimaatgerelateerde risico's en risico's die voortvloeien uit de aantasting van het milieu en het verlies aan biodiversiteit, moeten voorrang krijgen in het licht van de urgentie ervan en de bijzondere relevantie van scenarioanalyse en stresstests voor de beoordeling ervan.

(35) ESG-risico's kunnen verstrekken gevolgen hebben voor de stabiliteit van zowel individuele instellingen als het financiële stelsel als geheel. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten deze risico's consequent in hun relevante toezichtactiviteiten meenemen, met inbegrip van het proces van evaluatie en toetsing door de toezichthouder en de stresstests van die risico's. De Europese Commissie heeft via haar instrument voor technische ondersteuning steun verleend aan de nationale bevoegde autoriteiten bij de ontwikkeling en toepassing van stresstestmethoden en is bereid om in dit verband technische ondersteuning te blijven bieden. De stresstestmethoden voor ESG-risico's zijn tot dusver echter voornamelijk op verkennende wijze toegepast. Om ESG-stresstests krachtig en consequent in het toezicht te integreren, moeten de EBA, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) en de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) gezamenlijk richtsnoeren ontwikkelen om consistente overwegingen en gemeenschappelijke methodologieën voor stresstests van ESG-risico's te waarborgen. Stresstests van die risico's moeten beginnen met klimaat- en milieugerelateerde factoren, en naarmate er meer ESG-risicogegevens en -methodologieën beschikbaar komen ter ondersteuning van de ontwikkeling van aanvullende instrumenten om de kwantitatieve impact ervan op financiële risico's te beoordelen, moeten de bevoegde autoriteiten het effect van die risico's in toenemende mate evalueren in hun beoordelingen van de toereikendheid van kredietinstellingen. Om de convergentie van toezichtpraktijken te waarborgen, moet de EBA richtsnoeren uitvaardigen met betrekking tot de uniforme opnemings van ESG-risico's in het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (SREP).

(37) Een robuust kader voor betrouwbaarheid en deskundigheid om de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie te beoordelen, is een cruciale factor om ervoor te zorgen dat instellingen adequaat worden beheerd en hun risico's op passende wijze worden beheerd.

(39) Niet alleen leden van het leidinggevend orgaan maar ook medewerkers met een sleutelfunctie hebben een aanzienlijke invloed op het waarborgen van een gezonde en prudente dagelijkse bedrijfsvoering van een instelling. Aangezien in Richtlijn 2013/36/EU momenteel geen definitie wordt gegeven van medewerkers met een sleutelfunctie, lopen de praktijken van de lidstaten in de Unie uiteen, hetgeen een doeltreffend en efficiënt toezicht belemmert en een gelijk speelveld verhindert. Daarom moet er een definitie komen van medewerkers met een sleutelfunctie. Daarnaast moet de verantwoordelijkheid voor het beoordelen van de geschiktheid van medewerkers met een sleutelfunctie in de eerste plaats bij de instellingen berusten. Vanwege de risico's die aan de activiteiten van grote instellingen verbonden zijn, moet de geschiktheid van de hoofden van internecontrolefuncties en de financieel directeur in dergelijke grote instellingen echter door de bevoegde autoriteiten vooraf of achteraf worden beoordeeld.

(41) In het licht van de rol van de geschiktheidsbeoordeling voor een prudente en gezonde bedrijfsvoering van instellingen moeten de bevoegde autoriteiten worden toegerust met nieuwe instrumenten, zoals verantwoordelijkheidsverklaringen en een overzicht van de taken, om de geschiktheid van de leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie, de directie en de medewerkers met een sleutelfunctie te beoordelen. Deze nieuwe instrumenten moeten de werkzaamheden van de bevoegde autoriteiten ondersteunen bij de herziening van de governanceregelingen van instellingen in het kader van het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder. Hoewel het leidinggevend orgaan als collegiaal orgaan de algemene verantwoordelijkheid heeft, moeten instellingen worden verplicht individuele verklaringen en een overzicht op te stellen ter verduidelijking van de taken en verantwoordelijkheden van de leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie, de directie en van de medewerkers met een sleutelfunctie. Hun individuele taken en verantwoordelijkheden zijn niet altijd duidelijk of consistent vastgelegd en er kunnen situaties zijn waarin twee of meer taken elkaar overlappen of waarin taak- en verantwoordelijkheidsgebieden over het hoofd worden gezien omdat zij niet exact onder de verantwoordelijkheid van één persoon vallen. De omvang van de taken en verantwoordelijkheden van elke afzonderlijke persoon moet duidelijk worden afgebakend en er mag geen enkele taak overblijven die niet onder iemands verantwoordelijkheid valt. Die instrumenten moeten zorgen voor een grotere verantwoordingsplicht van de leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie, de directie en de medewerkers met een sleutelfunctie. Voorts moeten de lidstaten, wanneer zij dit nodig achten, strengere voorschriften met betrekking tot die instrumenten kunnen vaststellen of handhaven.

(43) Zodra de in Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde output floor van toepassing wordt, zou het nominale bedrag van het aanvullend-eigenvermogensvereiste van een instelling dat overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van Richtlijn 2013/36/EU door de bevoegde autoriteit van de instelling is vastgesteld om andere risico's dan het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken, niet onmiddellijk hoeven toe te nemen, indien alle overige factoren gelijk blijven. Voorts moet de bevoegde autoriteit in een dergelijk geval het aanvullend-eigenvermogensvereiste van de instelling evalueren en in het bijzonder beoordelen of en in welke mate een dergelijk vereiste het modelrisico als gevolg van het gebruik van interne modellen door de instelling weergeeft. Indien dat het geval is, moet het aanvullend-eigenvermogensvereiste van de instelling worden beschouwd als overlapping met de risico's die door de output floor in het eigenvermogensvereiste van de instelling worden gedekt, en bijgevolg moet de bevoegde autoriteit dat vereiste verlagen voor zover dit nodig is om een dergelijke overlapping weg te nemen zolang de instelling aan de output floor gebonden blijft.

(44) Evenzo zou; zodra de output floor van toepassing wordt, het nominale bedrag van het uit hoofde van de systeemrisicobuffer vereiste tier 1-kernkapitaal van een instelling kunnen toenemen, ook al zijn de macroprudentiële of systeemrisico's die aan de instelling verbonden zijn, niet dienovereenkomstig toegenomen. In dergelijke gevallen evalueert de bevoegde of aangewezen autoriteit van de instelling, naargelang het geval, de kalibratie van de systeemrisico-bufferpercentages en zorgt zij ervoor dat deze passend blijven en de risico's die reeds gedekt zijn doordat de instelling aan de output floor gebonden is, niet dubbel tellen.

(45) Wanneer een als "andere systeemrelevante instelling" aangemerkte instelling aan de output floor gebonden wordt, moet haar bevoegde of aangewezen autoriteit, naargelang het geval, de kalibratie van het ASI-buffervereiste van de instelling herzien en ervoor zorgen dat dit passend blijft.

(46) Om de tijdige en doeltreffende activering van de systeemrisicobuffer mogelijk te maken, is het noodzakelijk de toepassing van de relevante bepalingen te verduidelijken en de toepasselijke procedures te vereenvoudigen en op elkaar af te stemmen. Het vaststellen van een systeemrisicobuffer moet voor aangewezen autoriteiten in alle lidstaten mogelijk zijn om door autoriteiten in andere lidstaten vastgestelde systeemrisicobufferpercentages te kunnen erkennen en ervoor te zorgen dat de autoriteiten de bevoegdheid krijgen om systeemrisico's tijdig en doeltreffend aan te pakken. Erkenning van een door een andere lidstaat vastgesteld systeemrisicobufferpercentage mag alleen een kennisgeving vereisen van de autoriteit die het percentage erkent. Om onnodige vergunningsprocedures te vermijden wanneer het besluit om een bufferpercentage vast te stellen een verlaging of geen verandering van de eerder vastgestelde tarieven tot gevolg heeft, moet de procedure van artikel 131, lid 15, van Richtlijn 2013/36/EU worden afgestemd op de procedure van artikel 133, lid 9, van die richtlijn. De procedures van artikel 133, leden 11 en 12, van die richtlijn moeten in voorkomend geval worden verduidelijkt en beter worden afgestemd op de procedures die gelden voor andere systeemrisicobufferpercentages.

(47) Omwille van meer evenredigheid in de toestemmingsregeling voor de vermindering van in aanmerking komende passiva-instrumenten zoals vastgelegd in Verordening (EU) nr. 575/2013, die ook van toepassing is op instellingen en passiva die onderworpen zijn aan het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva uit hoofde van Richtlijn 2014/59/EU, mogen instellingen waarvan het afwikkelingsplan voorziet in een liquidatie volgens een normale insolventieprocedure, niet worden verplicht de voorafgaande toestemming van de afwikkelingsautoriteit te verkrijgen om in aanmerking komende passiva te verminderen in die gevallen waarin de afwikkelingsautoriteit geen minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva heeft vastgesteld dat hoger is dan het eigenvermogensvereiste van de instelling als vastgesteld in Verordening (EU) nr. 575/2013 en Richtlijn 2013/36/EU,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

2021/0341 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU wat betreft toezichtsbevoegdheden, sancties, bijkantoren uit derde landen en ecologische, sociale en governancerisico's, en tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2013/36/EU

Richtlijn 2013/36/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 2, lid 5, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 5 wordt vervangen door:

"5. in Duitsland, de "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Sachsen-Anhalt", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen - NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "Landeskreditbank Baden-Württemberg - Förderbank", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank - Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", instellingen die op grond van het "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" erkend zijn als organen ter uitvoering van het woningbouwbeleid van de centrale overheid en niet overwegend banktransacties verrichten, alsmede instellingen die op grond van deze wet erkend zijn als woningbouwverenigingen van algemeen nut;"

b) punt 24 wordt vervangen door:

"24. in het Verenigd Koninkrijk, de "National Savings and Investments (NS&I)", de "CDC Group plc", de "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", de "Crown Agents for overseas governments and administrations", de "credit unions" en de "municipal banks;"

c) het volgende punt wordt toegevoegd:

"25. in Roemenië, de "Investment and Development Bank".;

1 bis) artikel 3, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende punt wordt ingevoegd:

"8 bis) "leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie": het leidinggevend orgaan handelend in zijn functie om de instelling te leiden, met inbegrip van de personen die het beleid van de instelling daadwerkelijk bepalen;"

b) punt 9) wordt vervangen door:

"9) "directie": de natuurlijke personen die binnen een instelling uitvoerende functies vervullen en die rechtstreeks aan het leidinggevend orgaan van de instelling rekenschap moeten afleggen maar geen lid zijn van dat orgaan, en die verantwoordelijk zijn voor het dagelijks bestuur van de instelling;"

c) de volgende punten worden ingevoegd:

"9 bis) "medewerkers met een sleutelfunctie": personen die invloed van betekenis hebben op de leiding van de instelling maar geen lid zijn van het leidinggevend orgaan, met inbegrip van de hoofden van de internecontrolefuncties en de financieel directeur, als deze hoofden of die directeur geen lid zijn van het leidinggevend orgaan;

9 ter) "financieel directeur": de persoon die de algehele verantwoordelijkheid draagt voor het beheer van de financiële middelen, de financiële plannen en de financiële rapportage van de instelling;

9 quater) "internecontrolefuncties": risicobeheer-, compliance- en interneauditfuncties;

9 quinquies) "hoofden van de internecontrolefuncties": de personen op het hoogste hiërarchische niveau die verantwoordelijk zijn voor het doeltreffend beheer van de dagelijkse werking van de internecontrolefuncties van de instelling;"

d) punt 11) wordt vervangen door:

"11) "modelrisico": modelrisico als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 52 ter), van Verordening (EU) nr. 575/2013;"

e) het volgende punt wordt ingevoegd:

"29 bis) "stand-alone instelling in de EU": stand-alone instelling in de EU als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 33 bis), van Verordening (EU) nr. 575/2013;"

f) het volgende punt wordt ingevoegd:

"47 bis) "in aanmerking komend kapitaal": het in aanmerking komend kapitaal als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 71), van Verordening (EU) nr. 575/2013;"

g) de volgende punten worden toegevoegd:

"66) "grote instelling": een instelling als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 146), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

67) "dwangsommen": periodieke geldelijke handhavingsmaatregelen die erop gericht zijn een einde te maken aan lopende inbreuken op nationale bepalingen tot omzetting van deze richtlijn, op Verordening (EU) nr. 575/2013 of op besluiten van een bevoegde autoriteit die op die rechtshandelingen zijn gebaseerd, en natuurlijke of rechtspersonen ertoe te dwingen opnieuw te voldoen aan die verplichtingen;

68) "ecologisch, sociaal en governancerisico": ecologisch, sociaal en governancerisico (ESG-risico) als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 52 quinquies), van Verordening (EU) nr. 575/2013.";

2) artikel 4, lid 4, wordt vervangen door:

"4. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten beschikken over de deskundigheid, de middelen, de operationele capaciteit, de bevoegdheden en de onafhankelijkheid die noodzakelijk zijn om de taken te vervullen met betrekking tot prudentieel toezicht, onderzoeken en de bevoegdheden om de in deze richtlijn en in Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgelegde dwangsommen en sancties op te leggen.

Om de onafhankelijkheid van de bevoegde autoriteiten bij de uitoefening van hun bevoegdheden te vrijwaren, treffen de lidstaten de nodige regelingen om ervoor te zorgen dat die bevoegde autoriteiten, met inbegrip van hun personeel en leden van hun bestuursorganen, hun toezichtsbevoegdheden op onafhankelijke en objectieve wijze kunnen uitoefenen, zonder instructies te vragen of te aanvaarden van onder toezicht staande instellingen, van een regering van een lidstaat of een orgaan van de Unie of van enig ander publiek of privaat orgaan, onverminderd regelingen bij de nationale wet waarbij de bevoegde autoriteiten onderworpen zijn aan openbare en democratische verantwoording. Deze regelingen laten onverlet de rechten en verplichtingen van de bevoegde autoriteiten die voortvloeien uit het feit dat zij deel uitmaken van het internationale en het Europese systeem voor financieel toezicht zoals dat voortvloeit uit Verordening (EU) nr. 1093/2010, het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme zoals dat voortvloeit uit Verordening (EU) nr. 1024/2013 en Verordening (EU) nr. 468/2014 van de Europese Centrale Bank, en het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme zoals dat voortvloeit uit Verordening (EU) nr. 806/2014.

De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten de nodige regelingen hebben getroffen om belangenconflicten van hun personeel en leden van hun bestuursorganen te voorkomen.

De lidstaten zien er ten minste op toe dat:

de personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op instellingen, de personeelsleden die toegang hebben tot marktgevoelige informatie en de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit geen handel mogen drijven in financiële instrumenten die zijn uitgegeven door of refereren aan instellingen die onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten, hun directe of indirecte moederondernemingen, dochterondernemingen of gelieerde ondernemingen, met uitzondering van:

i) instrumenten die door derden worden beheerd, mits het voor eigenaars van de instrumenten verboden is deel te nemen aan het beheer van de portefeuille, en

ii) beleggingen in instellingen voor collectieve belegging, mits deze niet overwegend betrekking hebben op instrumenten die zijn uitgegeven door of refereren aan de bovengenoemde ondernemingen;

b) de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit zijn onderworpen aan een verklaring inzake belangenconflicten. De verklaring bevat informatie over de deelnemingen van het lid in de vorm van effecten, aandelen, obligaties, gemeenschappelijke beleggingsfondsen, beleggingsfondsen, gemengde fondsen, hedgefondsen en op de beurs verhandelbare fondsen (ETF's) die aanleiding kunnen geven tot belangenconflicten. De leden dienen de verklaring inzake belangenconflicten jaarlijks in. De verklaring inzake belangenconflicten laat een eventuele verplichting om een vermogensaangifte in te dienen op grond van de toepasselijke nationale voorschriften onverlet;

c) gedurende een bepaalde periode (de "afkoelingsperiode") de personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op instellingen en de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit niet in dienst mogen worden genomen door en geen contractuele overeenkomst voor het verrichten van professionele diensten mogen aanvaarden met: i) instellingen waarin het personeelslid of het lid van het bestuursorgaan rechtstreeks betrokken is geweest bij het toezicht of de besluitvorming, alsmede hun directe of indirecte moederondernemingen, dochterondernemingen of gelieerde ondernemingen;

ii) bedrijven die diensten verlenen aan een van de in punt i) bedoelde ondernemingen, tenzij het voor het betreffende personeelslid van de bevoegde autoriteit of van het bestuursorgaan strikt verboden is deel te nemen aan het verrichten van deze diensten zolang het hier bedoelde verbod van kracht blijft.

Indien een in punt a) bedoeld lid financiële instrumenten bezit die aanleiding kunnen geven tot belangenconflicten op het tijdstip van indienstneming of benoeming of op enig moment daarna, heeft de bevoegde autoriteit de bevoegdheid om per geval te eisen dat die instrumenten binnen een redelijke termijn worden verkocht of afgestoten. De bevoegde autoriteiten hebben ook de bevoegdheid om per geval toe te staan dat de in punt a) bedoeld leden financiële instrumenten die zij op het moment van indienstneming of benoeming bezaten, verkopen of afstoten.

Voor de toepassing van lid 4, punt c), stellen de lidstaten regels vast die in verhouding staan tot de rol en de verantwoordelijkheden van de betrokken persoon.

De afkoelingsperiode begint op de datum waarop de rechtstreekse betrokkenheid bij het toezicht op de instelling is beëindigd en bedraagt ten minste zes maanden voor personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op instellingen en ten minste twaalf maanden voor de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit.

De lidstaten kunnen de in punt a) bedoelde leden een afkoelingsperiode opleggen in geval van indienstneming door rechtstreekse mededingers van een in punt c), i), bedoelde onderneming. Hiertoe bedraagt de afkoelingsperiode ten minste drie maanden voor personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op die mededingende instellingen en ten minste zes maanden voor de leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit.";

2 a) in artikel 4 wordt het volgende lid ingevoegd:

4 bis. In afwijking van de derde en vierde alinea van lid 4 kunnen de lidstaten kortere afkoelingsperiodes toepassen voor alle of een deel van de personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op instellingen wanneer de minimumduur van zes maanden of drie maanden in het geval van rechtstreekse mededingers:

i) het vermogen van de bevoegde autoriteit om nieuwe personeelsleden in dienst te nemen die over de adequate of noodzakelijke vaardigheden beschikken voor de uitoefening van haar toezicht-houdende taken, onnodig beperkt, met name vanwege de geringe omvang van de binnenlandse arbeidsmarkt, of

b) een inbreuk vormt op relevante grondrechten die in de grondwet van de lidstaat zijn erkend, op het Europees Handvest voor de rechten van de mens of op rechten van werkenden zoals vastgelegd in het arbeidsrecht van de lidstaat.";

- ^{*1} Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).
- ^{*2} Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).
- ^{*3} Verordening (EU) nr. 468/2014 van de Europese Centrale Bank van 16 april 2014 tot vaststelling van een kader voor samenwerking binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme tussen de Europese Centrale Bank en nationale bevoegde autoriteiten en met nationale aangewezen autoriteiten (GTM-kaderverordening) (ECB/2014/17) (PB L 141 van 14.5.2014, blz. 1).
- ^{*4} Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

2 b) aan artikel 4 wordt het volgende lid toegevoegd: "9 Voor de toepassing van dit artikel geldt het volgende:

a) onder "personeelsleden die rechtstreeks betrokken zijn bij het toezicht op instellingen" wordt verstaan: personeelsleden van de bevoegde autoriteit die primair verantwoordelijk zijn voor het regelmatig beoordelen en monitoren of een of meer specifieke instellingen de prudentiële vereisten naleven die overeenkomstig deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 op hen van toepassing zijn;

b) onder "leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit" wordt verstaan: personen die deel uitmaken van collectieve besluitvormingsorganen die, wat betreft de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden van de bevoegde autoriteit, bevoegd zijn om:

i) uitvoerende functies uit te oefenen binnen de betrokken bevoegde autoriteit en verantwoordelijk zijn voor het beheer van die autoriteit, of

ii) besluiten te nemen.

c) verwijzingen naar leden van de bestuursorganen van de bevoegde autoriteit worden zo nodig geacht de individuele functiehouders en functionarissen van de autoriteit te omvatten die over soortgelijke bevoegdheden beschikken als die welke in dit artikel voor collectieve besluitvormingsorganen worden genoemd;

d) onder "marktgevoelige informatie" wordt verstaan: specifieke niet-openbare informatie die, indien bekendgemaakt, waarschijnlijk een significant effect heeft op activaprijzen of prijzen op de financiële markten.";

3) aan artikel 18 wordt het volgende punt toegevoegd:

"g) voldoet aan alle volgende voorwaarden:

- i) er is vastgesteld dat zij faalt of waarschijnlijk zal falen overeenkomstig artikel 32, lid 1, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 18, lid 1, punt a), van Verordening (EU) nr. 806/2014;
- ii) de afwikkelingsautoriteit is van oordeel dat met betrekking tot die kredietinstelling is voldaan aan de voorwaarde van artikel 32, lid 1, punt b), van Richtlijn 2014/59/EU of van artikel 18, lid 1, punt b), van Verordening (EU) nr. 806/2014;
- iii) de afwikkelingsautoriteit is van oordeel dat met betrekking tot die kredietinstelling niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 32, lid 1, punt c), van Richtlijn 2014/59/EU of van artikel 18, lid 1, punt c), van Verordening (EU) nr. 806/2014.";

4) artikel 21 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. Financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings en gemengde financiële EU-moederholdings vragen goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel. Andere financiële holdings of gemengde financiële holdings vragen goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel wanneer zij op gesubconsolideerde basis moeten voldoen aan deze richtlijn of Verordening (EU) nr. 575/2013, of, wanneer zij overeenkomstig lid 4 zijn aangewezen als verantwoordelijk voor het waarborgen van de naleving door de groep van de prudentiële vereisten op geconsolideerde basis.

De bevoegde autoriteiten voeren op regelmatige tijdstippen en ten minste één keer per jaar een toetsing uit van de moederondernemingen van een instelling om na te gaan of de instelling, de entiteit die een vergunning aanvraagt, of de aangewezen entiteit naar behoren alle ondernemingen heeft aangewezen die voldoen aan de criteria om als financiële moederholding in een lidstaat, een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, een financiële EU-moederholding of een gemengde financiële EU-moederholding te worden beschouwd.

Wanneer de moederondernemingen in andere lidstaten zijn gevestigd dan de lidstaat waar de instelling of de entiteit die overeenkomstig artikel 8 een vergunning aanvraagt, is gevestigd, werken de bevoegde autoriteiten van deze lidstaten voor de toepassing van de tweede alinea nauw samen om de toetsing uit te voeren.

De bevoegde autoriteiten publiceren op hun website en actualiseren jaarlijks een lijst met financiële holdings en gemengde financiële holdings die overeenkomstig dit artikel in de lidstaat zijn goedgekeurd, aangewezen of van goedkeuring zijn goedgekeurd. In het geval van een vrijstelling vermeldt de lijst ook de kredietinstelling of financiële holding die overeenkomstig lid 4 is aangewezen als verantwoordelijke voor de naleving van de prudentiële vereisten door de groep op geconsolideerde basis.";

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

"2. Voor de toepassing van lid 1 verstrekken financiële holdings en gemengde financiële holdings als bedoeld in dat lid aan de overeenkomstig artikel 111 bepaalde consoliderende toezichthouder en, indien dat iemand anders is, aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij zijn gevestigd, informatie over:

a) de organisatiestructuur van de groep waarvan de financiële holding of de gemengde financiële holding deel uitmaakt, met duidelijke vermelding van de dochterondernemingen en, in voorkomend geval, de moederondernemingen ervan, en de locatie en de types activiteiten van elk van de entiteiten in de groep;

b) de benoeming van minstens twee personen die daadwerkelijk leiding geven aan de financiële holding of de gemengde financiële holding en over de naleving van de vereisten in artikel 91, lid 1;

c) de naleving van de criteria in artikel 14 inzake aandeelhouders en vennoten, indien de financiële holding of gemengde financiële holding een kredietinstelling als dochteronderneming heeft;

d) de interne organisatie en de verdeling van de taken binnen de groep;

e) andere kwesties, die nodig kan zijn voor het uitvoeren van de in de leden 3 en 4 van dit artikel bedoelde beoordelingen.";

ii) de tweede alinea wordt vervangen door:

Indien de goedkeuring of de vrijstelling van goedkeuring van een in de leden 3 en 4 bedoelde financiële holding of gemengde financiële holding tegelijk met de in artikel 8, artikel 22 of artikel 27 bis bedoelde beoordeling plaatsvindt, zorgt de bevoegde autoriteit, voor de toepassing van die artikelen, voor passende coördinatie met de consoliderende toezichthouder en, indien dat iemand anders is, de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd. De in artikel 22, lid 2, tweede alinea, of artikel 27 bis, lid 3, bedoelde beoordelingsperiode wordt opgeschort totdat de in dit artikel vermelde procedure is voltooid.";

c) lid 3, punt c), wordt vervangen door:

"c) er wordt voldaan aan de in artikel 14 vastgestelde criteria betreffende aandeelhouders en leden van kredietinstellingen en aan de in artikel 121 neergelegde vereisten.";

d) in lid 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

"4. De financiële holding of gemengde financiële holding kan krachtens dit artikel verzoeken om vrijstelling van goedkeuring, die wordt verleend wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de hoofdactiviteit van de financiële holding is het verwerven van deelnemingen in dochterondernemingen of, in het geval van een gemengde financiële holding, haar hoofdactiviteit met betrekking tot instellingen of financiële instellingen is het verwerven van deelnemingen in dochterondernemingen;
- b) de financiële holding of gemengde financiële holding is niet aangewezen als een af te wikkelen entiteit in een van de af te wikkelen groepen van de groep in overeenstemming met de afwikkelingsstrategie bepaald door de relevante afwikkelingsautoriteit op grond van Richtlijn 2014/59/EU;
- c) een dochteronderneming van een kredietinstelling, een dochteronderneming van een financiële holding of een gemengde financiële holding die overeenkomstig dit artikel is goedgekeurd, wordt aangewezen als verantwoordelijke voor de naleving van de prudentiële vereisten door de groep op geconsolideerde basis en krijgt alle nodige middelen en wettelijke bevoegdheden om die verplichtingen op doeltreffende wijze na te komen;
- d) de financiële holding of gemengde financiële holding houdt zich niet bezig met het nemen van bestuurs-, operationele of financiële beslissingen die een invloed hebben op de groep of op de dochterondernemingen ervan die instellingen of financiële instellingen zijn;
- e) er is geen belemmering voor het doeltreffende toezicht op de groep op geconsolideerde basis.";

e) het volgende lid wordt toegevoegd: "Onverminderd lid 4 kan de consoliderende toezichthouder per geval toestaan dat financiële holdings of gemengde financiële holdings die van goedkeuring zijn vrijgesteld, buiten de werkingssfeer van de consolidatie vallen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

i) het feit dat de financiële holding buiten de werkingssfeer van de consolidatie valt, doet geen afbreuk aan de doeltreffendheid van het toezicht op de dochteronderneming van de kredietinstelling of de groep;

ii) de financiële holding of gemengde financiële holding heeft geen andere posities in aandelen dan de positie in aandelen in de dochteronderneming van de kredietinstelling of in de intermediaire financiële moederholding of gemengde financiële holding die zeggenschap heeft over de dochteronderneming van de kredietinstelling;

iii) de financiële holding of gemengde financiële holding maakt geen substantieel gebruik van hefboomwerking en heeft geen posities die geen verband houden met haar eigendommen in de dochteronderneming van de kredietinstelling, in de intermediaire financiële moederholding of in de gemengde financiële holding die zeggenschap over de dochteronderneming van de kredietinstelling uitoefent.";

f) lid 7 wordt vervangen door: "7. Indien de consoliderende toezichthouder heeft vastgesteld dat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van lid 4, eerste alinea, vraagt de financiële holding of gemengde financiële holding goedkeuring aan in overeenstemming met dit artikel. Indien de consoliderende toezichthouder heeft vastgesteld dat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van lid 4, derde alinea, eist de consoliderende toezichthouder volledige consolidatie van de financiële holding of gemengde financiële holding.";

g) lid 8 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

"Indien de consoliderende toezichthouder verschilt van de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd, werken de twee instanties samen in volledig overleg voor het nemen van besluiten betreffende de goedkeuring, vrijstelling van goedkeuring en uitsluiting van de werkingssfeer van de consolidatie als bedoeld in de leden 3 en 4, en de toezichtsmaatregelen, bedoeld in de leden 6 en 7. De consoliderende toezichthouder stelt een beoordeling op betreffende de kwesties, bedoeld in de leden 3, 4, 6 en 7, al naargelang, en zendt deze naar de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd. Beide autoriteiten doen alles wat in hun macht ligt om binnen twee maanden na ontvangst van die beoordeling tot een gezamenlijk besluit te komen.";

ii) de volgende tweede alinea wordt toegevoegd:

"Indien de consoliderende toezichthouder verschilt van de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd, is het gezamenlijk besluit ook van toepassing krachtens het nationale recht van de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd.";

h) in lid 10 wordt de eerste alinea vervangen door:

"10. Indien de goedkeuring of vrijstelling van goedkeuring van een financiële holding of gemengde financiële holding op grond van dit artikel wordt geweigerd, stelt de consoliderende toezichthouder de aanvrager in kennis van het besluit en van de redenen ervoor, en wel binnen vier maanden na ontvangst van de aanvraag, of, indien de aanvraag onvolledig is, binnen vier maanden na ontvangst van alle voor het besluit benodigde gegevens.";

5) aan artikel 21 ter, lid 6, worden de volgende tweede en derde alinea toegevoegd:

"De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot nadere bepaling van de uniforme formats, definities en IT-oplossingen die in de Unie moeten worden toegepast voor de rapportage van de in de eerste alinea bedoelde informatie.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend om de in de tweede alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.";

6) artikel 22, lid 2, eerste alinea, wordt vervangen door:

"2. De bevoegde autoriteiten zenden de kandidaat-verwerver onverwijld en in elk geval binnen tien werkdagen na ontvangst van de kennisgeving, een schriftelijke ontvangstbevestiging van een kennisgeving op grond van lid 1 of van aanvullende informatie op grond van lid 3.";

6 bis) artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, punt e), wordt vervangen door:

"e) of er goede redenen zijn om te vermoeden dat in verband met de voorgenomen verwerving geld wordt of werd witgewassen of terrorisme wordt of werd gefinancierd of dat gepoogd wordt of gepoogd werd geld wit te wassen of terrorisme te financieren in de zin van artikel 1 van Richtlijn (EU) 2015/849 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme ⁽⁵⁾, of dat de voorgenomen verwerving het risico daarop zou kunnen vergroten.

Om het criterium van lid 1, punt e), te beoordelen, raadplegen de bevoegde autoriteiten in het kader van hun verificaties de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849.";

b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

"Voor de toepassing van dit lid en met betrekking tot het criterium van lid 1, punt e), vormt schriftelijk bezwaar van de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849 een redelijke grond voor bezwaar.";

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

"6. De EBA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op, ter specificatie van de minimumlijst van informatie die bij de in lid 1 bedoelde kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten moet worden verstrekt.

Voor de toepassing van de eerste alinea houdt de EBA rekening met Richtlijn (EU) 2017/1132.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = achttien maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.";

7) aan titel III worden de volgende hoofdstukken toegevoegd:

"HOOFDSTUK 3

Verwerving of vervreemding van een deelneming van materieel belang

Artikel 27 bis

Kennisgeving en beoordeling van de verwerving

1. De lidstaten schrijven voor dat instellingen, financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings en gemengde financiële EU-moederholdings, of andere financiële holdings of gemengde financiële holdings die overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring moeten verzoeken (de "verwerver"), die direct of indirect een deelneming van materieel belang verwerven in een entiteit uit de financiële sector (de "voorgenomen verwerving"), de bevoegde autoriteit daarvan vooraf in kennis stellen. De kennisgeving vermeldt de omvang van de voorgenomen deelneming en de in artikel 27 ter, lid 5, bedoelde relevante informatie.

Voor de toepassing van de eerste alinea wordt de deelneming als van materieel belang beschouwd indien deze ten minste gelijk is aan 15 % van het in aanmerking komend kapitaal van de verwerver.

Voor de toepassing van de eerste alinea geldt, indien de verwerver een instelling is, de drempel zowel op individueel niveau als op basis van de geconsolideerde situatie van de moederinstelling in de EU. Indien de in de tweede alinea bedoelde drempel alleen op individueel niveau wordt overschreden, wordt de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de verwerver is gevestigd daarvan in kennis gesteld en beoordeelt die de voorgenomen verwerving. Indien de drempel ook wordt overschreden op basis van de geconsolideerde situatie van de moederinstelling in de EU, wordt de consoliderende toezichthouder overeenkomstig artikel 111 eveneens in kennis gesteld en beoordeelt die de voorgenomen verwerving.

Voor de toepassing van de eerste alinea, indien de verwerver een financiële moederholding in een lidstaat, een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, een financiële EU-moederholding en een gemengde financiële EU-moederholding is, of een andere financiële holding of gemengde financiële holding die overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring moet verzoeken, geldt de in de tweede alinea bedoelde drempel op basis van de geconsolideerde situatie en is de geconsolideerde toezichthouder overeenkomstig artikel 111 de bevoegde autoriteit die in kennis moet worden gesteld en de beoordeling uitvoert.

[lid 2 was per ongeluk geschrapt in de compromistekst van het voorzitterschap van juni]

2. De bevoegde autoriteit bevestigt de ontvangst van de kennisgeving uit hoofde van lid 1 of van de aanvullende informatie uit hoofde van lid 5 onverwijld en in elk geval binnen tien werkdagen nadat zij die kennisgeving of de aanvullende informatie heeft ontvangen.

3. De bevoegde autoriteit beschikt over een termijn van 60 werkdagen vanaf de datum van de schriftelijke ontvangstbevestiging van de kennisgeving en vanaf de ontvangst van alle documenten, met inbegrip van de documenten die op vraag van de lidstaat overeenkomstig artikel 27 ter, lid 4, bij de kennisgeving moeten worden gevoegd (de "beoordelingsperiode"), om de in artikel 27 ter, lid 1, bedoelde beoordeling (de "beoordeling") uit te voeren.

Indien de voorgenomen verwerving bestaat uit de verwerving van een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling als bedoeld in artikel 22, lid 1, blijft de verwerver onderworpen aan de kennisgevingsverplichting en de beoordeling uit hoofde van dat artikel.

3 bis. Indien de verwerving van een deelneming van materieel belang plaatsvindt tussen entiteiten van dezelfde groep die onder artikel 113, lid 6, van Verordening (EG) nr. 575/2013 vallen of tussen entiteiten binnen hetzelfde institutioneel protectiestelsel en onderworpen zijn aan artikel 113, lid 7, van Verordening (EG) nr. 575/2013, is de bevoegde autoriteit niet verplicht de in artikel 27 bis, lid 3, bedoelde beoordeling uit te voeren.

3 ter. Indien de verwerving van een deelneming van materieel belang plaatsvindt tussen kleine en niet-complexe instellingen die onder artikel 4, lid 1, punt 145, van Verordening (EG) nr. 575/2013 vallen, is de bevoegde autoriteit niet verplicht de in artikel 27 bis, lid 3, bedoelde beoordeling uit te voeren.

4. De bevoegde autoriteit stelt de kandidaat-verwerver bij de ontvangstbevestiging in kennis van de datum waarop de in lid 2 bedoelde beoordelingsperiode afloopt.

5. De bevoegde autoriteit mag, indien nodig, tijdens de beoordelingsperiode, doch niet na de vijftigste werkdag daarvan, om aanvullende informatie verzoeken die noodzakelijk is om de beoordeling af te ronden. In haar verzoek, dat schriftelijk wordt gedaan, vermeldt de bevoegde autoriteit welke aanvullende informatie nodig is.

6. De beoordelingsperiode wordt opgeschort vanaf de datum waarop de bevoegde autoriteit om aanvullende informatie verzoekt, tot de datum waarop zij van de verwerver een antwoord daarop verkrijgt met alle gevraagde informatie. De opschorting duurt ten hoogste twintig werkdagen. Het staat de bevoegde autoriteit vrij te verzoeken om vervollediging of verduidelijking van de informatie, maar daardoor wordt de beoordelingsperiode niet opgeschort.

7. De bevoegde autoriteit kan de in lid 6, tweede zin, bedoelde opschorting tot ten hoogste dertig werkdagen verlengen in de volgende situaties:

- a) de overgenomen entiteit is gevestigd of gereguleerd in een derde land;
- b) een uitwisseling van informatie met autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de meldingsplichtige entiteiten als bedoeld in artikel 2, lid 1, punten 1) en 2), van Richtlijn (EU) 2015/849 ^{*5}, is noodzakelijk voor het verrichten van de in artikel 27 bis, lid 3, van deze richtlijn bedoelde beoordeling.

8. Indien de goedkeuring van een financiële holding of een gemengde financiële holding op grond van artikel 21 bis tegelijk met de in dit artikel bedoelde beoordeling plaatsvindt, zorgt de bevoegde autoriteit, voor de toepassing van dat artikel, voor passende coördinatie met de consoliderende toezichthouder en, indien dat iemand anders is, met de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de financiële holding of gemengde financiële holding is gevestigd. In dat geval wordt de beoordelingsperiode opgeschort totdat de in artikel 21 bis vermelde procedure is voltooid.

9. Indien de bevoegde autoriteit bezwaar maakt tegen de voorgenomen verwerving, geeft zij de verwerper daarvan binnen twee werkdagen na voltooiing van de beoordeling en zonder de beoordelingsperiode te overschrijden schriftelijk en gemotiveerd kennis, met opgave van de redenen voor hun bezwaar.

10. Indien de bevoegde autoriteit zich niet schriftelijk en binnen de beoordelingsperiode tegen de voorgenomen verwerving verzet, wordt deze als goedgekeurd beschouwd.

11. De bevoegde autoriteit mag voor de voltooiing van de voorgenomen verwerving een maximumtermijn vaststellen en deze termijn zo nodig verlengen.

^{*5} Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

Artikel 27 ter

Beoordelingscriteria

1. Bij de behandeling van de in artikel 27 bis, lid 1, bedoelde kennisgeving van de voorgenomen verwerving en de in artikel 27 bis, lid 5, bedoelde informatie beoordeelt de bevoegde autoriteit, handelend overeenkomstig artikel 27 bis, leden 3 bis en 3 ter, de gezonde en prudente bedrijfsvoering van de verwerver na de verwerving en met name de risico's waaraan de verwerver is of zou kunnen worden blootgesteld, aan de hand van de volgende criteria:

- a) of de verwerver zal kunnen voldoen en blijven voldoen aan de prudentiële vereisten van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 en, indien van toepassing, andere handelingen van het Unierecht;
- b) of er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat in verband met de voorgenomen verwerving sprake is van witwassen van geld of terrorismefinanciering of van een poging daartoe in de zin van artikel 1 van Richtlijn (EU) 2015/849, of dat de voorgenomen verwerving het risico daarop zou kunnen vergroten.

2. Om het criterium van lid 1, punt b), te beoordelen, raadpleegt de bevoegde autoriteit in het kader van haar verificaties de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849.

3. De bevoegde autoriteit mag zich alleen tegen de voorgenomen verwerving verzetten indien daarvoor goede redenen zijn op grond van de criteria van lid 1 of indien de door de verwerver verstrekte informatie onvolledig is ondanks een overeenkomstig artikel 27 bis, lid 5, ingediend verzoek.

Voor de toepassing van dit lid en met betrekking tot het criterium van lid 1, punt b), van dit artikel vormt schriftelijk bezwaar van de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen krachtens Richtlijn (EU) 2015/849 een redelijke grond voor bezwaar.

4. De lidstaten stellen geen voorafgaande voorwaarden voor de omvang van de te verwerven deelneming en staan de bevoegde autoriteit evenmin toe de voorgenomen verwerving aan de economische marktbehoeften te toetsen.

5. De lidstaten publiceren een lijst met de informatie die nodig is om de beoordeling uit te voeren. Die informatie wordt verstrekt aan de bevoegde autoriteiten op het moment van de in artikel 27 bis, lid 1, bedoelde kennisgeving, en heeft ten minste betrekking heeft op de informatievereisten in de in artikel 27 ter, lid 7, punt a), bedoelde technische reguleringsnormen. De informatie moet evenredig zijn aan en afgestemd zijn op de aard van de te verwerven entiteit. De lidstaten verlangen geen informatie die niet relevant is voor de prudentiële beoordeling in het kader van dit artikel.

6. Niettegenstaande artikel 27 bis, leden 2 tot en met 7, worden, indien kennis wordt gegeven van twee of meer voornemens om een deelneming van materieel belang in dezelfde entiteit te verwerven, de verwervers door de bevoegde autoriteit op niet-discriminerende wijze behandeld.

7. De EBA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op, ter specificatie van:

- a) de minimumlijst van informatie die bij de in artikel 27 bis, lid 1, en artikel 27 duodecies, lid 1, bedoelde kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten moet worden verstrekt;
- b) een gemeenschappelijke beoordelingsmethode voor de in dit artikel, artikel 23 en artikel 27 terdecies vastgestelde criteria;
- c) het proces dat van toepassing is op de kennisgeving en de uit hoofde van artikel 27 bis, artikel 27 ter, lid 1, punt b), en artikel 27 duodecies vereiste prudentiële beoordeling.

Voor de toepassing van de eerste alinea houdt de EBA rekening met Richtlijn (EU) 2017/1132 ^{*6}.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = achttien maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

^{*6} Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht (codificatie).

Artikel 27 quater

Samenwerking tussen bevoegde autoriteiten

1. Bij het uitvoeren van de in artikel 27 bis, lid 3, bedoelde beoordeling raadpleegt de bevoegde autoriteit de relevante autoriteiten die belast zijn met het toezicht op andere entiteiten uit de financiële sector indien de overgenomen entiteit een van de volgende is:

- a) een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die van de kandidaat-verwerver;
- b) een moederonderneming van een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die van de kandidaat-verwerver;
- c) een rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die van de voorgenomen verwerving.

Indien de verwerver een instelling is en de in artikel 27 bis, lid 1, bedoelde drempel alleen op individueel niveau wordt overschreden, stelt de bevoegde autoriteit die de voorgenomen verwerving beoordeelt, de consoliderende toezichthouder binnen tien werkdagen na ontvangst van de kennisgeving door de verwerver in kennis van de voorgenomen verwerving, ingeval de verwerver deel uitmaakt van een groep en de bevoegde autoriteit die belast is met de beoordeling een andere is dan de consoliderende toezichthouder. De bevoegde autoriteit verstrekt haar beoordeling ook aan de consoliderende toezichthouder.

Indien de verwerver een financiële moederholding in een lidstaat, een gemengde financiële moederholding in een lidstaat, een financiële EU-moederholding en een gemengde financiële EU-moederholding is, of een andere financiële holding of gemengde financiële holding die overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring moet verzoeken, stelt de consoliderende toezichthouder de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de verwerver is gevestigd, binnen tien werkdagen na ontvangst van de kennisgeving door de verwerver in kennis van de voorgenomen verwerving, indien deze bevoegde autoriteit een andere is dan de consoliderende toezichthouder die de voorgenomen verwerving beoordeelt. De consoliderende toezichthouder verstrekt zijn beoordeling ook aan die bevoegde autoriteit.

Indien de verwerver een instelling is en de in artikel 27 bis, lid 1, bedoelde drempel zowel individueel niveau als op basis van de geconsolideerde situatie van de moederinstelling in de EU wordt overschreden, trachten de bevoegde autoriteit en de consoliderende toezichthouder die de voorgenomen verwerving beoordeelt, hun beoordelingen te coördineren, met name wat betreft hun raadpleging van de in artikel 27 quater, lid 1, bedoelde relevante autoriteiten.

Indien de beoordeling van de voorgenomen verwerving moet worden uitgevoerd door de in artikel 27 bis, lid 1, bedoeld consoliderende toezichthouder en de consoliderende toezichthouder een andere is dan de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de verwerver is gevestigd, werken de twee autoriteiten samen in volledig overleg. De consoliderende toezichthouder stelt een beoordeling van de voorgenomen verwerving op en verstrekt die beoordeling aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de verwerver is gevestigd. Beide autoriteiten doen alles wat in hun macht ligt om binnen twee maanden na ontvangst van die beoordeling tot een gezamenlijk besluit te komen. Het gezamenlijk besluit moet grondig gedocumenteerd en gemotiveerd zijn. De consoliderende toezichthouder deelt het gezamenlijke besluit mee aan de verwerver.

In geval van onenigheid neemt de consoliderende toezichthouder of de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de verwerver is gevestigd, geen besluit en legt die de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor aan de EBA. De EBA neemt haar besluit binnen één maand nadat zij de verwijzing heeft ontvangen. De betrokken bevoegde autoriteiten nemen een gezamenlijk besluit in overeenstemming met het besluit van de EBA. De zaak wordt niet naar de EBA verwezen na afloop van de periode van twee maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.

De bevoegde autoriteiten verstrekken elkaar zonder onnodige vertraging alle informatie die voor de beoordeling van essentieel belang of relevant is. Daartoe verstrekken de bevoegde autoriteiten elkaar op verzoek of op eigen initiatief alle informatie die voor de beoordeling relevant is.

2. Daarom worden in het besluit van de bevoegde autoriteit die belast is met de beoordeling de standpunten of bezwaren vermeld van de andere relevante bevoegde autoriteiten.

3. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op met het oog op de vaststelling van de gemeenschappelijke procedures, formulieren en templates voor het overlegproces tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in dit artikel.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27 quinquies

Kennisgeving in het geval van een afstoting

De lidstaten schrijven voor dat instellingen, financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings en gemengde financiële EU-moederholdings, alsmede andere financiële holdings en gemengde financiële holdings die overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring moeten verzoeken en die direct of indirect een deelneming van materieel belang in een entiteit uit de financiële sector overeenkomstig artikel 27 bis, lid 1, afstoten, de bevoegde autoriteit daarvan in kennis stellen. Deze kennisgeving geschiedt schriftelijk en vóór de afstoting, en vermeldt de omvang van de betrokken deelneming.

Artikel 27 sexies

Informatieplicht en sancties

Indien de verwerver de voorgenomen verwerving niet vooraf overeenkomstig artikel 27 bis, lid 1, heeft aangemeld of een deelneming van materieel belang als bedoeld in dat artikel heeft verworven ondanks het bezwaar van de bevoegde autoriteit, schrijven de lidstaten voor dat deze bevoegde autoriteit passende maatregelen neemt. Indien een deelneming van materieel belang wordt verworven ondanks bezwaar van de bevoegde autoriteit, bepalen de lidstaten, onverminderd eventuele sancties, dat de uitoefening van de betrokken stemrechten wordt geschorst of dat de uitgebrachte stemmen nietig zijn.

HOOFDSTUK 4

Materiële overdrachten van activa en passiva

Artikel 27 septies

Kennisgeving en beoordeling van materiële overdrachten van activa en passiva

1. De lidstaten schrijven voor dat instellingen, financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings, gemengde financiële EU-moederholdings, of andere financiële holdings en gemengde financiële holdings die verplicht zijn overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring te verzoeken, bij de uitvoering van een materiële overdracht van activa en passiva via een verkoop dan wel een ander type transactie (de "voorgenomen transactie") hun bevoegde autoriteit vóór de voltooiing van de voorgenomen transactie in kennis stellen.

Indien bij de voorgenomen transactie alleen entiteiten van dezelfde groep betrokken zijn, vallen deze instellingen ook onder de eerste alinea.

Voor de toepassing van de eerste en de tweede alinea is elk van de entiteiten die bij dezelfde voorgenomen transactie betrokken zijn, individueel onderworpen aan de in die alinea's bedoelde kennisgevingsplicht.

2. Voor de toepassing van lid 1 geldt het volgende:

a) de voorgenomen transactie wordt van materieel belang geacht voor een entiteit als deze ten minste gelijk is aan 10 % van haar totale activa of passiva, tenzij de voorgenomen transactie tussen entiteiten van dezelfde groep wordt uitgevoerd, in welk geval de voorgenomen transactie van materieel belang wordt geacht voor een entiteit wanneer deze ten minste gelijk is aan 15 % van haar totale activa of passiva.

Voor de toepassing van lid 2, punt a), geldt voor financiële moederholdings of gemengde financiële holdings als bedoeld in lid 1, de drempel op basis van hun geconsolideerde situatie;

b) overdrachten van niet-renderende activa, of van activa om in een dekkingspool te worden opgenomen in de zin van artikel 3, lid 3, van Richtlijn (EU) 2019/2162 ^{*7}, of te securitiseren, worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het onder a) bedoelde percentage;

c) overdrachten van activa of passiva in het kader van het gebruik van afwikkelings-instrumenten, -bevoegdheden en -mechanismen waarin titel IV van Richtlijn 2014/59/EU voorziet, worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het onder a) bedoelde percentage.

5.

6.

a)

HOOFDSTUK 5

Fusies en splitsingen

Artikel 27 undecies

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a) "fusie": een van de volgende transacties waarbij:
 - i) de activa en passiva van een of meer vennootschappen bij de ontbinding zonder vereffening in hun geheel of deels op een andere, reeds bestaande vennootschap overgaan tegen uitgifte aan de deelnemers in de ontbonden vennootschap of vennootschappen van effecten of aandelen die het kapitaal van die andere vennootschap vertegenwoordigen, eventueel met een bijbetaling in geld die niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde (tenzij door de toepasselijke nationale wetgeving anders bepaald) of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde van deze effecten of aandelen;
 - ii) de activa en passiva van een of meer vennootschappen bij de ontbinding zonder vereffening in hun geheel of deels op een andere, reeds bestaande vennootschap - de overnemende vennootschap - overgaan, zonder uitgifte van nieuwe aandelen door de overnemende vennootschap, mits alle aandelen in de fuserende vennootschappen direct of indirect in handen van één persoon zijn of de deelnemers in de fuserende vennootschappen hun effecten en aandelen in alle fuserende vennootschappen in dezelfde verhouding aanhouden;

- iii) de activa en passiva van twee of meer vennootschappen bij de ontbinding zonder vereffening in hun geheel of deels op een door hen op te richten vennootschap overgaan tegen uitgifte aan de deelnemers in de ontbonden vennootschap of vennootschappen van effecten of aandelen die het kapitaal van de nieuwe vennootschap vertegenwoordigen, eventueel met een bijbetaling in geld die niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde (tenzij door de toepasselijke nationale wetgeving anders bepaald) of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde van deze effecten of aandelen;
- iv) de activa en passiva van een vennootschap bij de ontbinding zonder vereffening in hun geheel of deels overgaan op de vennootschap die alle effecten of aandelen bezit die het kapitaal van de eerstgenoemde vennootschap vertegenwoordigen;
- b) "splitsing": een van de volgende transacties waarbij:
- i) de activa en passiva van een vennootschap na de ontbinding zonder vereffening in hun geheel op verscheidene vennootschappen overgaan tegen uitreiking aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap van aandelen van de vennootschappen die delen in het gesplitste vermogen, eventueel met een bijbetaling in geld die niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde (tenzij door de toepasselijke nationale wetgeving anders bepaald) of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde van deze effecten of aandelen;

- ii) de activa en passiva van een vennootschap na haar ontbinding zonder vereffening op verscheidene nieuw opgerichte vennootschappen overgaan tegen uitreiking aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap van aandelen van de verkrijgende vennootschappen, eventueel met een bijbetaling in geld die niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde (tenzij door de toepasselijke nationale wetgeving anders bepaald) of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde van deze effecten of aandelen;
- iii) de onder i) en ii) beschreven transacties worden gecombineerd;
- iv) een gesplitste vennootschap een deel van haar activa en passiva overdraagt aan een of meer verkrijgende vennootschappen, tegen uitreiking aan de aandeelhouders van de gesplitste vennootschap van aandelen van de verkrijgende vennootschappen of in de gesplitste vennootschap of in zowel de verkrijgende vennootschappen als de gesplitste vennootschap, eventueel met een bijbetaling in geld die niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde (tenzij door de toepasselijke nationale wetgeving anders bepaald) of, bij gebreke daarvan, van de fractiewaarde van deze effecten of aandelen;
- v) een gesplitste vennootschap een deel van haar activa en passiva overdraagt aan één of meer verkrijgende vennootschappen tegen uitreiking van effecten of aandelen in de verkrijgende vennootschappen aan de gesplitste vennootschap.

Artikel 27 duodecies

Kennisgeving en beoordeling van de fusie of splitsing

1. De lidstaten schrijven voor dat instellingen, financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings, gemengde financiële EU-moederholdings, of andere financiële holdings en gemengde financiële holdings die verplicht zijn overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, op gesubconsolideerde basis om goedkeuring te verzoeken (de "financiële belanghebbenden") en die een fusie of splitsing aangaan (de "voorgenomen transactie"), na vaststelling van de ontwerpvoorwaarden van de voorgenomen transactie en vóór de voltrekking van de voorgenomen transactie een kennisgeving sturen aan de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zullen zijn voor het toezicht op de uit de voorgenomen transactie voortvloeiende entiteiten, en daarbij de in artikel 27 terdecies, lid 5, bedoelde informatie vermelden. De bevoegde autoriteiten voeren de in artikel 27 terdecies, lid 1, bedoelde beoordeling (de "beoordeling") uit.

In afwijking van de eerste alinea zijn fusies en splitsingen die voortvloeien uit de toepassing van Richtlijn 2014/59/EU niet aan de verplichtingen van dit hoofdstuk onderworpen.

Voor de toepassing van de eerste alinea wordt, indien de voorgenomen transactie uit een splitsing bestaat, de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op de entiteit die de voorgenomen activiteit uitvoert, als bevoegde autoriteit in kennis gesteld van de beoordeling en daarmee belast.

2. De bevoegde autoriteiten bevestigen schriftelijk de ontvangst van de in lid 1 bedoelde kennisgeving of van de overeenkomstig lid 3 ingediende aanvullende informatie, onverwijld en in elk geval binnen tien werkdagen na ontvangst van die kennisgeving of van de aanvullende informatie.

Als de voorgenomen transactie een splitsing betreft, heeft de bevoegde autoriteit vanaf de datum van de schriftelijke bevestiging van ontvangst van de kennisgeving en van alle door de lidstaat vereiste documenten van de in artikel 27 terdecies, lid 5, bedoelde lijst die bij de kennisgeving moeten worden gevoegd, een termijn van ten hoogste 60 werkdagen (de "beoordelingsperiode") om de in artikel 27 terdecies, lid 1, bedoelde beoordeling uit te voeren.

De bevoegde autoriteit stelt de financiële belanghebbende bij de ontvangstbevestiging in kennis van de datum waarop de beoordelingsperiode afloopt.

3. De bevoegde autoriteiten kunnen om aanvullende informatie verzoeken die nodig is om de beoordeling te voltooien. In hun verzoek, dat schriftelijk wordt gedaan, vermelden zij welke aanvullende informatie nodig is.

Als de voorgenomen transactie een splitsing betreft, kan de bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteiten uiterlijk op de vijftigste werkdag van de beoordelingsperiode om aanvullende informatie verzoeken.

De beoordelingsperiode wordt opgeschort vanaf de datum waarop de bevoegde autoriteiten om aanvullende informatie verzoeken, tot de datum waarop zij van de financiële belanghebbenden een antwoord daarop verkrijgen met alle gevraagde informatie. De opschorting duurt ten hoogste twintig werkdagen. Het staat de bevoegde autoriteiten vrij te verzoeken om vervollediging of verduidelijking van de verstrekte informatie, maar daardoor wordt de beoordelingsperiode niet opgeschort.

4. In afwijking van lid 3, derde alinea, kunnen de bevoegde autoriteiten de daarin bedoelde opschorting verlengen tot maximaal 30 werkdagen in de volgende gevallen:

- a) een of meer financiële belanghebbenden zijn gevestigd of gereglementeerd in een derde land;
- b) een uitwisseling van informatie met autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de meldingsplichtige entiteiten als bedoeld in artikel 2, lid 1, punten 1) en 2), van Richtlijn (EU) 2015/849, is noodzakelijk voor het verrichten van de in artikel 27 duodecies, lid 1, van deze richtlijn bedoelde beoordeling.

5. De voorgenomen transacties worden niet voltooid voordat de bevoegde autoriteit een positief advies heeft uitgebracht.

6. De bevoegde autoriteiten brengen binnen twee werkdagen na de voltooiing van hun beoordeling schriftelijk een gemotiveerd positief of negatief advies uit aan de financiële belanghebbenden.

De financiële belanghebbenden delen het gemotiveerde advies dat hun bevoegde autoriteiten overeenkomstig de eerste alinea hebben uitgebracht, mee aan de autoriteiten die krachtens het nationale recht belast zijn met het toezicht op de voorgenomen transactie.

7. Als de voorgenomen transactie een splitsing betreft en de bevoegde autoriteit zich binnen de beoordelingsperiode niet schriftelijk tegen de voorgenomen transactie verzet, wordt het advies geacht positief te zijn.

8. Het positieve advies van de bevoegde autoriteit kan in de tijd worden beperkt.

9. Dit hoofdstuk laat de toepassing van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad^{*8} en Richtlijn (EU) 2017/1132 onverlet. 10. De in artikel 27 duodecies, lid 1, bedoelde beoordeling wordt niet uitgevoerd wanneer voor de voorgenomen transactie een vergunning overeenkomstig artikel 8 of een goedkeuring overeenkomstig artikel 21 bis vereist is.

11. In afwijking van lid 1 is artikel 27 duodecies niet van toepassing ingeval de voorgenomen transactie een fusie betreft waarbij uitsluitend financiële belanghebbenden van dezelfde groep betrokken zijn, met inbegrip van groepen van kredietinstellingen die permanent bij een centraal orgaan zijn aangesloten en die als groep onder toezicht staan.

^{*8} Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening").

Artikel 27 terdecies

Beoordelingscriteria

1. Bij de beoordeling van de in artikel 27 duodecies, lid 1, bedoelde kennisgeving en de in artikel 27 duodecies, lid 3, bedoelde informatie beoordelen de bevoegde autoriteiten met het oog op de deugdelijkheid van het prudentiële profiel van de financiële belanghebbenden na de voltooiing van de voorgenomen transactie, en in het bijzonder de risico's waaraan de financiële belanghebbende in de loop van de voorgenomen transactie is of zou kunnen worden blootgesteld, en de risico's waaraan de financiële belanghebbende als gevolg van de voorgenomen transactie kan worden blootgesteld, de voorgenomen transactie aan de hand van de volgende criteria:

- a) de reputatie van de bij de voorgenomen transactie betrokken entiteiten;
- b) de financiële soliditeit van de bij de voorgenomen transactie betrokken entiteiten, met name met betrekking tot de aard van de werkzaamheden die als gevolg van de voorgenomen transactie worden verricht en naar verwachting zullen worden verricht voor de financiële belanghebbende;
- c) of de uit de voorgenomen transactie voortvloeiende entiteit zal kunnen voldoen en blijven voldoen aan de prudentiële vereisten van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 en, indien van toepassing, andere handelingen van het Unierecht, met name Richtlijnen 2002/87/EG en 2009/110/EG;

- d) of het uitvoeringsplan van de voorgenomen transactie vanuit prudentieel oogpunt realistisch en solide is;
- e) of er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat in verband met de voorgenomen transactie sprake is van witwassen van geld of terrorismefinanciering of van een poging daartoe in de zin van artikel 1 van Richtlijn (EU) 2015/849, of dat de voorgenomen transactie het risico daarop zou kunnen vergroten.

Het in punt d) bedoelde uitvoeringsplan wordt onderworpen aan passende monitoring door de bevoegde autoriteiten totdat de voorgestelde concrete actie is voltooid.

2. Om het criterium van lid 1, punt e), te beoordelen, raadplegen de bevoegde autoriteiten in het kader van hun verificaties de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849.

3. De bevoegde autoriteiten kunnen alleen een negatief advies geven over de voorgenomen transactie indien niet aan de criteria van lid 1 is voldaan of indien de door de financiële belanghebbende verstrekte informatie onvolledig is ondanks een overeenkomstig artikel 27 duodecies, lid 3, gedaan verzoek.

Met betrekking tot het criterium van lid 1, punt f), vormt een schriftelijk bezwaar van de autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op de ondernemingen uit hoofde van Richtlijn (EU) 2015/849, een redelijke grond voor een negatief advies.

4. De lidstaten staan niet toe dat hun bevoegde autoriteiten de voorgenomen transactie toetsen in het licht van economische marktbehoeften.

5. De lidstaten publiceren een lijst met informatie die nodig is voor de in artikel 27 duodecies, lid 1, bedoelde beoordeling en die tegelijk met de in dat artikel bedoelde kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten moet worden verstrekt. De vereiste informatie moet in verhouding staan tot en passend zijn voor de voorgenomen transactie. De lidstaten verlangen geen informatie die niet relevant is voor een prudentiële beoordeling.

Artikel 27 quaterdecies

Samenwerking tussen bevoegde autoriteiten

1. bij het uitvoeren van de in artikel 27 duodecies, lid 1, bedoelde beoordeling raadpleegt de bevoegde autoriteit de relevante autoriteiten die belast zijn met het toezicht op andere entiteiten uit de financiële sector indien bij de voorgenomen transactie, naast de financiële belanghebbenden, een van de volgende soorten entiteiten betrokken is:

- a) een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die waar de voorgenomen transactie wordt uitgevoerd;
- b) een moederonderneming van een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die waar de voorgenomen transactie wordt uitgevoerd;

c) een rechtspersoon die zeggenschap uitoefent over een kredietinstelling, verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming, beleggingsonderneming of vermogensbeheerder waaraan vergunning is verleend in een andere lidstaat of in een andere sector dan die waar de voorgenomen transactie wordt uitgevoerd.

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken elkaar zonder onnodige vertraging alle informatie die voor de beoordeling relevant is. Daartoe geven zij elkaar op verzoek alle relevante informatie en verstrekken zij uit eigen beweging alle essentiële informatie. In een besluit van de bevoegde autoriteit van de financiële belanghebbende worden de standpunten en bezwaren vermeld van de bevoegde autoriteit die toezicht houdt op een of meer van de hierboven vermelde entiteiten die bij de voorgenomen transactie betrokken zijn.

3. De bevoegde autoriteiten streven ernaar hun beoordelingen te coördineren, de samenhang van hun adviezen te waarborgen en in hun adviezen de standpunten of bezwaren te vermelden van de bevoegde autoriteit die toezicht houdt op andere financiële belanghebbenden.

4. De EBA stelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op met het oog op de vaststelling van de gemeenschappelijke procedures, formulieren en templates voor het overlegproces tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in dit artikel.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = 18 maanden na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27 quindecies

Informatieplicht en sancties

De lidstaten schrijven voor dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen nemen indien de financiële belanghebbenden de voorgenomen transactie niet vooraf overeenkomstig artikel 27 duodecies, lid 1, hebben gemeld of deze zonder voorafgaand positief advies van de bevoegde autoriteiten hebben uitgevoerd.";

8) titel VI wordt vervangen door:

"TITEL VI

PRUDENTIEEL TOEZICHT OP BIJKANTOREN UIT DERDE LANDEN EN BETREKKINGEN
MET DERDE LANDEN

Hoofdstuk 1

Prudentieel toezicht op bijkantoren uit derde landen

Afdeling I

Algemene bepalingen

Artikel 47

Toepassingsgebied en definities

1. In dit hoofdstuk worden de minimumvereisten vastgesteld voor het uitvoeren in een lidstaat van de activiteiten van een bijkantoor uit een derde land.

3. Voor de toepassing van deze titel gelden de volgende definities:

a) "bijkantoor uit een derde land": een bijkantoor dat overeenkomstig deze titel in een lidstaat is gevestigd door: i) een in een derde land gevestigde onderneming die overeenkomstig artikel 4, lid 1, punt 1), a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 als kredietinstelling zou worden aangemerkt indien zij in een lidstaat was gevestigd voor het in die lidstaat verrichten van beide in bijlage I, punten 1) en 2), genoemde diensten of activiteiten; of ii) een in een derde land gevestigde onderneming die overeenkomstig artikel 4, lid 1, punt 1), b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 als kredietinstelling zou worden aangemerkt indien zij in een lidstaat was gevestigd voor het in die lidstaat verrichten van de in artikel 4, lid 1, punt 1), b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde diensten of activiteiten. b) "hoofdonderneming": de onderneming met hoofdkantoor in het derde land die een bijkantoor uit een derde land in de lidstaat heeft gevestigd, en, naar gelang van het geval, de intermediaire en de uiteindelijke moederonderneming van de onderneming.

4. Uiterlijk op [datum: 31.12.2025] dienen de EBA en de ESMA bij het Europees Parlement, de Raad en de Commissie gezamenlijk een verslag in over het voordeel en de modaliteiten van de harmonisatie van de voorwaarden waaronder een groep uit een derde land kan worden verplicht een bijkantoor in een lidstaat op te richten en uit hoofde van titel VI van deze richtlijn een vergunning aan te vragen om in die lidstaat bankdiensten te mogen verrichten. In dat verslag wordt terdege rekening gehouden met de samenhang met beleggingsdiensten zoals geregeld bij Richtlijn 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 600/2014. Ook moet in het verslag ten minste worden rekening gehouden met de bestaande kaders voor de grensoverschrijdende verlening van bankdiensten in de lidstaten en andere rechtsgebieden en worden beoordeeld:

- a) de potentiële risico's in verband met de grensoverschrijdende verrichting van elk van de in bijlage I vermelde diensten door een in een derde land gevestigde onderneming die als kredietinstelling in de zin van artikel 4, lid 1, punt 1), van Verordening (EU) nr. 575/2013 zou worden aangemerkt indien zij in een lidstaat was gevestigd, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt tussen de verschillende diensten;
- b) of diensten die aan bepaalde categorieën tegenpartijen worden verleend, moeten worden vrijgesteld van de verplichting om een bijkantoor op te richten;
- c) in hoeverre reverse solicitation tot meer flexibiliteit en rechtszekerheid in het kader kan leiden;
- d) hoe andere vrijstellingen van de verplichting om een bijkantoor op te richten, kunnen worden geregeld.

Bij het opstellen van het verslag analyseren de EBA en de ESMA ook de beschikbare internationale ervaringen in vergelijkbare rechtsgebieden. De Commissie kan, in voorkomend geval, een wetgevingsvoorstel indienen bij het Europees Parlement en de Raad, rekening houdend met de aanbevelingen van de EBA en de ESMA.

Artikel 48

Verbod op discriminatie

De lidstaten passen op bijkantoren uit derde landen voor wat betreft de aanvang tot de werkzaamheden dan wel de uitoefening ervan geen bepalingen toe die leiden tot een gunstiger behandeling dan die welke geldt voor bijkantoren van kredietinstellingen die hun hoofdkantoor in een andere lidstaat van de Europese Unie hebben.

Artikel 48 bis

Classificering van bijkantoren uit derde landen

1. De lidstaten classificeren bijkantoren uit derde landen als klasse 1 in indien deze bijkantoren aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

- a) de totale waarde van de door het bijkantoor uit een derde land in de lidstaat geboekte activa bedraagt minstens 5 miljard EUR, zoals gerapporteerd voor de onmiddellijk voorafgaande jaarlijkse verslagperiode overeenkomstig afdeling II, onderafdeling 4;
- b) de activiteiten waarvoor het bijkantoor uit een derde land een vergunning heeft gekregen, omvatten het aantrekken van deposito's of andere terugbetaalbare gelden van retailcliënten, mits het totaalbedrag van dergelijke deposito's en andere terugbetaalbare gelden gelijk is aan of hoger dan 10 % van de totale passiva van het bijkantoor uit het derde land of het totaalbedrag van dergelijke deposito's en andere terugbetaalbare gelden meer dan 100 miljoen EUR bedraagt;
- c) het bijkantoor uit een derde land is geen in aanmerking komend bijkantoor uit een derde land overeenkomstig artikel 48 ter.

2. De lidstaten classificeren bijkantoren uit derde landen die niet aan een van de voorwaarden van lid 1 voldoen, als klasse 2.

3. De bevoegde autoriteiten actualiseren de classificering van bijkantoren uit derde landen als volgt:

a) wanneer een bijkantoor van klasse 1 uit een derde land niet langer aan de in lid 1 gestelde voorwaarden voldoet, wordt het onmiddellijk beschouwd als klasse 2;

b) wanneer een bijkantoor van klasse 2 uit een derde land aan een van de in lid 1 gestelde voorwaarden begint te voldoen, wordt het pas na een periode van zes maanden vanaf de datum waarop het aan die voorwaarden begon te voldoen, als klasse 1 beschouwd.

4. De lidstaten kunnen bijkantoren uit derde landen waaraan op hun grondgebied vergunning is verleend, of op bepaalde categorieën daarvan, aan dezelfde vereisten onderwerpen als die welke gelden voor kredietinstellingen waaraan uit hoofde van deze richtlijn vergunning is verleend, in plaats van aan de vereisten van deze titel. Ingeval de in dit lid vastgestelde behandeling slechts op bepaalde categorieën bijkantoren uit derde landen van toepassing is, stellen de lidstaten de relevante classificeringscriteria vast voor de toepassing van dit lid. Behoudens voor de toepassing van artikel 48 octodecies zijn de leden 1 tot en met 3 niet van toepassing op die bijkantoren uit derde landen.

Artikel 48 ter

Voorwaarden voor "in aanmerking komende bijkantoren uit derde landen"

1. Indien met betrekking tot een bijkantoor uit een derde land aan de volgende voorwaarden is voldaan, wordt dat bijkantoor voor de toepassing van deze titel beschouwd als een "in aanmerking komend bijkantoor uit een derde land":

- a) de hoofdonderneming van het bijkantoor uit een derde land is gevestigd in een land dat prudentiële normen en toezicht toepast overeenkomstig het regelgevingskader voor het bankwezen van het derde land die ten minste gelijkwaardig zijn aan deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013;
- b) de toezichthoudende autoriteiten van de hoofdonderneming van het bijkantoor uit het derde land zijn onderworpen aan vertrouwelijkheidsvereisten die ten minste gelijkwaardig zijn aan de vereisten van titel VII, hoofdstuk 1, afdeling II, van deze richtlijn;
- c) het land waar de hoofdonderneming van het bijkantoor uit het derde land is gevestigd, is niet opgenomen in een lijst als derde land met een hoog risico dat strategische tekortkomingen vertoont in zijn regeling inzake de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering, overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2015/849;

2. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen besluiten vaststellen over de vraag of aan de voorwaarden van lid 1, punten a) en b), van dit artikel is voldaan met betrekking tot het regelgevingskader voor de banksector van een derde land. Hiervoor handelt de Commissie in overeenstemming met de in artikel 464, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde onderzoeksprocedure.
3. Alvorens het in lid 2 bedoelde besluit vast te stellen, kan de Commissie de EBA overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 verzoeken om bijstand bij de beoordeling van het bancaire regelgevingskader en de vertrouwelijkheidsvereisten van het betrokken derde land en bij de rapportage over de wijze van naleving, in dat kader, van de voorwaarden van lid 1, punten a) en b), van dit artikel. De EBA maakt het resultaat van haar beoordeling bekend op haar website.
4. De EBA houdt een openbaar register bij van de derde landen en de autoriteiten van derde landen die aan de in lid 1 gestelde voorwaarden voldoen.
5. Bij ontvangst van een vergunningsaanvraag overeenkomstig artikel 48 quater beoordelen de bevoegde autoriteiten de voorwaarden van lid 1 van dit artikel en van artikel 48 bis om het bijkantoor uit een derde land als klasse 1 of klasse 2 te classificeren. Indien het betrokken derde land niet in het in lid 4 van dit artikel bedoelde register is ingeschreven, verzoekt de bevoegde autoriteit de Commissie het bancaire regelgevingskader en de vertrouwelijkheidsvereisten van het derde land voor de toepassing van lid 2 van dit artikel te beoordelen, mits aan de voorwaarde van lid 1, punt c), van dit artikel is voldaan. De bevoegde autoriteit classificeert het bijkantoor uit een derde land als klasse 1 in afwachting van de vaststelling door de Commissie van een besluit overeenkomstig lid 2 van dit artikel.

Afdeling II

Vergunnings- en regelgevingsvereisten

Onderafdeling 1

Vergunningsvereisten

Artikel 48 quater

Minimumvoorwaarden voor het vergunnen van bijkantoren uit derde landen

1. Voor de vestiging van een bijkantoor uit een derde land is overeenkomstig dit hoofdstuk een voorafgaande vergunning vereist. De lidstaten schrijven voor dat de vergunningsaanvragen voor bijkantoren uit derde landen vergezeld gaan van een programma van werkzaamheden waarin de beoogde bedrijfsactiviteiten, de in artikel 47, lid 3, bedoelde activiteiten en de structurele organisatie en risicocontroles van het bijkantoor in de betrokken lidstaat worden vermeld overeenkomstig artikel 48 nonies.

3. Bijkantoren uit derde landen krijgen alleen een vergunning als ten minste aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

a) het bijkantoor uit een derde land voldoet aan de in onderafdeling 2 vastgestelde minimale regelgevingsvereisten;

b) de activiteiten waarvoor de hoofdonderneming in de lidstaat een vergunning aanvraagt, vallen onder de vergunning die de hoofdonderneming bezit in het derde land waar zij is gevestigd en is onderworpen aan het toezicht aldaar;

c) de toezichthoudende autoriteit van de hoofdonderneming in het derde land is in kennis gesteld van de aanvraag tot oprichting van een bijkantoor in de lidstaat en van de in lid 2 bedoelde begeleidende documenten;

d) de vergunning bepaalt dat het bijkantoor uit een derde land de activiteiten waarvoor vergunning is verleend, alleen mag uitoefenen in de lidstaat waar het is gevestigd, en verbiedt het bijkantoor uit een derde land uitdrukkelijk dezelfde activiteiten grensoverschrijdend aan te bieden of uit te voeren in andere lidstaten, behalve wanneer deze diensten op basis van reverse solicitation of voor liquiditeitsdoeleinden binnen de groep verleend worden tussen bijkantoren uit derde landen van dezelfde hoofdonderneming of tussen bijkantoren uit derde landen en dochterondernemingen van de hoofdonderneming van het betrokken bijkantoor uit een derde land;

dd) de EBA en de ESMA monitoren de activiteiten tussen de bijkantoren uit derde landen van dezelfde hoofdonderneming alsmede tussen de onder dezelfde hoofdonderneming vallende bijkantoren uit derde landen en dochterondernemingen van dezelfde groep uit een derde land waaraan in de Unie vergunning is verleend, en dienen uiterlijk op [PB: gelieve datum = 24 maanden na datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] een verslag in bij de Commissie met daarin haar bevindingen over die activiteiten.

- e) met het oog op de uitoefening van haar toezichthoudende taken heeft de bevoegde autoriteit toegang tot alle nodige informatie van haar toezichthoudende autoriteiten over de hoofdonderneming van het bijkantoor uit het derde land en kan zij haar toezichtactiviteiten doeltreffend coördineren met die van de toezichthoudende autoriteiten van het derde land, met name in tijden van crisis of financiële moeilijkheden die de hoofdonterneming, haar groep of het financiële stelsel van het derde land treffen;
- f) er zijn geen redelijke gronden om te vermoeden dat het bijkantoor uit een derde land wordt gebruikt voor het plegen of faciliteren van geldwitwassing of terrorismefinanciering in de zin van artikel 1, punten 3 en 5, van Richtlijn (EU) 2015/849.

Voor de toepassing van punt e) van dit lid streven de bevoegde autoriteiten ernaar gebruik te maken van de door de EBA overeenkomstig artikel 33, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 ontwikkelde modellen van administratieve overeenkomsten.

4. Om te beoordelen of aan de voorwaarde van lid 3, punt f), is voldaan, raadplegen de bevoegde autoriteiten de autoriteit of autoriteiten die verantwoordelijk is of zijn voor het toezicht op het witwassen van geld in de lidstaat overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849 en verkrijgen zij schriftelijke bevestiging dat aan de voorwaarde is voldaan alvorens het bijkantoor uit een derde land een vergunning te verlenen.

5. De bevoegde autoriteiten kunnen besluiten dat vergunningen aan bijkantoren uit derde landen die vóór [PB: gelieve datum = 24 maanden na datum van toepassing van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] zijn verleend, geldig blijven, mits de bijkantoren uit derde landen die deze vergunningen ontvangen hebben, voldoen aan de minimumvereisten van deze titel, zoals gewijzigd bij [deze richtlijn].

Artikel 48 quinquies

Voorwaarden voor de weigering of intrekking van de vergunning van een bijkantoor uit een derde land

1. De lidstaten stellen ten minste de volgende voorwaarden vast voor het weigeren of intrekken van de vergunning van een bijkantoor uit een derde land:

- a) het bijkantoor van het derde land voldoet niet aan de vergunningsvereisten van artikel 48 quater of van de nationale wetgeving;
- b) de hoofdonderneming van het bijkantoor uit het derde land of de groep daarvan voldoet niet aan de prudentiële vereisten die krachtens de wetgeving van het derde land op hen van toepassing zijn, of er zijn redelijke gronden om te vermoeden dat zij niet aan deze vereisten voldoen of dat zij deze vereisten binnen de volgende twaalf maanden zullen overtreden.

Voor de toepassing van punt b) van dit lid stellen bijkantoren uit derde landen hun bevoegde autoriteiten onverwijld in kennis wanneer de in dat punt bedoelde omstandigheden zich hebben voorgedaan.

2. Onverminderd lid 1 kunnen de bevoegde autoriteiten de vergunning die aan een bijkantoor uit een derde land is verleend, intrekken indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) het bijkantoor uit een derde land maakt binnen een termijn van twaalf maanden geen gebruik van de vergunning, heeft uitdrukkelijk te kennen gegeven geen gebruik van de vergunning te zullen maken of heeft de werkzaamheden gedurende een periode van meer dan zes maanden gestaakt, tenzij de betrokken lidstaat heeft bepaald dat in die gevallen de vergunning vervalt;

- b) het bijkantoor uit een derde land heeft de vergunning verkregen door middel van valse verklaringen of op enige andere onregelmatige wijze;
- c) het bijkantoor uit een derde land voldoet niet langer aan de aanvullende voorwaarden of vereisten op grond waarvan de vergunning is verleend;
- d) het bijkantoor uit een derde land biedt geen garantie meer voor de nakoming van de verplichtingen tegenover schuldeisers en waarborgt in het bijzonder de veiligheid van de door zijn deposanten toevertrouwde gelden niet meer;
- e) het bijkantoor uit een derde land verkeert in een van de overige gevallen waarin de nationale voorschriften voorzien in de intrekking van de vergunning;
- f) het bijkantoor uit een derde land begaat een van de in artikel 67, lid 1, genoemde inbreuken, voor zover van toepassing;
- g) er zijn redelijke gronden om te vermoeden dat in verband met het bijkantoor uit een derde land, zijn hoofdonderneming of groep sprake is van witwassen van geld of terrorismefinanciering, van een poging daartoe of van een verhoogd risico daarop.

3. Om te beoordelen of aan de voorwaarde van lid 2, punt g), is voldaan, raadplegen de bevoegde autoriteiten de autoriteit of autoriteiten die verantwoordelijk is of zijn voor het toezicht op het witwassen van geld in de lidstaat overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849.

Onderafdeling 2

Minimale wettelijke vereisten

Artikel 48 sexies

Kapitaalvereiste

1. Onverminderd andere toepasselijke kapitaalvereisten overeenkomstig het nationale recht schrijven de lidstaten voor dat bijkantoren uit derde landen te allen tijde een minimumkapitaal aanhouden dat ten minste gelijk is aan:

- a) voor bijkantoren uit derde landen van klasse 1, 2 % van de gemiddelde passiva van het bijkantoor zoals gerapporteerd voor de drie onmiddellijk voorafgaande jaarlijkse rapportageperioden, of voor bijkantoren uit derde landen waaraan een nieuwe vergunning is verleend overeenkomstig onderafdeling 4, met een minimum van 10 miljoen EUR;
- b) voor bijkantoren uit derde landen van klasse 2, 5 miljoen EUR.

2. Bijkantoren uit derde landen voldoen aan het in lid 1 bedoelde minimumkapitaalvereiste met activa in de vorm van:

- a) contanten of met contanten gelijk te stellen instrumenten als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 60, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- b) schuldtitels uitgegeven door centrale overheden of centrale banken van lidstaten van de Unie; of
- c) elk ander instrument waarover het bijkantoor uit een derde land beschikt voor onbeperkt en onmiddellijk gebruik ter dekking van risico's of verliezen zodra deze zich voordoen.

3. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen de in lid 2 bedoelde kapitaal-instrumenten deponeren op een escrowrekening bij een geen onderdeel van de groep van zijn hoofdonderneming uitmakende kredietinstelling in de lidstaat waar het bijkantoor vergunning is verleend, of, indien het nationale recht dit toestaat, bij de centrale bank van de lidstaat. De op de escrowrekening gedeponeerde kapitaalinstrumenten zijn beschikbaar voor gebruik voor de doeleinden van artikel 96 van Richtlijn 2014/59/EU in geval van afwikkeling van het bijkantoor uit een derde land alsmede voor doeleinden van liquidatie van het bijkantoor uit een derde land overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat.

Artikel 48 septies
Liquiditeitsvereisten

1. Onverminderd andere toepasselijke liquiditeitsvereisten overeenkomstig het nationale recht schrijven de lidstaten ten minste voor dat bijkantoren uit derde landen te allen tijde een volume onbezwaarde en liquide activa aanhouden dat toereikend is om de nettoliquiditeitsuitstromen over een stressperiode van ten minste dertig dagen te dekken.
2. Voor de toepassing van lid 1 schrijven de lidstaten voor dat bijkantoren uit derde landen van klasse 1 voldoen aan het liquiditeitsdekkingsvereiste van deel zes, titel I, van Verordening (EU) nr. 575/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61^{*9} van de Commissie.
3. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen de liquide activa die worden aangehouden ter naleving van dit artikel deponeren op een rekening bij een geen onderdeel van de groep van zijn hoofdonderneming uitmakende kredietinstelling in de lidstaat waar het bijkantoor vergunning is verleend of, indien het nationale recht dit toestaat, bij de centrale bank van de lidstaat. Indien er na aanwending ter dekking van liquiditeitsuitstromen overeenkomstig lid 1 liquide activa op de rekening overblijven, zijn die resterende liquide activa beschikbaar voor gebruik voor de doeleinden van artikel 96 van Richtlijn 2014/59/EU in geval van afwikkeling van het bijkantoor uit een derde land alsmede voor doeleinden van liquidatie van het bijkantoor uit een derde land overeenkomstig het nationale recht van de lidstaat.
4. De bevoegde autoriteiten kunnen in aanmerking komende bijkantoren uit derde landen ontheffing verlenen van het in dit artikel neergelegde liquiditeitsvereiste.

^{*9} Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie van 10 oktober 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 1).

Artikel 48 nonies

Interne governance en risicobeheersing

1. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen ten minste twee personen hebben die hun bedrijf, met voorafgaande goedkeuring door de bevoegde autoriteiten, daadwerkelijk in de lidstaat leiden. Deze personen zijn voldoende betrouwbaar en beschikken over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring en besteden voldoende tijd aan de uitoefening van hun taken.

2. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen van klasse 1 voldoen aan de artikelen 74 en 75, artikel 76, lid 5, en de artikelen 92, 94 en 95. De bevoegde autoriteiten kunnen bijkantoren uit derde landen verplichten een plaatselijk beheerscomité op te richten om een adequate governance van het bijkantoor te waarborgen.

3. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen van klasse 2 voldoen aan de artikelen 74 en 75 en interne controlefuncties hebben als bedoeld in artikel 76, lid 5, eerste, tweede en derde alinea. Bijkantoren uit derde landen van klasse 2 moeten ook voldoen aan de artikelen 92, 94 en 95.

Afhankelijk van hun omvang en interne organisatie en van de aard, reikwijdte en complexiteit van hun activiteiten kunnen de bevoegde autoriteiten van bijkantoren uit derde landen van klasse 2 verlangen dat zij hoofden van internecontrolefuncties aanstellen, zoals bepaald in artikel 76, lid 5, vierde en vijfde alinea.

4. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen rapportagelijnen aan het leidinggevend orgaan van de hoofdonderneming opzetten die alle wezenlijke risico's en het risicobeheerbeleid en wijzigingen daarin bestrijken en over adequate ICT-systemen en controles moeten beschikken om te waarborgen dat het beleid naar behoren wordt nageleefd.
5. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen hun uitbestedingsregelingen monitoren en beheren en ervoor moeten zorgen dat hun bevoegde autoriteiten volledige toegang hebben tot alle informatie die zij nodig hebben om hun toezichtfunctie te vervullen.
6. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen die back-to-back- of intragroep-transacties verrichten, over voldoende middelen beschikken om hun tegenpartijkredietrisico te onderkennen en naar behoren te beheren wanneer materiële risico's in verband met door het bijkantoor uit een derde land geboekte activa aan de tegenpartij worden overgedragen.
7. Als kritieke of belangrijke taken van het bijkantoor uit een derde land worden uitgevoerd door zijn hoofdonderneming overeenkomstig interne regelingen of intragroepsovereenkomsten van eender welke aard, hebben de bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op bijkantoren uit derde landen, toegang tot alle informatie die zij nodig hebben om hun toezichtfunctie te vervullen.
8. De bevoegde autoriteiten eisen op gezette tijden dat een onafhankelijke derde partij de uitvoering en de voortdurende naleving van de in dit artikel vastgestelde vereisten beoordeelt en de bevindingen en conclusies ervan aan de bevoegde autoriteit meedeelt.

9. De EBA vaardigt uiterlijk op [PB: gelieve datum = zes maanden na datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] richtsnoeren overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 uit over de toepassing op bijkantoren uit derde landen van de in artikel 74, lid 1, bedoelde regelingen, processen en mechanismen, rekening houdend met artikel 74, lid 2, en over de toepassing op bijkantoren uit derde landen van artikel 75 en artikel 76, lid 5.

Artikel 48 decies

Boekingsvereisten

"1. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen een register bijhouden dat deze bijkantoren in staat stelt om een volledig en nauwkeurig overzicht bij te houden van alle activa en passiva van het bijkantoor uit het derde land in de lidstaat, en om deze activa en passiva autonoom te beheren binnen het bijkantoor. Het register bevat voldoende informatie over de risico's die door het bijkantoor uit een derde land worden gegenereerd en over de wijze waarop deze worden beheerd.

"2. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen beleid ontwikkelen inzake boekingsregelingen om het in lid 1 bedoelde register voor de in lid 1 vastgestelde doeleinden te beheren, en dat zij dit beleid regelmatig evalueren en bijwerken. Dat beleid moet worden gedocumenteerd en goedgekeurd door het relevante bestuursorgaan van de hoofdonderneming van het bijkantoor uit het derde land. Het in dit lid bedoelde beleid bevat een duidelijke motivering voor de boekingsregelingen en geeft aan hoe die regelingen aansluiten bij de bedrijfsstrategie van het bijkantoor uit een derde land.

"3. De bevoegde autoriteiten schrijven voor dat een onafhankelijk schriftelijk en met redenen omkleed advies over de uitvoering en de voortdurende naleving van de in dit artikel vastgestelde vereisten op gezette tijden wordt opgesteld en dat de bevindingen en conclusies ervan aan de bevoegde autoriteit worden meegedeeld.

"4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de boekingsregelingen die bijkantoren uit derde landen voor de toepassing van dit artikel hanteren, met name wat betreft:

- a) de door het bijkantoor uit een derde land te gebruiken methode om een volledig en nauwkeurig overzicht van de activa en passiva van het bijkantoor uit het derde land in de lidstaat te identificeren en te registreren; en
- b) de specifieke behandeling om de posten buiten de balanstelling en de activa en passiva die door het bijkantoor uit een derde land zijn geïnitieerd en op afstand in andere bijkantoren of dochterondernemingen van dezelfde groep worden geboekt of gehouden namens of ten behoeve van het initiërende bijkantoor uit een derde land, te identificeren en te registreren.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = zes maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea genoemde technische reguleringsnormen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 vast te stellen.

Onderafdeling 3

Bevoegdheid om een vergunning te eisen uit hoofde van titel III en vereisten voor systeemrelevante
bijkantoren

Onderafdeling 4

Minimale rapportagevereisten

Artikel 48 terdecies

*Regelgevende en financiële informatie van het bijkantoor uit een derde land en van de
hoofdongderneming*

1. De lidstaten schrijven minimaal voor dat bijkantoren uit derde landen periodiek aan hun bevoegde autoriteiten informatie verstrekken over:

- a) de overeenkomstig artikel 48 decies in hun boeken aangehouden activa en passiva, uitgesplitst naar:
 - i) de grootste geregistreerde activa en passiva, ingedeeld naar sector- en tegenpartijtype (met inbegrip van met name blootstellingen in de financiële sector);
 - ii) concentraties van significante blootstellingen en financieringsbronnen aan gespecificeerde soorten tegenpartijen;
 - iii) belangrijke interne transacties met de hoofdongderneming en met leden van de groep van de hoofdongderneming;
- b) de naleving door het bijkantoor uit een derde land van de vereisten die krachtens deze richtlijn op hen van toepassing zijn;

- c) op ad-hocbasis de voor deposanten in het bijkantoor uit een derde land beschikbare depositogarantieregelingen overeenkomstig artikel 15, leden 2 en 3, van Richtlijn 2014/49/EU;
- d) aanvullende wettelijke vereisten die door de lidstaten op grond van het nationale recht aan het bijkantoor uit een derde land worden opgelegd.

Voor de rapportage van de informatie over de activa en passiva die overeenkomstig punt a) in hun boeken worden bijgehouden, passen bijkantoren uit derde landen de internationale standaarden voor jaarrekeningen toe die zijn goedgekeurd volgens de procedure van artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1606/2002^{*10} of de toepasselijke GAAP in de lidstaat.

2. De lidstaten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen aan hun bevoegde autoriteiten de volgende informatie over hun hoofdonderneming verstrekken:

- a) op periodieke basis, geaggregeerde informatie over de activa en passiva die respectievelijk door de dochterondernemingen en andere bijkantoren uit derde landen van de groep van die hoofdonderneming in de Unie worden aangehouden of geboekt;
- b) op periodieke basis, de naleving door de hoofdonderneming van haar toepasselijke prudentiële vereisten op individuele en geconsolideerde basis;
- c) op ad-hocbasis, significante toetsingen en beoordelingen door de toezichthouder wanneer deze betrekking hebben op de moederonderneming en de daaruit voortvloeiende toezichtbesluiten;
- d) de herstelplannen van de hoofdonderneming en de specifieke maatregelen die overeenkomstig die plannen ten aanzien van het bijkantoor uit een derde land kunnen worden genomen, en latere actualiseringen en wijzigingen van die plannen;

- e) de bedrijfsstrategie van de hoofdonderneming ten aanzien van het bijkantoor uit een derde land, en latere wijzigingen in die strategie;
- f) de diensten die de hoofdonderneming verleent aan in aanmerking komende tegenpartijen of professionele cliënten in de zin van afdeling 1 van bijlage II bij Richtlijn 2014/65/EU die in de Unie zijn gevestigd of zich daar bevinden op basis van reverse solicitation van diensten. In dit verband heeft reverse sollicitation dezelfde betekenis als in artikel 42 van Richtlijn 2014/65/EU.

3. De in dit artikel bepaalde rapportageverplichtingen beletten de bevoegde autoriteiten niet om aanvullende rapportagevereisten op te leggen aan bijkantoren uit derde landen indien de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de aanvullende informatie noodzakelijk is om een volledig beeld te krijgen van de bedrijfsactiviteiten of financiële soliditeit van het bijkantoor of de moederonderneming, om na te gaan of het bijkantoor en zijn hoofdonderneming de toepasselijke wetgeving naleven en om ervoor te zorgen dat het bijkantoor deze wetgeving naleeft.

^{*10} Verordening (EG) nr. 1606/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 2002 betreffende de toepassing van internationale standaarden voor jaarrekeningen (PB L 243 van 11.9.2002, blz. 1).

Artikel 48 quaterdecies

Standaardformulieren en -templates en frequentie van de rapportage

1. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot nadere bepaling van de uniforme formats, definities, IT-oplossingen en de rapportagefrequentie die voor de toepassing van artikel 48 terdecies moeten worden gehanteerd.

De in de eerste alinea bedoelde rapportagevereisten staan in verhouding tot de classificering van bijkantoren uit derde landen als klasse 1 of klasse 2.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = 6 maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

2. De in dit artikel bedoelde regelgevende en financiële informatie wordt ten minste twee keer per jaar gerapporteerd door bijkantoren van klasse 1 en ten minste eenmaal per jaar door bijkantoren van klasse 2.

3. De bevoegde autoriteiten kunnen in aanmerking komende bijkantoren uit derde landen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van de verplichting om informatie over de hoofdonderneming als bedoeld in lid 48 terdecies, lid 3, te rapporteren, als de bevoegde autoriteit in staat is de relevante informatie rechtstreeks van de toezichthoudende autoriteiten van het betrokken derde land te verkrijgen.

Afdeling III

Toezicht

Artikel 48 quindecies

Toezicht op bijkantoren uit derde landen en programma voor onderzoek door de toezichthouder

1. De lidstaten schrijven voor dat de bevoegde autoriteiten ten behoeve van het toezicht op bijkantoren uit derde landen aan deze afdeling voldoen.
2. De bevoegde autoriteiten nemen bijkantoren uit derde landen op in het in artikel 99 bedoelde programma voor onderzoek door de toezichthouder.

Artikel 48 sexdecies

Toetsing en evaluatie door de toezichthouder

1. De lidstaten schrijven voor dat de bevoegde autoriteiten de regelingen, strategieën, processen en mechanismen die door bijkantoren uit derde landen worden toegepast, toetsen om te voldoen aan de bepalingen die op hen van toepassing zijn uit hoofde van deze richtlijn en, indien van toepassing, eventuele aanvullende wettelijke voorschriften uit hoofde van nationaal recht.

2. Op basis van de overeenkomstig lid 1 uitgevoerde toetsing evalueren de bevoegde autoriteiten of de door de bijkantoren uit derde landen ingevoerde regelingen, strategieën, processen en mechanismen, alsook het kapitaal en de liquiditeiten die door deze instellingen worden aangehouden, een degelijk beheer en een solide dekking van hun materiële risico's en de levensvatbaarheid van het bijkantoor waarborgen.

3. De bevoegde autoriteiten voeren de in de leden 1 en 2 bedoelde toetsing en evaluatie uit overeenkomstig het uit hoofde van artikel 143, lid 1, punt c), bekendgemaakte evenredigheidsbeginsel. De bevoegde autoriteiten stellen met name voor de in lid 1 bedoelde toetsing een frequentie en intensiteit vast die in verhouding staan tot de classificering van bijkantoren uit derde landen als klasse 1 of 2 en rekening houden met andere relevante criteria, zoals de aard, schaal en complexiteit van de activiteiten van de bijkantoren uit derde landen.

4. Wanneer een bevoegde autoriteit op grond van een toetsing, in het bijzonder de evaluatie van de governanceregelingen, het bedrijfsmodel of de werkzaamheden van een bijkantoor uit een derde land, redelijke gronden heeft om te vermoeden dat er in verband met dat bijkantoor uit een derde land sprake is van witwassen van geld of terrorismefinanciering, van een poging daartoe of van een verhoogd risico daarop, stelt zij de EBA en de autoriteit die overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849 toezicht houdt op de het bijkantoor uit een derde land, daarvan onmiddellijk in kennis. In geval van een verhoogd risico op witwassen van geld of terrorismefinanciering stellen de bevoegde autoriteit en de autoriteit die overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849 toezicht houdt op het bijkantoor uit een derde land, zich met elkaar in verbinding en stellen zij de EBA onmiddellijk in kennis van hun gemeenschappelijke beoordeling. De bevoegde autoriteit neemt in voorkomend geval maatregelen overeenkomstig deze richtlijn, waaronder het intrekken van de vergunning van het bijkantoor uit een derde land overeenkomstig artikel 48 quinquies, lid 2, punt g).

5. Bevoegde autoriteiten, financiële-inlichtingeneenheden en autoriteiten die toezicht houden op bijkantoren uit derde landen, werken nauw samen binnen hun respectieve bevoegdheden en wisselen informatie uit die relevant is voor deze richtlijn, op voorwaarde dat die samenwerking en informatie-uitwisseling geen inbreuk maken op een lopend onderzoek of een lopende procedure in overeenstemming met het strafrecht of bestuursrecht van de lidstaat waar de bevoegde autoriteit, de financiële-inlichtingeneenheid of de autoriteit waaraan van overheidswege het toezicht op de bijkantoren uit derde landen is opgedragen, is gevestigd. De EBA kan op eigen initiatief overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/849 de bevoegde autoriteiten en de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op het bijkantoor uit een derde land, bijstaan in het geval van onenigheid over de coördinatie van toezichtsactiviteiten uit hoofde van dit artikel. In dat geval handelt de EBA overeenkomstig artikel 19, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

6. De EBA stelt richtsnoeren op tot nadere bepaling van:

- a) de gemeenschappelijke procedures en methodieken voor het in dit artikel bedoelde proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder en voor de beoordeling van de behandeling van wezenlijke risico's;
- b) de mechanismen voor samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de in lid 5 van dit artikel bedoelde autoriteiten, bij de vaststelling van ernstige schendingen van de regels ter voorkoming van het witwassen van geld.

Voor de toepassing van punt a) worden de daarin bedoelde procedures en methodieken vastgesteld op een wijze die evenredig is met de classificering van bijkantoren uit derde landen als klasse 1 of klasse 2 en met andere passende criteria zoals de aard, schaal en complexiteit van hun activiteiten.

De EBA vaardigt deze richtsnoeren uiterlijk op [PB: gelieve datum = twaalf maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] uit.

Artikel 48 septdecies

Toezichtmaatregelen en -bevoegdheden

1. De bevoegde autoriteiten schrijven voor dat bijkantoren uit derde landen in een vroeg stadium de nodige maatregelen nemen om:

- a) ervoor te zorgen dat bijkantoren uit derde landen aan de vereisten die op hen van toepassing zijn uit hoofde van deze richtlijn en het nationale recht, voldoen of opnieuw voldoen; en
- b) ervoor te zorgen dat de wezenlijke risico's waaraan bijkantoren uit derde landen zijn blootgesteld, op solide en toereikende wijze worden gedekt en beheerd en dat die bijkantoren levensvatbaar blijven.

2. De bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten voor de toepassing van lid 1 omvatten ten minste de bevoegdheid om bijkantoren uit derde landen voor te schrijven dat zij:

- a) een kapitaalbedrag aanhouden dat hoger is dan de minimumvereisten van artikel 48 sexies of aan andere aanvullende kapitaalvereisten voldoen. Elk aanvullend kapitaalbedrag dat overeenkomstig dit punt door het bijkantoor uit een derde land moet worden aangehouden, voldoet aan het vereiste van artikel 48 sexies;
- b) voldoen aan andere specifieke liquiditeitsvereisten naast het vereiste van artikel 48 septies. Alle aanvullende liquide activa die overeenkomstig dit punt door het bijkantoor uit een derde land moeten worden aangehouden, voldoen aan de vereisten van artikel 48 septies;

- c) hun governance, risicobeheersing of boekingsregelingen versterken;
- d) zorgen voor restricties of beperkingen van de reikwijdte van hun bedrijfsactiviteiten of van de activiteiten die zij verrichten, alsook van de tegenpartijen bij die activiteiten;
- e) het risico dat inherent is aan hun activiteiten, producten en systemen, met inbegrip van uitbestede activiteiten, verminderen en deze activiteiten of producten stopzetten of niet meer aanbieden;
- f) voldoen aan aanvullende rapportagevereisten overeenkomstig artikel 48 terdecies, lid 3, of de frequentie van de periodieke rapportage verhogen;
- g) overgaan tot openbaarmakingen.

3. De bevoegde autoriteiten, of, in voorkomend geval, de aangewezen autoriteiten, beoordelen de risico's voor de financiële stabiliteit die bijkantoren uit een derde land die als systeemrelevant worden beschouwd met zich meebrengen voor de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd. Deze autoriteiten krijgen de volgende bevoegdheden om de feitelijke of potentiële risico's voor de financiële stabiliteit te dekken die met betrekking tot als systeemrelevant beoordeelde bijkantoren uit derde landen zijn vastgesteld:

- a) te eisen dat het betreffende bijkantoor uit een derde land uit hoofde van titel III van hoofdstuk 1 een vergunning aanvraagt;
- b) te eisen dat het betreffende bijkantoor uit een derde land zijn activa of activiteiten herstructureert;
- c) aanvullende prudentiële vereisten op te leggen aan het betreffende bijkantoor uit een derde land.

4. Voor de uitvoering van de in lid 3 bedoelde beoordeling houden de bevoegde autoriteiten of, in voorkomend geval, de aangewezen autoriteiten rekening met passende criteria van systeemrelevantie van bijkantoren uit derde landen, waaronder met name:

- a) de omvang van het bijkantoor uit een derde land;
- b) de aard van de werkzaamheden die het bijkantoor uit een derde land verricht;
- c) de mate van verwevenheid van het bijkantoor uit het derde land met het financiële stelsel van de lidstaat waar het is gevestigd;
- d) de substitueerbaarheid van de activiteiten, diensten of transacties die worden verricht door de financiële infrastructuur van het bijkantoor uit een derde land
- e) het marktaandeel van het bijkantoor uit een derde land in de lidstaat waar het gevestigd is, wat de totale bankactiva betreft en met betrekking tot de activiteiten, diensten en transacties die het verricht;
- f) het waarschijnlijke effect dat een opschorting of beëindiging van de transacties of bedrijfsactiviteiten van het bijkantoor uit een derde land zou kunnen hebben op de liquiditeit van het financiële stelsel van die lidstaat of de betalings-, clearing- en afwikkelingssystemen in de lidstaat waar het is gevestigd;

g) de rol en het belang van het bijkantoor uit een derde land voor de activiteiten, diensten en transacties van de groep uit een derde land in de lidstaat waar het is gevestigd;

h) de rol en het belang van het bijkantoor uit een derde land in de context van afwikkeling of liquidatie op basis van informatie van de afwikkelingsautoriteit.

5. Uiterlijk op [datum: 31.12.2025] dient de EBA bij het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een verslag in, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met de geografische beperkingen die van toepassing zijn op de vergunningen die overeenkomstig artikel 48quater, lid 3, punt d), aan bijkantoren uit derde landen worden verleend, over het voordeel van:

a) de uitvoering van een beoordeling van de systeemrelevantie van een groep uit een derde land voor de Unie op basis van op het niveau van de Unie geaggregeerde systeemrelevantiecriteria. De EBA zal over de mogelijke criteria verslag uitbrengen;

b) de invoering van een mechanisme voor samenwerking tussen de betrokken bevoegde autoriteiten, zodat zij deze beoordeling gezamenlijk kunnen uitvoeren of een ander mechanisme ter bevordering van de uitwisseling van de relevante informatie. In dit verband zal de EBA aangeven hoe dit mechanisme wordt gekoppeld aan de toezichtbevoegdheden van de betrokken bevoegde autoriteiten met betrekking tot de in hun lidstaat gevestigde bijkantoren.

Artikel 48 octodecies

Samenwerking tussen bevoegde autoriteiten en colleges van toezichthouders

1. De bevoegde autoriteiten die toezicht houden op bijkantoren uit een derde land en dochterondernemingen van dezelfde groep uit een derde land, werken nauw samen en wisselen onderling informatie uit. De bevoegde autoriteiten beschikken over schriftelijke coördinatie- en samenwerkingsregelingen overeenkomstig artikel 115.
2. Voor de toepassing van lid 1 zijn bijkantoren uit derde landen van klasse 1 onderworpen aan het uitgebreide toezicht van een college van toezichthouders overeenkomstig artikel 116, met inachtneming van de volgende vereisten:
 - a) indien een college van toezichthouders is opgericht met betrekking tot de dochterinstellingen van een groep uit een derde land, worden de bijkantoren uit een derde land van klasse 1 van dezelfde groep in het toepassingsgebied van dat college van toezichthouders opgenomen;
 - b) indien de groep uit een derde land bijkantoren uit een derde land van klasse 1 in meer dan één lidstaat heeft, maar geen dochterinstellingen in de Unie die onder artikel 116 vallen, wordt een college van toezichthouders opgericht met betrekking tot die bijkantoren uit een derde land van klasse 1;

c) indien de groep uit een derde land bijkantoren uit een derde land van klasse 1 heeft in meer dan één lidstaat of ten minste één bijkantoor uit een derde land van klasse 1, en een of meer dochterinstellingen in de Unie die niet onder artikel 116 vallen, wordt een college van toezichthouders opgericht met betrekking tot die bijkantoren uit derde landen en dochterinstellingen.

3. Voor de toepassing van lid 2, punten b) en c), vervult een leidende bevoegde autoriteit dezelfde rol als de consoliderende toezichthouder overeenkomstig artikel 116. De leidende bevoegde autoriteit is die van de lidstaat met het grootste bijkantoor uit een derde land wat de totale waarde van de geboekte activa betreft.

4. Naast de in artikel 116 omschreven taken verrichten de colleges van toezichthouders ook de volgende taken:

- a) een verslag opstellen over de structuur en de activiteiten van de groep uit derde landen in de Unie en dit verslag jaarlijks bijwerken;
- b) informatie uitwisselen over de resultaten van het proces van toetsing en evaluatie als bedoeld in artikel 48 sexdecies;
- c) de toepassing van de in artikel 48 septdecies bedoelde toezichtmaatregelen en -bevoegdheden op elkaar afstemmen.

5. Het college van toezichthouders zorgt voor passende coördinatie en samenwerking met relevante toezichthoudende autoriteiten van derde landen indien dat nodig is.

6. De EBA draagt bij tot de bevordering en monitoring van de efficiënte, effectieve en consistente werking van de in dit artikel bedoelde colleges van toezichthouders overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

7. De EBA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op tot nadere bepaling van:

- a) de samenwerkingsmechanismen en de ontwerpmodelovereenkomsten tussen bevoegde autoriteiten voor de toepassing van lid 1 van dit artikel; en
- b) de voorwaarden voor de werking van colleges van toezichthouders voor de toepassing van de leden 2 tot en met 6 van dit artikel.

De EBA dient deze ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op [PB: gelieve datum = twaalf maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om de in de eerste alinea genoemde technische reguleringsnormen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 vast te stellen.

Artikel 48 novodecies
Kennisgeving aan de EBA

De bevoegde autoriteiten geven de EBA kennis van:

- a) alle vergunningen die aan bijkantoren uit een derde land zijn verleend en alle latere wijzigingen van dergelijke vergunningen;
- b) de totale activa en passiva die door bijkantoren uit derde landen met een vergunning zijn geboekt, zoals periodiek gerapporteerd;
- c) de naam van de groep uit een derde land waartoe een bijkantoor uit een derde land met een vergunning behoort.

De EBA publiceert op haar website een lijst van alle bijkantoren van ondernemingen uit derde landen die overeenkomstig deze titel een vergunning hebben om actief te zijn in de Unie, met vermelding van de lidstaat waar zij een vergunning hebben om actief te zijn.

Hoofdstuk 2

Betrekkingen met derde landen

Artikel 48 vices

Samenwerking inzake toezicht op geconsolideerde basis met de toezichtautoriteiten van derde landen

1. De Unie kan overeenkomsten sluiten met een of meer derde landen over de wijze waarop toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend op:
 - a) instellingen waarvan de moederonderneming haar hoofdkantoor in een derde land heeft;
 - b) instellingen die in een derde land gelegen zijn en waarvan de moederonderneming een instelling, een financiële holding of een gemengde financiële holding met hoofdkantoor in de Unie is.
2. De in lid 1 bedoelde overeenkomsten hebben met name ten doel te waarborgen dat:
 - a) de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de inlichtingen verkrijgen die nodig zijn voor het toezicht, op grond van de geconsolideerde financiële positie, op instellingen, financiële holdings en gemengde financiële holdings die in de Unie gelegen zijn en die als dochteronderneming een instelling of een financiële instelling hebben die in een derde land gelegen is, of die daarin een deelneming hebben;

b) de toezichtautoriteiten van derde landen de inlichtingen verkrijgen die nodig zijn voor het toezicht op moederondernemingen met hoofdkantoor op hun grondgebied die als dochteronderneming een instelling of een financiële instelling hebben die gelegen is in een of meer lidstaten, of die daarin deelnemingen hebben; en

c) de EBA in staat is om overeenkomstig artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de inlichtingen te verkrijgen die deze ontvangen van de nationale autoriteiten van derde landen.

3. Onverminderd artikel 218 VWEU onderzoekt de Commissie met het Europees Comité voor het bankwezen het resultaat van de in lid 1 bedoelde onderhandelingen en de daaruit voortvloeiende situatie.

4. Overeenkomstig artikel 33 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 staat de EBA de Commissie bij voor de toepassing van dit artikel."

8 bis) in artikel 53, lid 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

"De vertrouwelijke gegevens waarvan deze personen, auditors of deskundigen beroepshalve kennis krijgen, mogen uitsluitend in een samengevatte of geaggregeerde vorm openbaar worden gemaakt, zodat individuele kredietinstellingen niet kunnen worden geïdentificeerd, onverminderd de gevallen die onder het strafrecht of belastingrecht vallen.";

8 ter) aan artikel 56 wordt de volgende tweede alinea toegevoegd:

"Artikel 53, lid 1, en artikel 54 vormen geen beletsel voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten en de belastingautoriteiten van dezelfde lidstaat, voor zover de nationale wetgeving van de lidstaten in die uitwisseling voorziet. Informatie die van een andere lidstaat afkomstig is, wordt alleen openbaar gemaakt overeenkomstig de eerste zin van deze alinea met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de informatie openbaar hebben gemaakt.";

9) de artikelen 65 en 66 worden vervangen door:

"Artikel 65

Administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen

1. Onverminderd de aan de bevoegde autoriteiten toegekende toezichtbevoegdheden als bedoeld in artikel 64 en het recht van de lidstaten om strafrechtelijke sancties vast te stellen en op te leggen, stellen de lidstaten voorschriften vast inzake administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen met betrekking tot inbreuken op de nationale bepalingen tot omzetting van deze richtlijn, op Verordening (EU) nr. 575/2013 of op besluiten die door een bevoegde autoriteit op basis van die wetgeving zijn uitgevaardigd, en nemen zij alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze worden uitgevoerd. De administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat als instellingen, financiële holdings en gemengde financiële holdings aan de in lid 1 bedoelde verplichtingen onderworpen zijn, in geval van inbreuk op de nationale bepalingen tot omzetting van deze richtlijn, op Verordening (EU) nr. 575/2013 of op besluiten die door een bevoegde autoriteit op basis van die wetgeving zijn uitgevaardigd, administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen kunnen worden opgelegd aan de leden van het leidinggevend orgaan en aan andere natuurlijke personen die krachtens het nationale recht voor de inbreuk verantwoordelijk zijn. Dwangsommen voor natuurlijke personen kunnen alleen worden opgelegd aan die leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie die zijn aangemerkt als personen die verantwoordelijk zijn voor de inbreuk op verplichtingen, en de vaststelling van die verantwoordelijkheid geschiedt overeenkomstig het nationale recht.

3. De toepassing van dwangsommen belet de bevoegde autoriteiten niet administratieve sancties op te leggen of andere administratieve maatregelen te nemen voor dezelfde inbreuk.

4. Aan de bevoegde autoriteiten worden alle bevoegdheden inzake informatievergaring en onderzoek verleend die nodig zijn voor de vervulling van hun taken. Daaronder zijn de volgende bevoegdheden begrepen:

- a) de bevoegdheid om van de volgende natuurlijke of rechtspersonen alle informatie te verlangen die noodzakelijk is met het oog op de uitvoering van de aan de bevoegde autoriteiten opgedragen taken, waaronder de informatie die op gezette tijden en volgens vastgestelde formats voor toezichtdoeleinden en de daarmee verband houdende statistische doeleinden moet worden verstrekt:
 - i) instellingen die in de betrokken lidstaat gevestigd zijn;
 - ii) financiële holdings die in de betrokken lidstaat gevestigd zijn;
 - iii) gemengde financiële holdings die in de betrokken lidstaat gevestigd zijn;
 - iv) gemengde holdings die in de betrokken lidstaat gevestigd zijn;
 - v) personen die behoren tot de in de punten i) tot en met iv) bedoelde entiteiten;
 - vi) partijen aan wie de in de punten i) tot en met iv) vermelde entiteiten operationele functies of activiteiten hebben uitbesteed;

- b) de bevoegdheid om alle noodzakelijke onderzoeken te voeren naar de in punt a), i) tot en met vi), bedoelde personen die gevestigd zijn of zich bevinden in de betrokken lidstaat, voor zover noodzakelijk met het oog op de uitvoering van de aan de bevoegde autoriteiten opgedragen taken, inclusief de bevoegdheid om:
- i) de overlegging van documenten te verlangen;
 - ii) de boeken en bescheiden van de in punt a), i) tot en met vi), bedoelde personen te onderzoeken en kopieën of uittreksels van die boeken en bescheiden te maken;
 - iii) schriftelijke of mondelinge toelichting te krijgen van de in punt a), i) tot en met vi), bedoelde personen of hun vertegenwoordigers of personeelsleden;
 - iv) andere personen te horen die daarin toestemmen, om informatie betreffende het onderwerp van een onderzoek te verzamelen; en
 - v) behoudens andere in het Unierecht gestelde voorwaarden alle nodige inspecties ter plaatse in de bedrijfsruimten van de in punt a), i) tot en met vi), bedoelde rechtspersonen te verrichten, alsook in enige andere onderneming die onder het geconsolideerd toezicht valt en waarvoor een bevoegde autoriteit de consoliderende toezichthouder is, behoudens voorafgaande kennisgeving aan de betrokken bevoegde autoriteiten. Indien het nationale recht voorschrijft dat voor inspectie de toestemming van een rechterlijke instantie vereist is, wordt die toestemming gevraagd.

5. In afwijking van lid 1 kan, wanneer het rechtstelsel van de lidstaat niet voorziet in administratieve sancties, dit artikel aldus worden toegepast dat de sanctie wordt geïnitieerd door de bevoegde autoriteit en opgelegd door gerechtelijke autoriteiten, waarbij wordt gewaarborgd dat deze rechtsmiddelen doeltreffend zijn en hetzelfde effect hebben als de door bevoegde autoriteiten opgelegde administratieve sancties. De sancties zijn in elk geval doeltreffend, evenredig en afschrikkend. Die lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op [PB: gelieve datum = datum van omzetting van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] in kennis van de bepalingen van hun wetgeving die zij overeenkomstig dit lid vaststellen, en onverwijld van alle latere wijzigingswetten of wijzigingen die daarop van invloed zijn.

Artikel 66

Administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen voor inbreuken op vergunningvereisten en vereisten voor de verwerving of vervreemding van deelnemingen van materieel belang, materiële overdrachten van activa en passiva, fusies of splitsingen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voorzien in administratieve sancties, dwangsommen en andere administratieve maatregelen voor ten minste gevallen waarin:

a) in strijd met artikel 9 bedrijfsmatig van het publiek deposito's of andere terugbetaalbare gelden worden aangetrokken zonder vergunning als kredietinstelling;

a bis) ten minste een van de in artikel 4, lid 1, punt 1, b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde activiteiten wordt uitgeoefend en de in dat artikel vastgestelde drempel wordt gehaald zonder een vergunning als kredietinstelling te hebben;

b) in strijd met artikel 8 werkzaamheden als een kredietinstelling worden aangevangen zonder vooraf een vergunning te hebben verkregen;

c) in strijd met artikel 22, gedurende de beoordelingsperiode of ondanks het bezwaar van de bevoegde autoriteiten, direct of indirect een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling wordt verworven of verder vergroot, waardoor het percentage van de gehouden stemrechten of aandelen in het kapitaal de in lid 1 van dat artikel bedoelde drempels bereikt of overschrijdt, of waardoor de kredietinstelling de dochteronderneming van de verwerver wordt, zonder dat de bevoegde autoriteiten van de kredietinstelling ten aanzien waarvan een verwerving of vergroting van een gekwalificeerde deelneming wordt beoogd, daarvan schriftelijk in kennis worden gesteld;

- d) in strijd met artikel 25 direct of indirect een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling wordt afgestoten of verminderd, waardoor het percentage van de gehouden stemrechten of aandelen in het kapitaal tot onder de in dat artikel bedoelde percentages daalt, of waardoor de kredietinstelling niet langer een dochteronderneming is van de persoon die de gekwalificeerde deelneming afstoot, zonder dat de bevoegde autoriteiten daarvan schriftelijk in kennis worden gesteld;
- e) in strijd met artikel 21 bis een financiële holding of gemengde financiële holding in de zin van lid 1 van dat artikel verzuimt goedkeuring aan te vragen of een ander vereiste van dat artikel schendt;
- f) in strijd met artikel 27 bis een verwerver in de zin van lid 1 van dat artikel verzuimt de betrokken bevoegde autoriteit in kennis te stellen van een directe of indirecte verwerving van een deelneming van materieel belang;
- g) in strijd met artikel 27 quinquies een van de in dat artikel bedoelde partijen verzuimt de betrokken bevoegde autoriteit in kennis te stellen van een directe of indirecte afstoting van een deelneming van materieel belang in een entiteit uit de financiële sector die de drempel overschrijdt;
- h) in strijd met artikel 27 septies een van de in lid 1 van dat artikel bedoelde partijen een materiële overdracht van activa en passiva uitvoert zonder de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis te stellen;
- i) in strijd met artikel 27 duodecies een van de in lid 1 van dat artikel bedoelde partijen overgaat tot fusie of splitsing.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat in de in lid 1 bedoelde gevallen ten minste de volgende maatregelen kunnen worden opgelegd:

a) administratieve sancties:

i) indien het een rechtspersoon betreft, administratieve geldboeten die oplopen tot 10 % van de in lid 3 van dit artikel bedoelde totale nettojaaronzet van de onderneming;

ii) indien het een natuurlijke persoon betreft, administratieve geldboeten die oplopen tot 5 000 000 EUR of, in de lidstaten die niet de euro als munt hebben, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op 17 juli 2013;

iii) administratieve geldboeten die oplopen tot tweemaal het bedrag van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of vermeden verliezen ingeval deze kunnen worden bepaald;

b) dwangsommen:

i) indien het een rechtspersoon betreft, dwangsommen tot 5 % van de gemiddelde dagelijkse netto-omzet die de rechtspersoon in geval van een voortdurende inbreuk moet betalen per dag van de inbreuk totdat de verplichting opnieuw wordt nagekomen, en die kunnen worden opgelegd voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de datum die is bepaald in het besluit tot beëindiging van de inbreuk en tot oplegging van de dwangsom.

ii) indien het een natuurlijke persoon betreft, dwangsommen tot 30 000 EUR die, of in de lidstaten die de euro niet als munt hebben het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op [PB: gelieve datum = 24 maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] dat de natuurlijke persoon in geval van een voortdurende inbreuk moet betalen per dag van de inbreuk totdat de verplichting opnieuw wordt nagekomen, en die kunnen worden opgelegd voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de datum die is bepaald in het besluit tot beëindiging van de inbreuk en tot oplegging van de dwangsom.

De lidstaten kunnen een hoger maximumbedrag vaststellen voor dwangsommen die per dag van de inbreuk worden opgelegd.

In afwijking van artikel 66, lid 2, punt b), kunnen de lidstaten wekelijks of maandelijks dwangsommen opleggen. In dit geval mag het maximumbedrag van de dwangsommen die in de desbetreffende week of maand waarin een inbreuk plaatsvindt, worden toegepast niet hoger zijn dan het in overeenstemming met artikel 66, lid 2, punt b), bepaalde maximumbedrag van de dwangsommen die op dagelijkse basis van toepassing zouden zijn voor de desbetreffende periode. Dwangsommen kunnen op een bepaalde datum worden opgelegd en pas op een latere datum van toepassing worden.

c) andere administratieve maatregelen:

i) een publieke verklaring waarin de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke persoon, instelling, financiële holding, gemengde financiële holding of intermediaire EU-moederonderneming, alsook de aard van de inbreuk, worden aangewezen;

- ii) een bevel waarin wordt geëist dat de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon dat gedrag staakt en niet meer herhaalt;
- iii) schorsing van de stemrechten van de aandeelhouders die verantwoordelijk worden geacht voor in lid 1 bedoelde inbreuken;
- iv) onder voorbehoud van artikel 65, lid 2, een verbod voor een lid van het leidinggevend orgaan van de instelling of enige andere natuurlijke persoon die voor de inbreuk verantwoordelijk wordt gehouden, om functies in de instellingen te bekleden.

3. De totale nettojaaronzet als bedoeld in lid 2, punten a), i) en b), i), van dit artikel is de som van de in tabel 1 van dit lid vermelde punten. Indien het resultaat nul of negatief is, is de berekeningsgrondslag de meest recente jaarlijkse financiële toezichtinformatie voor toezicht die een indicator boven nul oplevert. Indien de in lid 2 bedoelde rechtspersoon niet onderworpen is aan Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie, is de relevante totale netto jaaromzet gelijk aan de totale nettojaaronzet of het soort inkomsten dat daarmee overeenkomstig de toepasselijke wetgevingshandelingen inzake jaarrekeningen overeenstemt. Indien de betrokken onderneming deel uitmaakt van een groep, is de relevante totale nettojaaronzet gelijk aan de totale netto jaaromzet die resulteert uit de geconsolideerde rekening van de uiteindelijke moeder-onderneming.

Tabel 1

1. Rente en soortgelijke baten
2. Rente en soortgelijke lasten
3. Opbrengsten uit aandelen en andere vastrentende / niet-vastrentende waardepapieren
4. Ontvangen provisie/vergoedingen
5. Betaalde provisie/vergoedingen
6. Resultaat uit financiële transacties
7. Overige bedrijfsopbrengsten
8. Overige bedrijfskosten

De instellingen tellen elk bestanddeel mee met het bijbehorende positieve of negatieve teken.

De instellingen passen deze bestanddelen aan om rekening te houden met het volgende:

a) de instellingen berekenen de relevante indicator op basis van de cijfers die zijn gerapporteerd in bijlage III of, indien van toepassing, in bijlage IV bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014;

b) de instellingen berekenen de relevante indicator vóór aftrek van eventuele voorzieningen en bedrijfskosten. De instellingen nemen in de bedrijfskosten mede de betaalde honoraria op voor diensten uitbesteed aan derden die geen moederonderneming of een dochteronderneming van de instelling zijn, noch een dochteronderneming van een moederonderneming die ook de moederonderneming van de instelling is. De instellingen mogen de uitgaven voor de uitbesteding van diensten die door derden worden verstrekt, gebruiken om de relevante indicator te verlagen wanneer de uitgaven voor rekening komen van een onderneming die onderworpen is aan de voorschriften van Verordening nr. 575/2013 of aan gelijkwaardige voorschriften, en aan deze richtlijn;

c) de instellingen laten de volgende punten buiten beschouwing bij de berekening van de relevante indicator: i) gerealiseerd resultaat uit de verkoop van niet in de handelsportefeuille opgenomen posten;

ii) inkomsten uit buitengewone of onregelmatige posten;

iii) inkomsten uit verzekeringen;

d) indien de herwaardering van de in de handelsportefeuille opgenomen posten een onderdeel vormt van de winst- en verliesrekening, kunnen de instellingen deze herwaardering meetellen. Wanneer instellingen artikel 36, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG toepassen, tellen zij de in de winst- en verliesrekening geboekte herwaardering mee.

4. De gemiddelde dagelijkse netto omzet als bedoeld in lid 2), punt b), i), is gelijk aan de totale nettojaaromzet als bedoeld in lid 3, gedeeld door 365.";

10) artikel 67 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten d) en e) worden vervangen door:

"d) een instelling beschikt niet over de governanceregelingen en het genderneutraal beloningsbeleid die overeenkomstig artikel 74 door de bevoegde autoriteiten worden geëist;"

i bis) de punten e, f) en i) worden geschrapt:

ii) punt j) wordt vervangen door:

"j) een instelling verzuimt in strijd met artikel 413 of artikel 428 ter van Verordening (EU) nr. 575/2013 een nettostabielefinancieringsratio te handhaven of verzuimt in strijd met artikel 412 van die verordening herhaaldelijk of gedurig liquide activa aan te houden;"

ii bis) punten k) en l) worden geschrapt;

iii) de punten r tot en met ab worden toegevoegd:

"r) een instelling voldoet niet aan de in artikel 92, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bepaalde eigenvermogensvereisten;

t) een instelling voldoet niet aan de beloningsvereisten overeenkomstig de artikelen 92, 94 en 95 van deze richtlijn;

- u) een instelling handelt zonder voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit terwijl de nationale bepalingen tot omzetting van deze richtlijn of Verordening (EU) nr. 575/2013 vereisen dat de instelling een dergelijke voorafgaande toestemming verkrijgt, of heeft deze toestemming verkregen op basis van haar eigen onjuiste verklaring of voldoet niet aan de voorwaarden waaronder die toestemming is verleend;
- v) een instelling voldoet niet aan de vereisten met betrekking tot samenstelling, voorwaarden, aanpassingen en aftrekkingen met betrekking tot eigen vermogen als vastgesteld in deel twee van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- w) een instelling voldoet niet aan de vereisten met betrekking tot haar grote blootstellingen met betrekking tot een cliënt of groep van verbonden cliënten als vastgesteld in deel vier van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- x) een instelling voldoet niet aan de vereisten met betrekking tot de berekening van de hefboomratio, met inbegrip van de toepassing van de in deel zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde afwijkingen;
- y) een instelling verzuimt informatie aan de bevoegde autoriteit te verstrekken, of verstrekt onvolledige of onjuiste informatie met betrekking tot de in artikel 430, leden 1, 2 en 3 en artikel 430 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde gegevens;
- z) een instelling voldoet niet aan de vereisten inzake gegevensverzameling en governance als vastgesteld in deel drie, titel III, hoofdstuk 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

aa) een instelling voldoet niet aan de vereisten met betrekking tot de berekening van de risicogewogen posten of eigenvermogensvereisten of beschikt niet over de governanceregelingen als bepaald in deel drie, titels II tot en met VI, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

ab) een instelling voldoet niet aan de vereisten met betrekking tot de berekening van de liquiditeitsdekkingsratio of de nettostabielefinancieringsratio als bepaald in deel zes, titels I en IV van Verordening (EU) nr. 575/2013 en de in artikel 460, lid 1, van die verordening bedoelde gedelegeerde handeling.";

b) lid 2 wordt vervangen door:

"2. De lidstaten zorgen ervoor dat in de in lid 1 bedoelde gevallen ten minste de volgende maatregelen kunnen worden opgelegd:

a) administratieve sancties:

i) indien het een rechtspersoon betreft, administratieve geldboeten die oplopen tot 10 % van de in lid 3 van dit artikel bedoelde totale nettojaaromzet van de onderneming;

ii) indien het een natuurlijke persoon betreft, administratieve geldboeten die oplopen tot 5 000 000 EUR of, in de lidstaten die niet de euro als munt hebben, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op 17 juli 2013;

iii) administratieve geldboeten die oplopen tot tweemaal het bedrag van de als gevolg van de inbreuk behaalde winsten of vermeden verliezen ingeval deze kunnen worden bepaald;

b) dwangsommen:

i) indien het een rechtspersoon betreft, dwangsommen tot 5 % van de gemiddelde dagelijkse netto-omzet die de rechtspersoon in geval van een voortdurende inbreuk moet betalen per dag van de inbreuk totdat de verplichting opnieuw wordt nagekomen, en die kunnen worden opgelegd voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de datum die is bepaald in het besluit tot beëindiging van de inbreuk en tot oplegging van de dwangsom.

ii) indien het een natuurlijke persoon betreft, dwangsommen tot 30 000 EUR die, of in de lidstaten die de euro niet als munt hebben het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op [PB: gelieve datum = 24 maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] dat de natuurlijke persoon in geval van een voortdurende inbreuk moet betalen per dag van de inbreuk totdat de verplichting opnieuw wordt nagekomen, en die kunnen worden opgelegd voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de datum die is bepaald in het besluit tot beëindiging van de inbreuk en tot oplegging van de dwangsom.

De lidstaten kunnen een hoger maximumbedrag vaststellen voor dwangsommen die per dag van de inbreuk worden opgelegd.

In afwijking van artikel 67, lid 2, punt b), kunnen de lidstaten wekelijks of maandelijks dwangsommen opleggen. In dit geval mag het maximumbedrag van de dwangsommen die in de desbetreffende week of maand waarin een inbreuk plaatsvindt, worden toegepast niet hoger zijn dan het in overeenstemming met artikel 67, lid 2, punt b), bepaalde maximumbedrag van de dwangsommen die op dagelijkse basis van toepassing zouden zijn voor de desbetreffende periode. Dwangsommen kunnen op een bepaalde datum worden opgelegd en pas op een latere datum van toepassing worden.

c) andere administratieve maatregelen:

i) een publieke verklaring waarin de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke persoon, instelling, financiële holding, gemengde financiële holding of intermediaire EU-moederonderneming, alsook de aard van de inbreuk, worden aangewezen;

ii) een bevel waarin wordt geëist dat de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon dat gedrag staakt en niet meer herhaalt;

iii) ingeval het een instelling betreft, intrekking van de vergunning van de instelling in overeenstemming met artikel 18;

iv) onder voorbehoud van artikel 65, lid 2, een verbod voor een lid van het leidinggevend orgaan van de instelling of enige andere natuurlijke persoon die voor de inbreuk verantwoordelijk wordt gehouden, om functies in de instellingen te bekleden.

c) de volgende leden worden toegevoegd:

"3. De totale nettojaaronzet als bedoeld in lid 2, punten a), i) en b), i), van dit artikel is de som van de in tabel 1 van dit lid vermelde punten. Indien het resultaat nul of negatief is, is de berekeningsgrondslag de meest recente jaarlijkse financiële toezichtinformatie voor toezicht die een indicator boven nul oplevert. Indien de betrokken onderneming deel uitmaakt van een groep, is de relevante totale nettojaaronzet gelijk aan de totale nettojaaronzet die resulteert uit de geconsolideerde rekening van de uiteindelijke moederonderneming.

Tabel 1

1. Rente en soortgelijke baten
2. Rente en soortgelijke lasten
3. Opbrengsten uit aandelen en andere vastrentende / niet-vastrentende waardepapieren
4. Ontvangen provisie/vergoedingen
5. Betaalde provisie/vergoedingen
6. Resultaat uit financiële transacties
7. Overige bedrijfsopbrengsten
8. Overige bedrijfskosten

De instellingen tellen elk bestanddeel mee met het bijbehorende positieve of negatieve teken.

De instellingen passen deze bestanddelen aan om rekening te houden met het volgende:

- a) de instellingen berekenen de relevante indicator op basis van de cijfers die zijn gerapporteerd in bijlage III of, indien van toepassing, in bijlage IV bij Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie van 17 december 2020 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014;
 - b) de instellingen berekenen de relevante indicator vóór aftrek van eventuele voorzieningen en bedrijfskosten. De instellingen nemen in de bedrijfskosten mede de betaalde honoraria op voor diensten uitbesteed aan derden die geen moederonderneming of een dochteronderneming van de instelling zijn, noch een dochteronderneming van een moederonderneming die ook de moederonderneming van de instelling is. De instellingen mogen de uitgaven voor de uitbesteding van diensten die door derden worden verstrekt, gebruiken om de relevante indicator te verlagen wanneer de uitgaven voor rekening komen van een onderneming die onderworpen is aan de voorschriften van Verordening nr. 575/2013 en deze richtlijn of gelijkwaardige voorschriften;
 - c) de instellingen laten de volgende punten buiten beschouwing bij de berekening van de relevante indicator: i) gerealiseerd resultaat uit de verkoop van niet in de handelsportefeuille opgenomen posten;
ii) inkomsten uit buitengewone of onregelmatige posten;
iii) inkomsten uit verzekeringen;
 - d) indien de herwaardering van de in de handelsportefeuille opgenomen posten een onderdeel vormt van de winst- en verliesrekening, kunnen de instellingen deze herwaardering meetellen. Wanneer instellingen artikel 36, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG toepassen, tellen zij de in de winst- en verliesrekening geboekte herwaardering mee.
4. De gemiddelde dagelijkse netto-omzet als bedoeld in lid 2), punt b), i), is gelijk aan de totale nettojaaromzet als bedoeld in lid 3, gedeeld door 365.";

11) artikel 70 wordt vervangen door:

"Artikel 70

Effectieve toepassing van administratieve sancties of andere administratieve maatregelen en uitoefening van bevoegdheden door bevoegde autoriteiten om sancties op te leggen

De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten bij het bepalen van de aard en de omvang van administratieve sancties of andere administratieve maatregelen alle relevante omstandigheden in aanmerking nemen, met inbegrip van, in voorkomend geval:

- a) de ernst en de duur van de inbreuk;
- b) de mate van verantwoordelijkheid van de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon;
- c) de financiële draagkracht van de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon, zoals aangegeven, onder meer via de totale omzet van een rechtspersoon of het jaarinkomen van een natuurlijke persoon;
- d) de omvang van de winsten of verliezen die door de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon zijn behaald, respectievelijk vermeden, voor zover deze kunnen worden bepaald;
- e) de verliezen die derden wegens de inbreuk hebben geleden, voor zover deze kunnen worden bepaald;

- f) de mate waarin de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon met de bevoegde autoriteit meewerkt;
- g) eerdere overtredingen door de voor de inbreuk verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon;
- h) eventuele gevolgen van de inbreuk voor het systeem;
- i) eerdere toepassing van strafrechtelijke sancties op dezelfde natuurlijke of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor dezelfde inbreuk.";

12) in artikel 73 wordt de eerste alinea vervangen door:

"De instellingen beschikken over solide, doeltreffende en alomvattende strategieën en processen aan de hand waarvan zij doorlopend kunnen nagaan of, en ervoor kunnen zorgen dat, de hoogte, samenstelling en verdeling van het interne kapitaal nog aansluiten op de aard en omvang van hun huidige en mogelijke toekomstige risico's. Ter dekking van ecologische, sociale en governance-risico's, moeten de instellingen expliciet rekening houden met de korte, middellange en lange termijn.";

13) in artikel 74 wordt lid 1 vervangen door:

"1. De instellingen beschikken over solide governanceregelingen, waaronder:

- a) een duidelijke organisatiestructuur met duidelijk omschreven, transparante en samenhangende verantwoordelijkheden;
- b) effectieve procedures voor het identificeren, het beheer, het monitoren en de rapportage van de risico's waaraan zij blootstaan of bloot kunnen komen te staan, met inbegrip van ecologische, sociale en governancerisico's op korte, middellange en lange termijn;
- c) adequate internecontrolemechanismen, zoals degelijke administratieve en boekhoudkundige procedures;
- d) een beloningsbeleid en een beloningspraktijk die in overeenstemming zijn met en bijdragen tot een degelijk en doeltreffend risicobeheer.

Het beloningsbeleid en de beloningspraktijk, bedoeld in punt 1, d), moeten genderneutraal zijn."

14) artikel 76 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De lidstaten zorgen ervoor dat het leidinggevend orgaan zijn goedkeuring hecht aan en ten minste regelmatig overgaat tot de toetsing van de strategieën en beleidslijnen voor het aangaan, beheren, monitoren en limiteren van de risico's waaraan de instelling blootgesteld is of kan worden, met inbegrip van de risico's die voortvloeien uit de macro-economische context waarin de instelling actief is en die verband houden met de stand van de conjunctuurencyclus en van de risico's die verband houden met ecologische, sociale en governancefactoren op korte, middellange en lange termijn.";

b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

"De lidstaten zorgen ervoor dat het leidinggevend orgaan specifieke plannen, kwantificeerbare streefdoelen en processen ontwikkelt en de uitvoering daarvan monitort teneinde de financiële risico's die op korte, middellange en lange termijn voortvloeien uit ESG-factoren, te monitoren en aan te pakken, inclusief de risico's die ontstaan uit het proces van aanpassing en transitietrends naar juridische en regelgevingsdoelstellingen van de relevante lidstaten en de Unie met betrekking tot ecologische, sociale en governancefactoren, met name de in Verordening (EU) 2021/1119 ("Europese klimaatwet") bedoelde factoren, en, in voorkomend geval, de doelstellingen van een derde land.";

c) lid 5 wordt vervangen door:

"5. De lidstaten zorgen ervoor, in overeenstemming met het vereiste van evenredigheid als vervat in artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2006/73/EG van de Commissie^{*11}, dat de instellingen beschikken over internecontrolefuncties die onafhankelijk zijn van de operationele functies en die voldoende gezag, status, middelen en toegang tot het leidinggevend orgaan hebben.

De lidstaten zien erop toe dat a) de internecontrolefuncties ervoor zorgen dat alle wezenlijke risico's naar behoren worden gedetecteerd, gemeten en gerapporteerd;

b) de internecontrolefuncties een volledig beeld geven van het hele scala aan risico's waaraan de instelling wordt blootgesteld;

c) de risicobeheerfunctie actief betrokken is bij de uitstippeling van de risicostrategie van de instelling en bij al haar beslissingen inzake het beheer van de wezenlijke risico's en controle heeft over de effectieve uitvoering van de risicostrategie;

d) de internecontrolefunctie een onafhankelijke evaluatie uitvoert van de effectieve uitvoering van de risicostrategie van de instelling.

Onverminderd de punten a) tot en met d) van dit lid beoordeelt en limiteert de compliancefunctie het nalevingsrisico en zorgt hij ervoor dat de risicostrategie van de instelling oog heeft voor het compliancerisico en dat het compliancerisico voldoende wordt meegenomen bij alle beslissingen inzake het beheer van de wezenlijke risico's.

d) het volgende lid wordt ingevoegd:

"5 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat de internecontrolefuncties:

a) rechtstreeks toegang hebben tot het leidinggevend orgaan in zijn toezichtfunctie;

b) rechtstreeks kunnen rapporteren aan het leidinggevend orgaan in zijn toezichtfunctie.

De internecontrolefuncties voeren de in de punten a) en b) genoemde functies uit onafhankelijk van leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie en de directie en zijn met name in staat om het leidinggevend orgaan in zijn toezichtfunctie in te lichten over hun bezorgdheid en te waarschuwen indien nodig of indien specifieke risico-ontwikkelingen een negatieve invloed op de instelling hebben of zouden kunnen hebben, onverminderd de verantwoordelijkheden van het leidinggevend orgaan overeenkomstig deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013.

De hoofden van de internecontrolefuncties zijn onafhankelijke directieleden met afzonderlijke verantwoordelijkheid voor de risicobeheer-, compliance- en interneauditfuncties. Indien de aard, schaal en complexiteit van de werkzaamheden van de instelling niet rechtvaardigen dat voor de risicobeheerfunctie en/of de compliancefunctie een specifiek persoon wordt aangewezen, kan een ander lid van het hoger personeel dat binnen de instelling andere taken uitvoert de verantwoordelijkheden voor de compliance- en/of risicobeheerfuncties vervullen, mits:

i) er geen belangenconflict bestaat;

ii) de persoon die verantwoordelijk is voor de risicobeheerfunctie en de compliancefunctie beschikt over de nodige kennis en deskundigheid op de verschillende betrokken gebieden en

iii) de persoon die verantwoordelijk is voor de risicobeheerfunctie en de compliancefunctie de tijd krijgt die nodig is om beide controlefuncties correct uit te voeren.

De internecontrolefunctie wordt niet gecombineerd met een ander bedrijfsonderdeel of een andere controlefunctie van de instelling.

De hoofden van de internecontrolefuncties worden niet zonder voorafgaande goedkeuring van het leidinggevend orgaan in diens toezichtfunctie uit hun functie verwijderd.

^{*11} Richtlijn 2006/73/EG van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn (PB L 241 van 2.9.2006, blz. 26).";

14 bis) artikel 77 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

"3. De bevoegde autoriteiten moedigen instellingen ertoe aan om, rekening houdend met de omvang en de interne organisatie van deze instellingen alsmede met de aard, schaal en complexiteit van de werkzaamheden ervan, capaciteit voor de beoordeling van marktrisico's te ontwikkelen en meer gebruik te maken van interne modellen voor de berekening van eigenvermogensvereisten ten aanzien van de portefeuille van posities in de handelsportefeuille, zulks in combinatie met interne modellen voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor het wanbetalingsrisico indien hun blootstelling aan wanbetalingsrisico's materieel is in absolute termen en zij tegelijkertijd een groot aantal materiële posities in verhandelbare schuld- of aandeleninstrumenten van verschillende uitgevende instellingen hebben.

Dit artikel laat de vervulling van de criteria in deel 3, titel IV, hoofdstuk 1 ter, afdelingen 1 tot en met 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 onverlet.";

b) in lid 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

"4. De EBA stelt ontwerpen van technische reguleringsnormen op om het in lid 3, eerste alinea, bedoelde concept "blootstelling aan wanbetalingsrisico's die materieel is in absolute termen" te omschrijven en om de drempels voor grote aantallen materiële tegenpartijen en posities in verhandelbare schuld- of aandeleninstrumenten van verschillende uitgevende instellingen nader te specificeren.";

15) artikel 78 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

"Benchmarking door toezichthouders van benaderingen voor het berekenen van eigenvermogensvereisten";

b) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De bevoegde autoriteiten zorgen voor de volgende zaken:

a) instellingen die toelating hebben gekregen om interne benaderingen te gebruiken voor de berekening van de risicogewogen posten of eigenvermogensvereisten, rapporteren de resultaten van hun berekeningen voor hun in de benchmarkportefeuilles opgenomen posten of blootstellingen;

b) instellingen die de in deel drie, titel IV, hoofdstuk 1 bis, van Verordening (EU) nr. 575/2013 beschreven alternatieve standaardbenadering gebruiken, rapporteren de resultaten van hun berekeningen voor hun blootstellingen of posities die in de benchmarkportefeuilles zijn opgenomen, mits de omvang van de activiteiten van de instelling binnen en buiten de balanstelling waaraan marktrisico is verbonden, gelijk is aan of hoger dan 500 miljoen EUR overeenkomstig artikel 325 bis, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

- c) instellingen die uit hoofde van deel drie, titel II, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 interne benaderingen mogen toepassen, alsook relevante instellingen die de standaardbenadering uit hoofde van deel drie, titel II, hoofdstuk 2, van die verordening toepassen, rapporteren de resultaten van de berekeningen van de benaderingen die zijn gebruikt voor het bepalen van het bedrag van de te verwachten kredietverliezen voor hun blootstellingen of posities die in de benchmarkportefeuilles zijn opgenomen, indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
- i) instellingen stellen hun rekeningen op in overeenstemming met de internationale standaarden voor jaarrekeningen die zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1606/2002;
- ii) instellingen waarderen actiefposten en posten buiten de balanstelling en bepalen hun eigen vermogen overeenkomstig de internationale standaarden voor jaarrekeningen overeenkomstig artikel 24, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
- iii) instellingen waarderen actiefposten en posten buiten de balanstelling volgens standaarden voor jaarrekeningen uit hoofde van Richtlijn 86/635/EEG^{*12} en gebruiken een model voor de te verwachten kredietverliezen dat identiek is aan het model dat wordt gebruikt in internationale standaarden voor jaarrekeningen die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1606/2002.

De instellingen dienen de resultaten van hun berekeningen als bedoeld in de eerste alinea in samen met een toelichting over de methodieken die voor het opstellen ervan zijn gebruikt, alsmede alle door de EBA gevraagde kwalitatieve informatie die het effect van deze berekeningen op de eigenvermogensvereisten kan verklaren. Deze resultaten worden ten minste eenmaal per jaar aan de bevoegde autoriteiten voorgelegd. De EBA kan de exercitie voor elke in lid 1, punten a), b) en c), vermelde benadering tweejaarlijks uitvoeren nadat de exercitie voor elke afzonderlijke benadering vijf keer heeft plaatsgehad.";

c) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) de inleidende zin wordt vervangen door:

"De bevoegde autoriteiten controleren, op basis van de informatie die de instellingen overeenkomstig lid 1 hebben ingediend, het bereik van risicogewogen posten of eigenvermogensvereisten, als toepasselijk, voor de blootstellingen of transacties in de benchmarkportefeuille die het resultaat zijn van de benaderingen van die instellingen. Met ten minste dezelfde frequentie als die van de EBA-exercitie bedoeld in lid 1, tweede alinea, beoordelen de bevoegde autoriteiten de kwaliteit van die benaderingen, waarbij zij bijzondere aandacht schenken aan:";

ii) punt b) wordt vervangen door:

"b) benaderingen met een bijzonder hoge of lage variabiliteit, alsook benaderingen met een significante en systematische onderwaardering van de eigenvermogensvereisten.";

iii) de tweede alinea wordt vervangen door: "Op basis van de in lid 2 bedoelde informatie stelt de EBA een verslag op om de bevoegde autoriteiten bij te staan bij de kwaliteitsbeoordeling van de benaderingen.";

d) in lid 5 wordt de inleidende zin vervangen door:

"De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat hun besluit om passende corrigerende maatregelen als bedoeld in lid 4 te nemen, in overeenstemming is met het beginsel dat die maatregelen moeten beantwoorden aan de doelstellingen van de in dit artikel bedoelde benaderingen en derhalve:";

e) lid 6 wordt vervangen door:

"6. De EBA kan overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren en aanbevelingen afgeven wanneer zij dat op grond van de in de leden 2 en 3 van dit artikel bedoelde informatie en beoordelingen noodzakelijk acht voor het verbeteren van de toezichtpraktijken of de praktijken van de instellingen inzake benaderingen binnen het toepassingsgebied van benchmarking door toezichthouders.";

f) lid 8 wordt als volgt gewijzigd:

i) aan de eerste alinea wordt het volgende punt toegevoegd:

"c) de in lid 1, punt c), bedoelde lijst van relevante instellingen.";

ii) de volgende tweede alinea wordt ingevoegd:

"Voor de toepassing van punt c) houdt de EBA bij het vaststellen van de lijst van relevante instellingen rekening met evenredigheidsoverwegingen.";

^{*12} Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1).

16) artikel 85, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

"1. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat instellingen beleid en procedures toepassen om de blootstellingen aan operationeel risico, met inbegrip van risico's die voortvloeien uit uitbestedingsregelingen, te beoordelen en te beheren en om zelden voorkomende, zeer ernstige gebeurtenissen te dekken. De instellingen omschrijven nader wat voor de toepassing van dat beleid en die procedures onder operationeel risico wordt verstaan.";

17) een nieuw artikel 87 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 87 bis

Ecologische, sociale en governancerisico's

1. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat instellingen, als onderdeel van hun solide governanceregelingen, met inbegrip van het op grond van artikel 74, lid 1, vereiste risico-beheerkader, over deugdelijke strategieën, beleidslijnen, processen en systemen beschikken voor het detecteren, meten, beheren en monitoren van ecologische, sociale en governancerisico's op de korte, middellange en lange termijn.
2. De in lid 1 bedoelde strategieën, beleidslijnen, processen en systemen staan in verhouding tot de omvang, aard en complexiteit van de ecologische, sociale en governancerisico's voor het bedrijfsmodel en de reikwijdte van de activiteiten van de instelling, en houden rekening met de korte, middellange en lange termijn.
3. De bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat instellingen hun bestendigheid tegen de negatieve langetermijneffecten van ecologische, sociale en governancerisico's, zowel in het basisscenario als in ongunstige scenario's, binnen een bepaald tijdsbestek testen, te beginnen met milieurisico's. Voor de tests zorgen de bevoegde autoriteiten ervoor dat instellingen een aantal ecologische, sociale en governancescenario's opnemen waarin de potentiële effecten van ecologische en sociale veranderingen en het bijbehorende overheidsbeleid op het ondernemingsklimaat op lange termijn worden weergegeven.

4. De bevoegde autoriteiten beoordelen en monitoren de ontwikkelingen van de praktijken van instellingen met betrekking tot hun ecologische, sociale en governancestrategie en risicobeheer, met inbegrip van de overeenkomstig artikel 76, lid 2, ontwikkelde plannen, kwantificeerbare streefdoelen en processen om de ESG-risico's op korte, middellange en lange termijn te monitoren en aan te pakken. Bij deze beoordeling wordt rekening gehouden met het aanbod van producten met betrekking tot duurzaamheid van de instelling, het beleid inzake overgangsfianciering, het bijbehorende beleid voor het initiëren van leningen en ecologische, sociale en governance-gerelateerde streefdoelen en limieten.

5. De EBA stelt, in overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010, richtsnoeren vast tot nadere bepaling van:

- a) minimumnormen en referentiemethodieken voor het detecteren, het meten, het beheren en het monitoren van ecologische, sociale en governancerisico's;
- b) de inhoud van de plannen die overeenkomstig artikel 76, lid 2, moeten worden opgesteld, met specifieke tijdschema's en tussentijdse kwantificeerbare streefdoelen en mijlpalen teneinde de financiële risico's te monitoren en aan te pakken die voortvloeien uit ESG-factoren, inclusief de risico's die ontstaan uit het proces van aanpassing en transitietrends naar juridische en regelgevingsdoelstellingen van de relevante lidstaten en de Unie met betrekking tot ecologische, sociale en governancefactoren, en, in voorkomend geval, de doelstellingen van een derde land die minimaal even ambitieus zijn als die van het Unierecht;

c) kwalitatieve en kwantitatieve criteria voor de beoordeling van het effect van ecologische, sociale en governancerisico's op het risicoprofiel en de solventie van instellingen op de korte, middellange en lange termijn;

d) criteria voor het vaststellen van de in lid 3 bedoelde scenario's, met inbegrip van de parameters en aannames die in elk van de scenario's, specifieke risico's en termijnen moeten worden gebruikt. De EBA maakt deze richtsnoeren uiterlijk op [PB: gelieve datum = twaalf maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] bekend. De EBA actualiseert deze richtsnoeren regelmatig om rekening te houden met de vooruitgang die is geboekt bij het meten en beheren van ecologische, sociale en governancefactoren, alsook met de ontwikkelingen van de beleidsdoelstellingen van de Unie op het gebied van duurzaamheid.

6. Tot [PB gelieve datum = 24 maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] kunnen de bevoegde autoriteiten ontheffing verlenen van het vereiste dat de in lid 4 bedoelde plannen kwantitatieve criteria bevatten.";

18) artikel 88 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1, punt e), wordt vervangen door:

"e) de voorzitter van het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie van een instelling, bekleedt niet tegelijkertijd de functie van chief executive officer binnen dezelfde instelling;"

b) aan artikel 88 wordt het volgende lid toegevoegd: "3. Behoudens de algemene verantwoordelijkheid van het leidinggevend orgaan als collegiaal orgaan, zorgen de lidstaten ervoor dat instellingen individuele verklaringen opstellen, bijhouden en actualiseren waarin de taken en plichten van alle leden van het leidinggevend orgaan in zijn leidinggevende functie, van de directie en van alle medewerkers met een sleutelfunctie worden beschreven, evenals een overzicht van de taken, met inbegrip van bijzonderheden over de rapportagelijnen en de verantwoordelijkheden, en de personen die deel uitmaken van de bestuursregelingen als bedoeld in artikel 74, lid 1, en hun taken die door het leidinggevend orgaan zijn goedgekeurd.

De lidstaten zorgen ervoor dat de taakomschrijvingen en het in kaart brengen van de taken te allen tijde tijdig ter beschikking van de bevoegde autoriteiten worden gesteld, onder meer om de in artikel 8 bedoelde vergunning te verkrijgen, als zij daarom verzoeken.";

19) artikel 91 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. Op instellingen en financiële holdings en gemengde financiële holdings, als goedgekeurd overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1 ("de entiteiten"), rust de primaire verantwoordelijkheid om erop toe te zien dat de leden van het leidinggevend orgaan steeds als voldoende betrouwbaar bekendstaan en beschikken over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring voor de vervulling van hun taken, en voldoen aan de in de leden 2 tot en met 8 van dit artikel bepaalde vereisten, tenzij het gaat om bijzondere bestuurders die krachtens artikel 35, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU door afwikkelingsautoriteiten worden aangesteld of tijdelijke bewindvoerders die krachtens artikel 29, lid 1, van diezelfde richtlijn door de bevoegde autoriteiten worden aangesteld.

Onverminderd de eerste alinea van dit lid, beoordelen de bevoegde autoriteiten de geschiktheid van de leden van het leidinggevend orgaan niet opnieuw wanneer hun mandaat wordt verlengd, tenzij relevante informatie waarvan de bevoegde autoriteiten kennis hebben, is gewijzigd en een dergelijke wijziging van invloed kan zijn op de geschiktheid van het betrokken lid.

De bevoegde autoriteiten hebben de bevoegdheid om leden van het leidinggevend orgaan die niet aan de vereisten van dit lid voldoen, uit dat leidinggevend orgaan te ontslaan. De bevoegde autoriteiten gaan met name na of nog steeds aan de vereisten in dit lid wordt voldaan als zij goede redenen hebben om te vermoeden dat er in verband met die instelling sprake is van witwassen van geld of terrorismefinanciering in de zin van artikel 1 van Richtlijn (EU) 2015/849, van een poging daartoe of van een verhoogd risico daarop.";

b) aan lid 4 wordt de volgende alinea toegevoegd:

"Voor de toepassing van punt a) van dit lid wordt onder een groep ondernemingen verstaan een groep ondernemingen die met elkaar verbonden zijn in de zin van artikel 22 van Richtlijn 2013/34/EU*.";

c) lid 7 wordt vervangen door:

"7. Het leidinggevend orgaan beschikt over voldoende collectieve kennis, vaardigheden en ervaring om de activiteiten van de instelling, inclusief de belangrijkste risico's, te begrijpen, rekening houdend met de ecologische, sociale en governancefactoren. De algemene samenstelling van het leidinggevend orgaan weerspiegelt een voldoende brede waaier van ervaring.";

d) in artikel 91 wordt het laatste lid vervangen door:

"13. Dit artikel laat onverlet de bepalingen van de lidstaten inzake de vertegenwoordiging van werknemers in het leidinggevend orgaan en inzake de benoeming van de leden van het leidinggevend orgaan in zijn toezichthoudende functie door regionale of lokale openbare gekozen lichamen. In deze gevallen worden passende waarborgen ingesteld om de geschiktheid van deze leden van het leidinggevend orgaan te waarborgen.";

19 bis) het volgende artikel wordt ingevoegd:

"Artikel 91 bis

Medewerkers met een sleutelfunctie

1. De in artikel 91, lid 1, bedoelde entiteiten hebben de primaire verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat medewerkers met een sleutelfunctie betrouwbaar, eerlijk en integer zijn en beschikken over de nodige kennis, vaardigheden en ervaring om hun taken te allen tijde uit te kunnen voeren.
2. Wanneer de entiteiten op basis van de in lid 1 bedoelde beoordeling concluderen dat de persoon niet voldoet aan de in dat lid bedoelde vereisten, benoemen zij die persoon niet als medewerker met een sleutelfunctie. De entiteiten nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die positie naar behoren functioneert.
3. De entiteiten zorgen ervoor dat de informatie over de geschiktheid van de medewerkers met een sleutelfunctie actueel blijft. Desgevraagd delen de entiteiten die informatie mee aan de bevoegde autoriteiten.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten beoordelen of de hoofden van de internecontrolefuncties en de financieel directeur voldoen aan de geschiktheidscriteria van lid 1, wanneer die hoofden of de directeur worden benoemd voor functies in ten minste de volgende entiteiten:

- a) de EU-moederinstelling die als grote instelling kan worden beschouwd;
- b) de moederinstelling in een lidstaat die als grote instelling kan worden beschouwd; tenzij die instelling is aangesloten bij een centraal orgaan;
- c) een centraal orgaan dat als grote instelling kan worden beschouwd of toezicht houdt op grote instellingen die bij die instelling zijn aangesloten;
- d) een instelling in de EU die als grote instelling kan worden beschouwd; voor de toepassing van dit lid, is de voorwaarde in punt d) van artikel 4, lid 1, punt 146), van Verordening (EU) nr., 575/2013 op individuele basis van toepassing;

e) de financiële moederholdings in een lidstaat, gemengde financiële moederholdings in een lidstaat, financiële EU-moederholdings en gemengde financiële EU-moederholdings met grote instellingen in hun groep, uitgezonderd holdings die onder artikel 21 bis, lid 4, vallen.";

21) artikel 92 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 worden de punten e) en f) vervangen door:

"e) personeelsleden in internecontrolefuncties zijn onafhankelijk van de bedrijfseenheden waar ze toezicht op uitoefenen, hebben voldoende gezag en worden beloond naar gelang van de verwezenlijking van de doelstellingen waar hun functie op gericht is, onafhankelijk van de resultaten van de bedrijfsactiviteiten waarop ze toezicht houden;

f) de in artikel 95 bedoelde beloningscommissie of, indien een dergelijke commissie niet is opgericht, het leidinggevend orgaan in zijn toezichtfunctie, houdt rechtstreeks toezicht op de beloning van de hoofden van de internecontrolefuncties.";

b) in lid 3 wordt punt b) vervangen door:

"b) personeelsleden met leidinggevende verantwoordelijkheid over de internecontrolefuncties of de essentiële bedrijfseenheden van de instelling;"

23) artikel 94 wordt als volgt gewijzigd:

b) in lid 2, derde alinea, wordt punt a) vervangen door:

"a) leidinggevende verantwoordelijkheid en internecontrolefuncties;"

c) in lid 3 wordt punt a) vervangen door:

"a) een instelling die geen grote instelling is en waarvan de waarde van de activa gemiddeld en op individuele basis overeenkomstig deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 vijf miljard EUR of minder bedraagt over de periode van vier jaar die onmiddellijk voorafgaat aan het lopende boekjaar;"

24) aan artikel 98 wordt het volgende lid toegevoegd:

"9. De toetsing en evaluatie door de bevoegde autoriteiten omvatten een beoordeling van de governance- en risicobeheerprocessen van de instellingen voor de aanpak van ecologische, sociale en governancerisico's, alsook van de blootstellingen van de instellingen aan ecologische, sociale en governancerisico's. Bij het bepalen van de adequaatheid van de processen en blootstellingen van de instellingen houden de bevoegde autoriteiten rekening met de bedrijfsmodellen van die instellingen.";

25) aan artikel 100 worden de volgende leden toegevoegd:

"3. Instellingen onthouden zich van activiteiten die een stresstest kunnen belemmeren, zoals benchmarking, onderlinge uitwisseling van informatie, afspraken over gemeenschappelijk gedrag of optimalisering van hun bijdragen in stresstests. Onverminderd andere relevante bepalingen van deze richtlijn en Verordening (EU) nr. 575/2013 beschikken de bevoegde autoriteiten over alle bevoegdheden op het gebied van informatievergaring en onderzoek die nodig zijn om deze acties op te sporen.

4. De EBA, de Eiopa en de ESMA ontwikkelen via het in artikel 54 van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 bedoelde Gemengd Comité richtsnoeren om ervoor te zorgen dat consistentie, langetermijnoverwegingen en gemeenschappelijke normen voor beoordelingsmethodologieën worden geïntegreerd in de stresstests van ecologische, sociale en governancerisico's. Stresstests van ecologische, sociale en governancerisico's door bevoegde autoriteiten moeten beginnen met klimaatgerelateerde factoren. Het Gemengd Comité maakt deze richtsnoeren uiterlijk op [PB: gelieve datum = twaalf maanden na inwerkingtreding van deze wijziging van richtlijn in te vullen] bekend. De EBA, de Eiopa en de ESMA onderzoeken via het in artikel 54 van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 bedoelde Gemengd Comité hoe andere ecologische, sociale en governancegerelateerde risico's in stresstests kunnen worden geïntegreerd.";

25 bis) in artikel 101 wordt lid 3 vervangen door:

"3. Indien voor een internemarktrisicomodel uit de resultaten van de back-testing of winst- en verliesattributietest blijkt dat het model voor verschillende tradingafdelingen niet of niet langer voldoende nauwkeurig is, toetsen de bevoegde autoriteiten de voorwaarden voor toestemming voor het gebruik van het interne model of leggen zij passende maatregelen op om ervoor te zorgen dat het model onverwijld wordt verbeterd.";

26) artikel 104 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de inleidende zin wordt vervangen door:

"Voor de toepassing van artikel 97, artikel 98, leden 4, 5 en 9, artikel 101, lid 4, en artikel 102, van deze richtlijn en voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 beschikken de bevoegde autoriteiten ten minste over de bevoegdheden om:";

ii) punt e) wordt vervangen door:

"e) de bedrijfsactiviteiten te beperken, onder meer met betrekking tot het aanvaarden van deposito's, bedrijfsactiviteiten of het netwerk van instellingen, of te verzoeken om de afstoting van activiteiten die buitensporige risico's voor de soliditeit van een instelling inhouden;";

iii) het volgende punt wordt toegevoegd:

"m) te eisen dat instellingen materiële ESG-risico's verminderen die op korte, middellange en lange termijn ontstaan, onder meer risico's die voortvloeien uit het proces van aanpassing aan en transitietrends naar juridische en regelgevingsdoelstellingen van de lidstaten, de Unie en derde landen met betrekking tot ecologische, sociale en governancefactoren, onder meer door hun bedrijfsactiviteiten te beperken, door aanpassingen aan hun bedrijfsmodellen, governance- en risicobeheer, of door te eisen dat instellingen hun strategieën toetsen.";

b) het volgende lid wordt toegevoegd:

"3. De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit tot nadere bepaling van de wijze waarop de bevoegde autoriteiten kunnen vaststellen dat de in artikel 381 van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde risico's van de aanpassing van de kredietwaardering (CVA) van instellingen buitensporige risico's voor de soliditeit van die instellingen inhouden.";

27) artikel 104 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 3 wordt de tweede alinea vervangen door:

"Wanneer aanvullend eigen vermogen is vereist om het risico van buitensporige hefboomwerking te ondervangen dat niet voldoende wordt gedekt door artikel 92, lid 1, punt d), van Verordening (EU) nr. 575/2013, bepalen de bevoegde autoriteiten het niveau van het aanvullend eigen vermogen zoals vereist krachtens lid 1, punt a), van dit artikel als het verschil tussen het kapitaal dat toereikend wordt geacht op grond van lid 2 van dit artikel, behalve de vijfde alinea daarvan, en de relevante eigenvermogensvereisten als bedoeld in de delen drie en zeven van Verordening (EU) nr. 575/2013.";

b) de volgende leden worden toegevoegd:

"6. Wanneer een instelling aan de output floor gebonden wordt, is het volgende van toepassing:

- a) het nominale bedrag van het aanvullend eigen vermogen dat overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), door de bevoegde autoriteit van de instelling wordt vereist om andere risico's dan het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken, neemt niet toe als gevolg van het feit dat de instelling aan de output floor gebonden wordt;
- b) de bevoegde autoriteit van de instelling herziet onverwijld en uiterlijk op de einddatum van het volgende toetsings- en evaluatieproces het aanvullend eigen vermogen dat zij overeenkomstig artikel 104, lid 1, punt a), van de instelling heeft verlangd, en verwijdt alle delen daarvan die de risico's die reeds volledig worden gedekt door het feit dat de instelling aan de output floor is gebonden, dubbel zouden tellen;
- c) zodra de bevoegde autoriteit de toetsing in punt b) heeft voltooid, is punt a) niet langer van toepassing.

Voor de toepassing van dit artikel en van de artikelen 131 en 133 van deze richtlijn wordt een instelling geacht aan de output floor gebonden te zijn wanneer het overeenkomstig artikel 92, lid 3, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 berekende totaal van de risicoposten van de instelling haar overeenkomstig artikel 92, lid 4, van die verordening berekende totaal van de risicoposten zonder output floor overschrijdt.

7. Voor de toepassing van lid 2 legt de bevoegde autoriteit van de instelling, zolang een instelling aan de output floor is gebonden, geen aanvullend-eigenvermogensvereiste op dat de risico's die reeds volledig worden gedekt door het feit dat de instelling door de output floor is gebonden, dubbel zou tellen.";

28) in artikel 106 wordt lid 1 vervangen door:

"1. De lidstaten machtigen de bevoegde autoriteiten om:

- a) te eisen dat instellingen de in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde informatie vaker publiceren dan is voorgeschreven in de artikelen 433, 433 bis, 433 ter en 433 quater;
- b) termijnen vast te stellen waarbinnen grote instellingen en andere instellingen die onder artikel 433 bis en artikel 433 quater van Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen, openbaarmakingsinformatie moeten indienen bij de EBA met het oog op publicatie ervan op een gecentraliseerde EBA-website; indien zij de relevante informatie uit de titels II en III in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 in elektronische vorm bij de EBA hebben ingediend overeenkomstig artikel 434, lid 1, van die verordening;
- c) te eisen dat instellingen gebruikmaken van specifieke media en locaties buiten de EBA-website voor het bekendmaken van hun gecentraliseerde openbaarmakingen of financiële overzichten, voor zover zij de krachtens de titels II en III in deel acht van Verordening (EU) nr. 575/2013 vereiste relevante informatie in elektronische vorm hebben ingediend bij de EBA overeenkomstig artikel 434, lid 1, van die verordening. Niettegenstaande punt a) zijn artikel 433 en artikel 434 van Verordening (EU) nr. 575/2013 van toepassing.";

29) artikel 121 wordt vervangen door:

"De lidstaten schrijven voor dat de leden van het leidinggevend orgaan van een financiële holding of gemengde financiële holding die niet zijn goedgekeurd overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, als voldoende betrouwbaar bekend staan en voldoende kennis, bekwaamheid en ervaring bezitten als bedoeld in artikel 91, lid 1, om deze functie uit te oefenen, rekening houdend met de specifieke rol van een financiële holding of een gemengde financiële holding. Op financiële holdings en gemengde financiële holdings rust de primaire verantwoordelijkheid om de geschiktheid van de leden van het leidinggevend orgaan te waarborgen.";

30) in titel VII, hoofdstuk 3, wordt de volgende afdeling ingevoegd:

"Afdeling 0

Toepassing van dit hoofdstuk op groepen beleggingsondernemingen

Artikel 110 bis

Toepassingsgebied voor groepen beleggingsondernemingen

Dit hoofdstuk is van toepassing op groepen beleggingsondernemingen als omschreven in artikel 4, lid 1, punt 25, van Verordening (EU) 2019/2033*, indien ten minste één beleggingsonderneming in die groep onderworpen is aan Verordening (EU) nr. 575/2013 overeenkomstig artikel 1, lid 2, of artikel 1, lid 5, van Verordening (EU) 2019/2033*¹⁴.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op groepen beleggingsondernemingen waarbij geen enkele beleggingsonderneming in die groep onderworpen is aan Verordening (EU) nr. 575/2013 overeenkomstig artikel 1, lid 2, of artikel 1, lid 5, van Verordening (EU) 2019/2033.

*¹⁴ Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PB L 314 van 5.12.2019, blz. 1).";

31) artikel 131 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 5 bis wordt de tweede alinea vervangen door: "Binnen zes weken na ontvangst van de in lid 7 van dit artikel bedoelde kennisgeving verstrekt het ESRB de Commissie een advies over de vraag of de ASI-buffer passend wordt geacht. Overeenkomstig artikel 16 bis, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 kan ook de EBA de Commissie haar advies betreffende de buffer verstrekken.";

b) in lid 6 wordt punt b) vervangen door:

"b) de ASI-buffer moet minstens jaarlijks door de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit getoetst worden;"

c) aan lid 6 wordt het volgende punt toegevoegd:

"c) wanneer een als "ASI" aangemerkte instelling aan de output floor wordt gebonden, moet haar bevoegde of aangewezen autoriteit, naargelang het geval, niet later dan de datum van de in punt b) bedoelde jaarlijkse toetsing, het ASI-buffervereiste van de instelling toetsen en ervoor zorgen dat de kalibratie ervan passend blijft.";

d) in lid 15 wordt de tweede alinea vervangen door: "Indien de som van het systeemrisico-bufferpercentage zoals berekend voor de toepassing van lid 10, 11 of 12 van artikel 133 en het MSI-bufferpercentage of het ASI-bufferpercentage waaraan die instelling is onderworpen, hoger zou zijn dan 5 %, geldt de procedure als beschreven in lid 5 bis van dit artikel. Voor de toepassing van dit lid is de procedure van lid 5 bis van dit artikel niet van toepassing indien het besluit om een systeemrisicobuffer, ASI-buffer of MSI-buffer vast te stellen resulteert in een verlaging of geen verandering ten opzichte van de eerder vastgestelde percentages.";

32) artikel 133 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat het mogelijk is voor de financiële sector of voor een of meer segmenten van die sector op alle of een segment van blootstellingen een systeemrisicobuffer bestaande uit tier 1-kernkapitaal in te stellen, als bedoeld in lid 5 van dit artikel, teneinde macroprudentiële of systemische risico's die niet vallen onder Verordening (EU) nr. 575/2013 en de artikelen 130 en 131 van deze richtlijn, in de zin van een risico op verstoring van het financiële stelsel met mogelijk ernstige nadelige gevolgen voor het financiële stelsel en de reële economie in een specifieke lidstaat, te voorkomen en te limiteren.";

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

"2 bis. Wanneer een instelling aan de output floor gebonden is, zijn de volgende punten allebei van toepassing:

a) het bedrag van het tier 1-kernkapitaal waarover het overeenkomstig de lid 2 moet beschikken, wordt begrensd door het volgende bedrag:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

waarbij

E_T^* = het totaal zonder output floor van de risicoposten van een instelling, berekend overeenkomstig artikel 92, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

E_i^* = het bedrag zonder output floor van de risicoblootstellingen van een instelling voor het segment van blootstellingen i , berekend overeenkomstig artikel 92, lid 4, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

r_T r_i als gedefinieerd in de lid 2.

b) de bevoegde of aangewezen autoriteit van de instelling evalueert, naargelang het geval, onverwijld de kalibratie van het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages zodat deze passend blijven en de risico's die reeds gedekt zijn doordat de instelling aan de output floor gebonden is, niet dubbel tellen.

De berekening in punt a) is van toepassing totdat de bevoegde of aangewezen autoriteit, naargelang het geval, de in punt b) bedoelde evaluatie heeft voltooid en een nieuw besluit over de kalibratie van het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages heeft bekendgemaakt overeenkomstig de procedure van dit artikel. Vanaf dat moment is de in punt a) bedoelde bovengrens niet langer van toepassing.";

c) lid 8, punt c), wordt vervangen door:

"c) de systeemrisicobuffer mag niet worden gebruikt voor:

i) risico's die onder de artikelen 130 en 131 vallen;

ii) risico's die volledig vallen onder de in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde berekening;"

d) aan lid 9 wordt het volgende punt toegevoegd:

"g) hoe de in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde berekening van invloed is op de kalibratie van het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages, naargelang het geval, die de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, voornemens is op te leggen.";

e) de leden 11 en 12 worden vervangen door:

"11. Indien het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages voor blootstelling of segmenten van blootstellingen als bedoeld in lid 5 die onderworpen zijn aan een of meer systeemrisicobuffers, voor een van deze blootstellingen resulteert in een gecombineerd systeemrisicobufferpercentage van meer dan 3 % met een maximum van 5 %, verzoekt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit van de lidstaat die de buffer bepaalt, in de kennisgeving, gedaan uit hoofde van lid 9, de Commissie en het ESRB om advies.

Binnen een maand na ontvangst van de in lid 9 bedoelde kennisgeving verstrekt het ESRB de Commissie een advies over de vraag of de systeemrisicobuffer of -buffers passend worden geacht. Binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving brengt de Commissie, rekening houdend met de beoordeling door het ESRB, haar advies uit.

Indien de Commissie een negatief advies uitbrengt, volgt de bevoegde autoriteit of, naargelang het geval, de aangewezen autoriteit van de lidstaat die de systeemrisicobuffer bepaalt, dat advies of motiveert zij waarom zij dit niet doet.

Indien een of meer instellingen waarop een of meer systeemrisicobufferpercentages van toepassing zijn, een dochteronderneming is waarvan de moederonderneming in een andere lidstaat is gevestigd, kan de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, indien de autoriteiten van de dochter- en de moederonderneming het oneens zijn over het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages die op die instelling van toepassing zijn, en in het geval van een negatief advies van de Commissie en het ESRB, de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 doorverwijzen naar de EBA en haar om bijstand verzoeken.

Het besluit om het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages voor deze blootstellingen te bepalen, wordt opgeschort totdat de EBA een besluit heeft genomen.

Voor de toepassing van dit lid wordt de erkenning van een door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 134 vastgesteld systeemrisicobufferpercentage niet meegerekend voor de in de eerste alinea van dit lid bedoelde drempels.

12. Indien het bepalen of opnieuw bepalen van een of meer systeemrisicobufferpercentages voor blootstellingen of segmenten van blootstellingen als bedoeld in lid 5 die onderworpen zijn aan een of meer systeemrisicobuffers, voor een van deze blootstellingen resulteert in een gecombineerd systeemrisicobufferpercentage van meer dan 5 %, verzoekt de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, om toestemming van de Commissie voor het invoeren van een systeemrisicobuffer.

Binnen zes weken na ontvangst van de in lid 9 van dit artikel bedoelde kennisgeving verstrekt het ESRB de Commissie een advies over de vraag of de systeemrisicobuffer passend wordt geacht. Overeenkomstig artikel 16 bis, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 kan ook de EBA de Commissie haar advies betreffende die systeemrisicobuffer verstrekken binnen zes weken na ontvangst van de kennisgeving.

Binnen drie maanden na ontvangst van de in lid 9 bedoelde kennisgeving stelt de Commissie, rekening houdend met de beoordeling door het ESRB en, in voorkomend geval, de EBA, en mits zij zich ervan heeft vergewist dat het systeemrisicobufferpercentage of de systeemrisicobufferpercentages geen buitenproportionele nadelige gevolgen hebben voor het geheel of voor delen van het financiële stelsel in andere lidstaten of van de Unie als geheel, waardoor het een belemmering voor de goede werking van de interne markt zou vormen, een handeling vast waarbij de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, toestemming krijgt de voorgenomen maatregel te nemen.

Voor de toepassing van dit lid wordt de erkenning van een door een andere lidstaat overeenkomstig artikel 134 vastgesteld systeemrisicobufferpercentage niet meegerekend voor de in de eerste alinea van dit lid bedoelde drempel.";

33) artikel 142 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2, punt c), wordt vervangen door:

"c) een plan en een tijdschema voor de verhoging van het eigen vermogen met het oog op de volledige naleving van het gecombineerde buffervereiste of, indien van toepassing, het hefboombuffervereiste;"

b) lid 3 wordt vervangen door:

"3. De bevoegde autoriteit beoordeelt het kapitaalconserveringsplan en keurt het plan uitsluitend goed indien zij het aannemelijk acht dat de tenuitvoerlegging van het plan voor voldoende instandhouding of verhoging van het kapitaal zou zorgen opdat de instelling binnen een termijn die de bevoegde autoriteit passend acht, aan haar gecombineerde buffervereiste of, indien van toepassing, haar hefboombuffervereiste, kan voldoen.";

c) in lid 4 wordt punt b) vervangen door:

"b) gebruikmaken van haar bevoegdheden uit hoofde van artikel 102 om striktere beperkingen op uitkeringen vast te stellen dan die van artikel 141 en artikel 141 ter, naargelang het geval.";

34) in artikel 161 wordt lid 3 geschrapt.

Artikel 2

Wijzigingen van Richtlijn 2014/59/EU

Richtlijn 2014/59/EU^{*15} wordt als volgt gewijzigd:

- 1) aan artikel 45 quater, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:

"De artikelen 77, lid 2 en 78 bis van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn niet van toepassing op in aanmerking komende passiva die zijn uitgegeven door entiteiten waarvoor de afwikkelingsautoriteit het in artikel 45, lid 1, van deze richtlijn bedoelde vereiste heeft vastgesteld op een niveau dat niet hoger is dan het bedrag dat toereikend is om verliezen op te vangen overeenkomstig de eerste alinea, punt a), van dit lid.";

^{*15} Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012; van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

Artikel 3

Omzetting

"1. De lidstaten zorgen ervoor dat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen, uiterlijk [PB: gelieve datum = 18 maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen] worden vastgesteld en bekendgemaakt. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van [PB: gelieve datum = één dag na omzettingsdatum van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen].

In afwijking van de vorige alinea kunnen de lidstaten de bepaling betreffende eigen vermogen en in aanmerking komende passiva in artikel 2, punt 1, van deze richtlijn toepassen met ingang van [PB: gelieve datum = zes maanden na inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen].

De bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan de wijzigingen van artikel 1, punt 8), betreffende het prudentieel toezicht op bijkantoren uit derde landen, zijn echter van toepassing met ingang van [PB: gelieve datum = 24 maanden na datum van toepassing van deze wijzigingsrichtlijn in te vullen].

In afwijking van de vorige alinea passen de lidstaten de bepalingen inzake rapportage over bijkantoren uit derde landen in titel VI, hoofdstuk 1, afdeling II, onderafdeling 4, van Richtlijn 2013/36/EU, zoals ingevoegd bij deze richtlijn, toe vanaf de in de tweede alinea van dit artikel vastgestelde toepassingsdatum.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter
